

பல்கலை

தமிழ்நெஞ்சம்

www.tamilnenjam.com

ஜூலை 2023

“ஆராய்வில் பெண்கள் பங்களிப்பு
பெரும்பகுதியாக இருக்க வேண்டும்”

பாடலாசிரியர் உமாசுப்ரமணியன்

MUTUR JMI
PUBLICATION

Offset Printing & Photocopy Services

Island Wide Delivery Available

Past Papers | Teachers Guide | Notes | Project Research Papers | Assignment | Term Test Papers | Tutition Class Tutes | Online Class Notes | Subject Books Pdf files and etc

MINIMUM QUANTITY

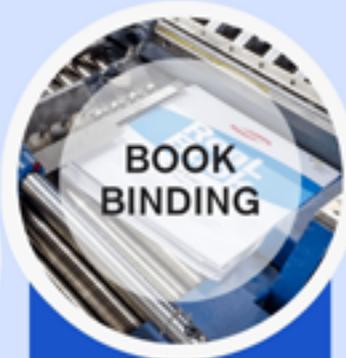
100 **40% OFF**

Offset Printing

- Four Color to One Color
- 70 - 250 GSM Papers
- A5, A4, A3, Offset Printing
- Photocopy & Duplo
- Typing & Layouts
- Cover Design
- Visiting Card

A4 - 5.50
A3 - 12.50

Book Binding

- Perfect & Hard Binding
- Book Publication
- Glossy & Matt Lamination
- 60 - 80 Gsm Papers
- Magazine, Book, Project
- Instalment Payment Available

A4 - 5.10
A3 - 12.20
B5 - 10.00

Color Printing

- Four Color (Inject & Laser)
- 70 - 250 GSM Board & Papers
- A5, A4, A3, B5, Color Printing
- Certificate & Photos
- Layouts & Designing
- Art Paper, Photo Board, Sticker, Ivory Board, and Etc

A4 - 40.00
A3 - 100.00

Mutur JMI

Contact Now

+94 77 1020030
+94 262238593

More Information

www.mutur-jmi.com
muturjmi@gmail.com

Our Office

Bazar Mosque Road
Mutur - 04, Trincomalee

பல்சுவை

தமிழ்நெஞ்சம்®

உதயம் 1972 – ஜூலை 2023

ஆசிரியர் / வெளியிடுபவர் :

அமின் மொஹமெட்

இணையாசிரியர் :

முனைவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிரீவாக ஆசிரியர் :

சஃபி மொஹமெட்

ஆசிரியர் குழு :

ஹிப்ஸூர் ரஹ்மான்

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறூாக்

கவிஞர் நெல்லை உலகம்மாள்

பாவலர்மணி இராம வேல்முருகன்

பாவலர் தென்றல் கவி

வெண்பா வேந்தர் ஏடி வரதராசன்

கவிஞர் பொன்மணிதாசன்

கவிஞர் ஈழபாரதி

ஆலோசகர்கள் :

பாட்டரசர் கி. பாரதிதாசன்

கவிதாயினி சக்தி ஜோதி

நன்மக்கள் உள்ளமெலாம்
நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும்
ஒருங்கிணைந்து திரும்பட்டும்!

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் நூல்கள் விமர்சனம்,
மதிப்புரை, அறிமுகத்திற்கு நூல்கள் அனுப்ப
மற்றும் அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு...

இராம வேல்முருகன்

எண் 12 புங்கஞ்சேரி முதன்மைச் சாலை
வலங்கைமான் 612804

திருவாரூர் மாவட்டம்

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொடர்பு எண்

+91 9952529619 (கட்செவி)

web : tamilnenjam.com

email : editor@tamilnenjam.com

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படைப்பின் கீழ் படைப்
பாளர்கள் தமிழில் பெயரையும், மின்னஞ்சல்
மற்றும் தொடர்புக்கான தகவல்களையும் ஆக்கம்
தங்களால் எழுதப்பட்டது எனும் உறுதியையும்
தருதல் அவசியம்.

நூல் விமர்சனம் செய்திட நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். படைப்புகளுக்கு
ஆசிரியர் பொறுப்பல்ல. படைப்பாளிகளே
பொறுப்பவர்கள். ஆக்கங்களை
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

இலங்கையில் இவ்விதழை தபாலில் பெற்றுக் கொள்ள அணுகவும் ...

07710 20030

நெஞ்சோடு நெஞ்சம்

அன்பு நெஞ்சங்களுக்கு வணக்கம்!

இன்றும் உங்களுடன் 'நெஞ்சோடு நெஞ்சம்' மூலம் இணைந்திருப்பதில் மகிழ்ச்சி!

என்னுடைய பிறந்தநாளில் நேரிலும் அலைபேசி, புலனம், முகநூல் மற்றும் ஏனைய சமூக வலைத்தளங்களுடாக நல்வாழ்த்துகளைக் குவித்து, என்னைப் புளாங்காகீதமடையச் செய்து விட்டீர்கள். மனதுக்குநிறைவாக இருக்கிறது. உங்கள் அனைவரின் பேரன்புக்குப்பாத்திரமானவனாக இருக்கிறேன் என்பதில் எனக்குப் பெருமைதான்.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு மனிதன் வாழும் காலத்திலேயே போற்றப்பட வேண்டும் என நினைப்பவன் நான். வாழும்போது பாராமுகமாக இருந்து விட்டு மரணித்த பின்னால் பால் ஊற்றுவதிலும், பாத்தீவறா ஒதுவதிலும், மலர்வளையம் வைப்பதிலும், கண்ணீரஞ்சலி அறிவிப்பு செய்வதிலும் உடன்பாடில்லை எனக்கு. அன்பை அன்பால் மட்டுமே இட்டு நிரப்ப முடியுமென்பதை நன்கு புரிந்தவன். வாழ்க்கையின் கடைசித் துளிவரை என்னால் முடிந்தவரை தமிழுக்காக சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதை மனதில் வரித்தவன். அதனால் தானோ என்னவோ என்னைச் சூழ உள்ளவர்களால் நானும் கொண்டாடப் படுகிறேன்.

தொலைவாக தூர தேசத்தில் இருந்தாலும் உங்கள் அனைவரின் அன்பு மழையும், பிரார்த்தனைகளும் என்னை அண்மித்துத் திக்குமுக்காட வைக்கின்றன. ஒரு மனிதனுக்கு இதுவே வரம். இதைத் தவிர வேறென்ன தான் வேண்டும்? உங்கள் நேசமும் பிரார்த்தனைகளும் இருக்கும் வரை நானும் தமிழோடு இனிதாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருப்பேன்.

உங்கள் பேரன்புக்கு இரு கரம் குவித்து நேச நன்றிகளைப் பகர்ந்தவனாய் இதோ உங்கள் கரங்களில் நான் உயிராக நினைக்கும் தமிழ்நெஞ்சம் இதழைத் தவழ விடுகிறேன். படித்து உங்கள் கருத்துக்களையும் பகிருங்கள்!

நன்றி!

என்றென்றும் அன்புடன்

(ஆசிரியர்)

பட விநயம் : கூகுள்

கலைஞர் நூற்றாண்டு

ஈற்றாண்டே அன்றி இதயத்தில் நீவாமும்
நூற்றாண்டைச் சொல்லா நொடிகளுண்டா - போற்றாண்டாம்
எல்லாம் புகழாண்டாம் ஈடில் இசையாண்டாம்
நல்லாண்டாம் என்று நவில் .

செம்மொழியின் தூணை சிறுபான்மை மக்களுக்கு
எம்மண்ணுங் காணா இளம்பிறையே - உம்முடைய
யாதும் மறந்திங்கு எமக்காகச் செய்ததெல்லாம்
ஓதும் இனிதலைகள் ஓர்.

தந்தகுறள் ஓவியமும் தாய்மொழிக்கு நீசெய்த
முந்தியில்லா நாளின் முதற்சிறப்பும் - பந்தியிட்டால்
தொட்டந்த வாணைத் தொடரும் அட்டாஓ
எட்டாஞ் சுவையாம் இது.

கூரையில்லா வீடாகக் குன்றே உனதாட்சி
ஊரையெல்லாம் மாற்றி உதித்தவிதம் - பாரையெல்லாம்
மூக்கில் விரல்வைத்து முற்போக்காய்ப் போற்றவைத்த
தேக்கில் உருவான தேர்.

அண்ணாவின் தம்பி; அரசாண்ட காமராசர்
நின்னாட்சி யில்உன் நிழலானார் - பொன்னான
உன்னாட்சி போல உலகில் இனிமேலும்
என்னாட்சி வாரும் இயம்பு....?

சாதீத் தடைவிதித்து சாத்தியங்கள் நூறுசெய்து
போதித்தே ஆண்டப் புதுமகனே - மேதினியில்
உன்னால் மறையோதி உள்நுழைந்தோம் கோயிலுக்குள்
என்றன் இறைநீ இனி.

தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

நூற்றாணிக்குத் தந்தை

திருவாரூர் கண்டெடுத்த
திருக்குவளை திருமகனார்
தன்னிகரில்லாத் தலைவனாய்
தொண்டாற்றி வாழ்ந்து
கலங்கரை விளக்கமாய்
காலம்தோறும் ஒளிர்ந்தவர்
மாற்றுத் திறனாளிகளின்
மனதிலே வாழ்பவர் ...
குடிசைவாழ் மக்கள்களின்
கோமகனாய் இருந்தவர்
திரைக்கதையா? பாடலா?
வசனமா ? இவையனைத்தும்
இவரது பேனாவில் ஊற்றாக
பெருக்கெடுத்தோடின !
முத்தமிழின் மூதறிஞர் இவரென
இத்தரைப் போற்றிய நல்லறிஞர்
துறைதோறும் தமிழ் வாழ
தூய மனம் கொண்டவர் !
தமிழ் இலக்கியப் பாதைகளில்
செவ்வியல் தமிழாலே
செம்மொழிப் பூங்காக்களை
செழிக்கச் செய்தவர் !
உலகத் தமிழர் மாநாடுகள்
கொண்டாடி உளம் மகிழ்ந்தவர்
வறுமையில் வாடிய
தமிழ்ச் சான்றோர் வாழ்வில்
விளக்கேற்றிய வள்ளல் !
செங்கதிரோன் வாழைபு
செங்கோல் பிடித்த
செம்மாந்த வாழ்வின் சீலர் !
பெரியாரின் கொள்கையோடு
அண்ணாவின் வழி கண்ட
பகுத்தறிவுப் பண்பாளர்
வரலாறு காணுகின்ற
நூற்றாண்டுத் தந்தை !
அலையாடும் வங்கக்கடலோரம்
முத்தமிழ் அறிஞருக்கு பேனா
நினைவுச் சின்னம் !
தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்த
தன்னிகரில்லா நின் செயலை
தலைவணங்கி போற்றுகிறோம் !
வாழிய நின் புகழ் இம்மாநிலத்தே !

- கா.ந. கல்யாணசுந்தரம்

ஆவலில்.....

நானொரு கதை
சொல்லத் தொடங்குகிறேன்.
சருகுகளையும் பூக்களையும்
உதிர்த்து ஆவலாய்
கதை கேட்கத் தொடங்குகிறது
மரம்.
கதையின் முடிவில்
நல்லதொரு திருப்பமாய்
பெருமுடிச்சொன்றை வைத்து
புதிர்ப்போடுகிறேன்.
அதுவரை இல்லாத
பெரும் துயராய்
ஒரு கிளையை
முறித்துக் கொள்கிறது மரம்.
அத்துடன்
கதையை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.
பெருமுடிச்சை அவிழ்த்து
முடிவு தெரிந்திடாத மரம்
பின்பொருநாள்
ஒரு மழைக்காலத்தில்....
கனமழையிடம்
என் கதையையும்
அதன் பெருமுடிச்சையும்
விடைகண்டறியும் ஆவலில்
சொல்லியிருக்கும் போல
விடை தெரியாத அடைமழை
ஆற்றின் வழியே
கரைப் புரண்டோடும் வெள்ளத்தில்
என்னைக் கொண்டு சேர்த்தது
கடலினிடத்தில்.
அவ்வமயம் விடைதெரியாத
மரத்தின் ஒரு முறிந்த கிளையும்
விடைதெரிந்த நானும்
சகலமும் தெரிந்து வைத்திருக்கும்
பெருங்கடலில் கட்டுமரங்களாய்
மிதந்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

- பாரியன்பன் நாகராஜன்
குடியாத்தம்

மருகத்தலை

செந்நெல் கரும்பென நீண்டு வளருது
செல்லும் இடந்தனிலே - நரை
வந்த தலையென வேழம் மலருது
வாட்டம் அடைந்திடவே

அல்லி குளக்கரை அந்த தலைவனை
அன்று வளைத்ததுவே - நிலா
சொல்லி அழைக்குது சொக்கி மறையுது
சோகம் நிறைத்திடவே

காரில் தொடங்கிடும் காதல் பொழுதுகள்
தேரில் வலம்வருமே - அதன்
முன்னும் பனிவிழ பின்னும் பனிவிழ
இன்பக் கலவரமே அது

கொக்கும் எருமையும் குருகும் இடையிடைத்
தூதாய்ச் சென்றிடுமே - மனம்
கூடும் பொழுதினில் குவளை இதழ்களும்
நாணிக் கவிழ்ந்திடுமே

இவ்வாறெல்லாம் தலைவியுடன்
மகிழ்வோடிருந்தவன் தற்போது வேறு பெண்
தேடிச் சென்றுவிட்டான் என்ன செய்ய...

அவன் மீது ஊடல் கொண்டு தலைவி அழுது
புலம்பும் காட்சியிது...

சொந்தம் இவனெ தோளில் பொருந்திட
சுற்றம் மறந்தனளே - இதோ
வந்து சிரித்தவன் வாசல் மறந்திட
வைது அழுதனளே

வேழம் கரும்பென வீணே மலர்ந்திடும்
வேண்டும் சுரும்பிடமாம் - நுரை
ஆழ மிதந்திடும் அல்லிக் கொடிகளும்
அன்றில் இருப்பிடமாம்

செந்நெல் அசைந்திட சிற்றில் நிறைந்திட
சிட்டுப் பறக்கிறதே - மனம்
வெந்து குலைந்திட வேலை மறந்திட
வேகம் மறக்கிறதே

தோழி... தலைவனின் தோற்றம் உரைத்திட
தோள்கள் குலைகிறதே - மனம்
கூழ மிதந்திடும் அல்லி மலரென
சுற்றி அலைகிறதே

வந்த தலைவனைப் போடா தலைவியும்
வைதே விரட்டுகிறாள் - இவன்
எந்த மலையடா இங்கே வளைகிறான்
என்றே அரட்டுகிறாள்

மருதப் பூக்களில் மயங்கும் ஈக்களாய்
மனத்தை வைத்தவரோ - இவர்
கரும்பாய்ப் பூத்திடும் கதைகள் பேசியே
சுரும்பாய் மொய்த்தவரோ

விருப்பம் கொண்டிட விரைந்த வெள்ளமாய்.
வெளியே பாய்ந்தவரோ - மலர்
அரும்பி நின்றிட அருகே வந்திவர்
ஆசை மேய்ந்தவரோ

கழனி சென்றவன் களித்து நிற்கிறான்
கரும்பு தின்றதைபோல் - இவள்
உழுத நெல்லினில் பதரைப் போலவே
உறவாய்ச் சென்றதைபோல்

- தென்றல்கவி தமிழ்ச்சிட்டு
பட்டுக்கோட்டை.

கடுவறையின் கண்ணீர்

உருவிஸூர் கலா

அந்த வீடு வெறுமையை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. பாரிய வீட்டின் ஓர் மூலையில் பாக்கியம் ஒதுங்கி இருந்தாள்.

கணவன் இறந்து ஒரு மாதம் நிறைவடைந்த நிலையில் அதிலிருந்து மீள முடியாதவளாக விரக்தியோடு, தொடரும் நாட்களை எண்ணி வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தாள். வயதான நிலையிலும் கணவனின் துணையில் வாழ்ந்தவளுக்கு இன்று இனம் புரியாத தனிமையின் அணைப்பு வருத்துவதாக உணர்ந்தாள்.

புலம்பெயர் தேசத்தில் குடியுரிமை பெற்றுக் கொண்ட சங்கர் அங்கு குடியும் குடித்தனமுமாக வாழ்ந்து வருகிறான். சங்கரும் தந்தையின் ஈமக் கிரியைக்கு வந்து ஒருமாதம் ஆகி விட்டது. எல்லாவற்றையும் நினைவுக்கு கொண்டு வந்த பாக்கியத்துக்குத் துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது. தனது மிகுதிக் காலம் எப்படி நகரப் போகிறது? என்ற ஆழ்ந்த யோசனையில் வெப்பத்தோடு கூடிய பெருமூச்சு ஒன்றினை வெளியேற்றினாள்.

‘அம்மா அம்மா’ என்ற மகனின் சத்தம் கேட்டு சுயநினைவு வந்தவளாகப் படுக்கையை விட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தாள். சங்கரும் தாய்க்கு அருகில் அமர்ந்து அளவளாவத் தொடங்கினான். ‘அம்மா இதுவரை அப்பா வின் துணையோடு இருந்தீர்கள். நானும் கவலையின்றி இருந்தேன். இப்போது அப்பா

இல்லை. நீங்கள் தனித்து விட்டீர்கள். இந்தப் பெரிய வீட்டில் உங்களால் எப்படித் தனியே இருக்க முடியும்? நானும் இங்கு வந்து இருக்க முடியாது. அதனால் நான் ஒரு முடிவு எடுத்துள்ளேன்.’ என்றதும், உள்ளம் குளிர்ந்தவளாக, ‘ஓம் ராசா நான் எப்படித் தனியே இருப்பது? என்னை உன்னோடு அழைத்துச் செல்’ என்றது அந்த வஞ்சமில்லாத தாயுள்ளம்.

தான் பெற்ற ஒரே ஒரு செல்லமகன் தன்னை அவன் கூடவே அழைத்துச்செல்வான் என்ற நம்பிக்கையில், மனத்தில் இருந்த ஏக்கத்தையும் ஆதங்கத்தையும் போட்டுடைத்தாள் பாக்கியம். அதைக் கேட்ட சங்கர் சற்றும் பதட்டமின்றி, ‘அம்மா, உங்களைப் பாதுகாப்பாகப் பார்க்க வேண்டியது என் கடமை. அதனால் நான் சரியான முடிவு எடுத்துள்ளேன். நான் வாழும் நாடு குளிர் மிகுந்த நாடு. உங்களால் அங்கு வாழ முடியாது. இந்த வீட்டிலும் தனியாக இருக்கவும் முடியாது. புலம்பெயர் தேசங்களில் உள்ளவர்களின் பெற்றோருக்கென்று இங்குள்ள மூதாளர் பேணகம் ஒன்றில் உங்களைப் பாதுகாப்பாக இருக்க ஆவன செய்துள்ளேன். மாதாமாதம் உணவு, தங்குமிடப் பணத்தினை அனுப்புவேன். நீங்கள் அங்கே நிம்மதியாக, சந்தோசமாக கடைசிவரை இருக்கலாம்’ என்று மிகச் சாதாரணமாகச் சொல்லி முடித்தான்.

இந்த முடிவைச் சற்றேனும் எதிர்பாராத அத்தாயுள்ளம் பேசும் சக்தியிழந்து, வாய்மூடி

நெஞ்சைப் பொத்தியபடி கண்ணீர்த் துளிகளைச் சொரிந்தது. என் மகனா இவன்? இப்படி ஒரு முடிவா? அநாதை இல்லத்தில் நானா? என்ற கேள்விகளைத் தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்டது. இருந்தும் சுதாரித்துக் கொண்டு, 'நான் இந்த வீட்டிலேயே மரணம் வரை இருந்துவிடுகிறேன். என்னால் அநாதை இல்லத்தில் இருக்க முடியாது' என்று கூறிக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதாள்.

சங்கரோ எந்தச் சலனமும் இன்றி, 'இல்லை நீங்கள் இங்கு தனியே இருக்க முடியாது. அதனால் வீட்டை விற்றுப் பணமும் பெற்றுக் கொண்டேன். அடிக்கடி நானும் இங்கு வரமுடியாது' என்று கூறி முடித்தான். இடிக்கு மேல் இடியாக உலகமே சுற்ற தாய்மை நிறைந்த பெண்மை கலங்கி நின்றது. மகனைச் சமந்த கருவறை கனப்பது போல் உணர்ந்தாள். எதுவும் பேசாது நிலைகுலைந்து அப்படியே சுவரோடு சாய்ந்தாள்.

மாலை ஐந்து மணி என்பதை கடிகாரம் காட்டியது. தாயின் அருகே வந்த சங்கர், 'அம்மா நேரமாகிறது. கிளம்புங்கள். உங்களை இல்லத்தில் சேர்த்துவிட்டு நானும் உடனே எனது நாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். நாளை மறுநாள் நான் அங்கு நிற்க வேண்டும்' என்றான்.

எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில், உயிரற்ற உடலாக எழுந்து, பலாத்கார முனைக்குப் பதில் கொடுப்பவளாக, தனது சில உடைமைகளுடன் கிளம்பினாள். காருக்குள் ஏறினாள். தாய்மை மௌனித்தது. சிலையாய் அமர்ந்தாள். நினைத்ததைச் செய்துவிட்ட மனநிறைவில் அதிவேகமாக காரைச் செலுத்தி இல்லத்தை அடைந்தான் சங்கர்.

உயிரும் உடலும் மெதுமெதுவாகச் செயலிழக்க மெல்ல இறங்கிக் கால் போன போக்கில் நடந்தாள் பாக்கியம். முன்னே சென்ற சங்கர் இல்ல முகாமையாளரிடம் தாயை ஒப்படைத்து விட்டு, மிக நாகரிகமாக கையசைத்து விடை பெற்றான். கண்ணீர் மல்க விடைக்கொடுத்தாள் தாய்.

வினாடிகளின் நகர்வு நாட்களைச் சென்றடைய இரண்டு நாட்களின் பின் தனது புலம் பெயர் நாட்டிற்கு சென்றடைந்த சங்கர், வீட்டுக்குப் போனதும் பயணக் களைப்புத் தீர நன்கு நீராடி விட்டு புத்தூக்கத்தோடு சாப்பாட்டு மேசையில் வந்து அமர்ந்தான். 'இரண்டு நாட்கள் உணவு சரியில்லை சாப்பிட ஏதும் கொண்டுவா' என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறினான். மனைவி எதுவும் பேசாது நின்றாள்.

ஆத்திரமடைந்தவன், 'உணவு கேட்கிறேன் நீ சிலையாக நிற்கிறாய். கொண்டு வா சாப்பாடு' என்று கத்தினான்.

மனைவி நிதானமாக, 'கொஞ்சம் பொறுங்கள். இன்னும் உங்கள் அம்மாவின் இறுதிக் கிரியைகள் முடியவில்லை. தாய் இறந்து ஈமக் கிரியைகள் முடியாது சாப்பிடலாமா?' என்றாள்.

என்ன? என்ற கேள்வியோடு எழுந்தவன் ஒரு கணம் சுவாசிக்க மறந்தான். உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் அவனைப் பார்த்து கைகொட்டி நகைப்பது போல் உணர்ந்தான். 'அம்மா' என்று மண்ணும் விண்ணும் அதிரக் கத்தினான்.

'நீங்கள் இல்லத்தில் சேர்த்து விட்டு வந்த உடனேயே உங்கள் அம்மா மரணித்து விட்டார்கள். உங்களுக்கு தகவல் கொடுப்ப தற்காகவே இதுவரை காத்திருக்கிறார்கள். கடமை முடிந்ததும் சாப்பிடுங்கள்' என்ற மனைவியைப் பார்த்துக் குற்ற உணர்வில் குறுகித் தவித்தான்.

பால் குடித்த விலங்கு மனிதக் காட்சிச் சாலையில் தனது தாயை அடகு வைத்தது. வாழ்நாள் கண்ணீரைப் பரிசாகத் தந்தது. ■

தாய்மை ஒருபோதும் தோற்பதில்லை என்றுணராச் செய்களிங்கு பெற்றோரைச் செய்மையில் - நோய்மை தனிமையென நீண்ட துயங்களோடு விட்டுக் கனிவிலா அக்களிப்பைக் காண்

உடுவிலூர் கலா

உள் பேசும் மொழி

நம் பண்டையத் தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எவ்வளவு சிறிய சிற்றூர் ஆயினும் அல்லது பேரூர் ஆயினும் அவ்வூரின் நடுவே ஒரு ஆலயமானது சிறிய வடிவிலோ, மிக பிரமாண்டமாகவோ எழுப்பப்பட்டிருப்பதை நம்மால் காண இயலும். மனிதர்களின் நம்பிக்கை ககளைத் தாண்டி இந்த ஆலயங்கள் அமைக்கப் படுவதற்கான காரணங்கள் என்னவாக இருக்கும்? என்றைக்கேனும் நாம் யோசித்ததுண்டா?

பெரும்பாலும் நாம் காணும் எந்த ஊராக இருந்தாலும் எத்தகைய சிறிய ஆலயமாயினும் அங்குள்ள தெய்வசிற்பங்களைவணங்கும்போது, அதனை வெறும் கற்சிற்பங்களாக நம்மால் பார்த்துவிட்டு நகர முடியுமா?

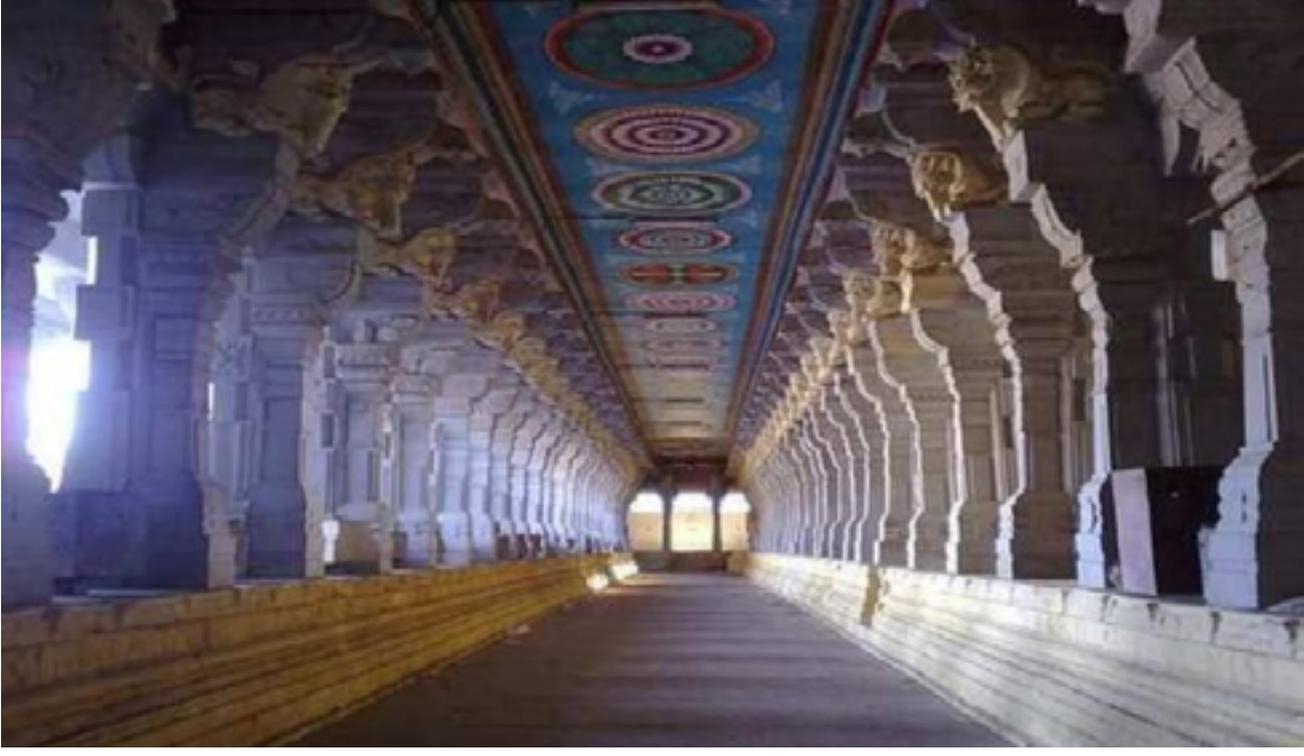
இந்த வினாவிற்கு, அவரவர்களின் மனம் சார்ந்த பதிலுடனே தொடர்ந்து பயணியுங்கள்.

சிற்பங்கள் கற்களால் வடிக்கப் பட்டிருந்தாலும் நம் அகக்கண் பார்வையானது அதன் தெய்வீகத் தன்மையை மட்டுமே உணரும்.

இதனை நீங்கள் முழுமையாக உள்வாங்க வேண்டுமென்றால் இன்றும் பல பிரசித்திப் பெற்ற ஆலயங்களில் மூலவரின் கருவறையைச் சென்றடையும் போது, தன்நிலை மறந்து தனக்கும் இறைவனுக்கும் தொடர்பியலாகத் தன் அளப்பரிய ஒரு உணர்வினை மென்மையுடன் உள்முகமாக மனிதர்கள் வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

4

நெல்லை க. சோமசுந்தரி
(கவிஞர், எழுத்தாளர் & தொல்லியல் ஆர்வலர்),
சென்னை, தமிழ்நாடு

ஆனால், தெய்வச் சிற்பங்களை உளி கொண்டு, முதலில் கற்களில் செதுக்கும் போது, அது ஒரு அஃறிணை பொருளாகவே பார்க்கப்படுகிறது. இன்றைய காலக் கட்டத்தில் நிறைய இடங்களில் சிற்பங்களானது காட்சிப் பொருளாகவே வீற்றிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட சிற்பங்களை, அங்கு நாம் கண்களால் காணும்போது அந்தச் சிற்பியின் கைவண்ணம் எவ்வாறு வெளிப்பட்டுள்ளது என்பதை எண்ணி விட்டு கடந்து விடுவோம்.

அதே சிற்பமானது, ஆலயம் எழுப்பப்பட்டு அங்கு அதற்கண்டான பீடத்தில் விதிகளுக்குட்பட்ட சடங்குகளுடன் நிலை பெறச் செய்து (பிரதிஷ்டை) மேலும் அந்த ஆலயத்திற்கு குடமுழுக்கு முடித்தவுடன், அந்த சிற்பமானது தெய்வ அம்சம் பொருந்தியதாகக் கருதப்படுகிறது.

இதிலிருந்து சிற்பங்கள் ஆலயங்களில் அமைக்கப்படுவதனாலேயே அதன் சிறப்பு மேலும் மேன்மையடைகிறது. எந்த ஒரு ஆலயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், சிற்பங்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ, சற்று ஏறக்குறைய அதே அளவில் ஆலயத்தின் கட்டிட அமைப்பும் முக்கியத்துவம் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

படம் - 1

இன்றும் நம் தமிழகத்தில் உள்ள மிகத் தொன்மையான, பாரம்பரியத்தைக் கடைபிடிக்கின்ற ஆலயங்களை எடுத்துக் கொண்டோ மெனில், அதன் கட்டிடக்கலையின் பிரமாண்டம் இன்றைய கணினி தொழில் நுட்பத்திற்கே சவால் விடுகின்ற ஒரு அரிய நுட்பமாகவே காணப்படுகிறது. பல தொழில் நுட்ப நிபுணர் களுக்கும் புரியாத புதிராகவே தமிழரின் கட்டிடக் கலையின் நுட்பம் அறியப்படுகிறது.

ஒரு கோவிலினைச் சுற்றி, இவ்வகையான ஆலயங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று சுற்று அடுக்குகளில், பிரகாரங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். ஒவ்வொரு பிரகாரங்களும் நீண்ட, அகண்ட மற்றும் அதி உயரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இதைக் கவனித்துப் பார்த்தால் இவையனைத்துமே கருங்கற்களால் மட்டுமே கொண்டு எழுப்பப்பட்டுள்ளது.

இப்போதையக் காலகட்டத்தில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற எந்த

விதமான கலவைப் பூச்சும் அப்போது பயன்படுத்தப்படவில்லை. இன்னும் சில இடங்களில் எவ்வித கலவையில் அந்தக் கற்கூண்டுகளையும், சிற்பங்களையும் இணைத்துக் கட்டியுள்ளார்கள் என்பதைக் கண்டறிய எத்தனையோ நிபுணர்களால் இன்றும் ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது.

படம் - 2

ஆனால், ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களையும் தாண்டி இவ்வாலயங்களானது எந்த விதமான பாதிப்புகளும் இன்றி, கம்பீரத்துடன் இன்றும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் வருகையைத் தாங்கி நிற்கிறது.

இந்த ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்ட காலத்திலிருந்து, பலவிதமான பல்வேறு வகையான இயற்கைப் பேரழிவுகளில், மனித ஜீவராசிகள் மட்டுமின்றி மற்ற பிற உயிரினங்களையும் சுவடுகளின்றி ஆட்கொண்டு சென்றுவிட்டது.

இவை அனைத்தையும் தாண்டி, அத்தனை பேரிடர்களையும் தன்னகத்தே அடக்கி, இன்றும் அதன் பொலிவு சிறிதும் குறையாமல் நமக்கும், நமது வருங்கால தலைமுறையினருக்கும் மிகப் பெரிய விடயங்களை தன்னுள் தாங்கி காலம் கடந்து தனது கம்பீரத்தை இந்தப் பாருக்கு பறை சாற்றுகிறது. வரலாற்று புராதன கட்டிடங்களையும் சிற்பங்களையும் நாம் காணும் போது நம் தமிழ் மூதாதையர்கள் எத்தகைய அறிவின் நுணுக்கங்களை நம்மிடத்தில் பத்திரமாய் விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள் என்பதை உணர முடிகிறது.

இத்தகைய பிரமாண்டங்களை உள்ளடக்கிய கட்டிடங்கள் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் வாழ்ந்த வெவ்வேறு மனிதர்களின் கலை ரசனையின் எண்ணங்களாக கவின் நுட்பமாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், அனைத்து ஆலயங்களின் கட்டிடங்களும், சிற்பங்களும் ஒரு சிறிய உளியின் மூலமாகவே உருவாக்கப் பட்டுள்ளது என்பதை எண்ணும் போது நமக்கு பெரும் வியப்பைத் தருகிறதல்லவா?

அந்தச் சிறிய உளியின் சப்தத்தை தொடர்ந்து கேட்பதற்கு, தங்களின் செவி மடல்களை கூர்மையாக்கி காத்திருங்கள்.

இன்னும் தொடர்ந்து உளி பேசும்

இதயத்தை திருடாதே

விழிகளின் மொழிகளில்
காதல் பாடமே

உள்ளக்கதவைத் திறந்தே
குடிபுகுந்தாய் கள்வனே

உணர்வின் சங்கமத்தில்
இனிமை ராகமே

உயிரில் கலந்த
உறவானாய் நீதானே

மயங்கினேன் உன்னிடமே
மாதீவள் தஞ்சமே

புயலாய் வந்தே
இளந்தென்றலாய் தழுவினாயே

இளமையின் நாயகனே
இதயத்தை திருடாதே

அரவணைத்து ஆட்கொள்ளவே
ஆவல் மீறுதே

தளிருடல் தாங்காது
ஊடுருவும் பார்வையிலே

பனித்துளியாய் கரைகிறேன்
உந்தன் நினைவுகளாலே ..

பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்.

துளிர்க்கும் வசந்தம்

துளிர்க்கும் வசந்தம் அழகழகு
தூய்மை உள்ளம் பேரழகு
தளிர்க்கும் இலையும் தனியழகு
தூய்மை உணர்வு நனியழகு
களிக்கும் மனமும் கனிவுகொண்டால்
காலம் வரையும் கவியழகு
விழிப்பாய் நீயும் இருந்துகொண்டால்
விண்ணைத் தொடுமே கனவழகு

இயற்கை காட்டும் பொன்னழகு
என்றும் வானின் நிறவழகு
முயற்சி யோடு துளிக்களுமே
முனைப்பாய்ப் பசுமை காட்டிடுமே
அயற்சி இன்றி அவனியிலே
அழகாய்ப் பூக்கள் நிறைந்திருக்கும்
உயர்ச்சி கொண்டே எழுகவென்றே
உலகே இயம்பிச் செப்பிடுமே

அரும்பு போலத் துளிக்களுமே
அகத்தைக் குளிர்மை ஆக்கிடுமே
கரும்பாய்க் காலம் இனித்திடுமே
கதையும் சொல்ல வந்திடுமே
விரும்பும் இலையும் தளிர்த்திங்கு
வீதி யெங்கும் தலைகாட்டும்
சுரும்பும் புவை நாடிடுமே
சூழல் வண்ண கோலமிடும்

பாவலர் நகுலா சிவநாதன்
Germany

மனித ரூபம்

உமா ஸ்வாமிநாதன்

அந்த பேருந்து நிலையத்தில், பேருந்துக் காக காத்திருந்தவர்களை அந்த சிறுவனின் அழகை சோகமயமாக்கியது. எட்டு வயதான சிறுவனின் பெயர் நரேன்..

ராமனும், சீதாவும் ரொம்ப வருடமாக குழந்தை இல்லாமல் இருந்தார்கள்.

அவர்கள் வீட்டிற்கு அருகில், ரஹீம் பாய் அவர்கள் குடும்பமும் இருந்தது. ரஹீம் பாய் மனைவி பிரசவத்தில் இறந்து விட்டாள். குழந்தை வேறு குறைபாடோடு பிறந்திருந்தது.

ரஹீம் பாய்க்கும் உடல் நலம் சரிஇல்லை மருத்துவர்கள் புற்றுநோய் அறிகுறி தெரிவ தாகவும் அதற்கான பரிசோதனை செய்யும் படியும் எழுதி கொடுத்தார்கள். ரஹீம்பாய் மனைவி போனவருத்தத்தில், பிறந்த குழந்தையை வைத்து கொண்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்.

ராமனும், ரஹீம் பாய்ம் நல்ல நண்பர்கள். ரஹீம்,ராமனிடம்.... என் குழந்தையை வளர்த்து ஆளாக்குங்கள். குழந்தைக்கு குறைபாடு இருக் குனு மருத்துவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு உடம்பு முடியல என்னுடைய ஆயுள் முடியுது 'நானும் அல்லாவிடம் போய்விடுவேன்' அங்கே என் மனைவி காத்திருக்கிறாள் என்றார்.

அப்படி சொல்லாதே ரஹீம் உன் குழந்தையை நான் வளர்க்கிறேன் அவன் எப்படி இருந்தாலும் என்றார் ராமன். நீ வா நான் மருத்துவரிடம் அழைத்து போகிறேன் என்றார்.

இல்லை என்னை இப்படியே விட்டு விடு. நீ குழந்தையை எடுத்து செல். இதில் அவன் பிறந்த நேரம் மற்ற விவரங்கள் இருக்கு. என்று ஆஸ்பத்திரியில் குடுத்த விவரங்களை கொடுத்தார் ரஹீம்.

குழந்தைக்கு நரேன் என்று பெயர் வைத்து வளர்த்தனர். நரேனும் நன்றாக வளர்ந்து வரும்போது தெரிந்தது மனவளர்ச்சி குறைபாடு உள்ளவன் என்று.

அன்று நண்பர் வீட்டு விசேஷத்துக்கு கிளம்பும் போது தான் இப்படி சத்தமாக அழுது கொண்டு, அவனை அறுதல் படுத்த முயன்ற அம்மா அப்பாவை அடித்துக்கொண்டிருந்தான். கையில் கிடைத்த பொருட்களை மற்றவர்கள் மேலும் வீசினான். மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிலர் "பரவாயில்லைங்க" என்று சொன்னார்கள்.

சிலர் கோவப்பட்டார்கள்.

"பையனை வீட்டுல விட்டு வந்திருக்கலாமே சார் " கூட்டத்தில் ஒருவர் கேட்டார்.

"எப்பவும் சாதுவா இருப்பான், சில சமயம் இந்த மாதிரி நடந்துக்கறான்".

"இந்த மாதிரி குழந்தைங்களை வளக்கறதுக்கு ரொம்ப பொறுமை வேணும்ல. உங்களை தான் பாராட்டணும் . ராமன்"

"பொறுமையா இருந்தா தான் சமாளிக்க முடியும். வேற வழி இல்ல என்றார் ராமன் "

"கடவுள் ஏன் தான் இப்படி குறையோட குழந்தைகளை படைக்கிறான். வருத்தமா இருக்கு" என்றார் ஒருவர்.

"என்ன பெரிய குறை? இவங்க குழந்தைங்க. நமக்கு கொஞ்ச வருசத்துல குழந்தைப்

பருவம் முடிஞ்சுடும் . இவங்க ஆயுசு முழுக்க குழந்தைங்க. அவ்வளவு தானே” என்றார் ராமன்.

‘நரேன் ரொம்ப கொடுத்து வச்சவன்’
இப்படி அப்பா அம்மா கிடைத்ததற்கு
என்றார் நண்பர்.

அதோடு இன்னொரு குழந்தை பெற்று கொள்ளுங்கள். இரண்டும் சேர்ந்து வளரும் போது இவனும் சரியாக வாய்ப்பிருக்கு என்றார் அவர்.

அதற்கு ராமன், எங்களுக்கு தான் குழந்தை பாக்கியமே இல்லையே!!!

‘அப்போ நரேன் ‘உங்க குழந்தை இல்லியா???

இல்லை, இவன் நான் தத்தெடுத்தவன். என் நண்பர் ரஹீம் குழந்தை. பெற்றவர்களை பறிகொடுத்த குழந்தை நான் தத்தெடுத்து வளர்க்கிறேன் என்றான் ராமன்.

“என்ன ராமன் சொல்றீங்க , நரேன் உங்க சொந்த மகன் இல்லியா ”

“இல்ல சார் . எங்களுக்கு அஞ்சாறு வருஷமா குழந்தையே இல்லை.

அப்போ என் நண்பனுக்கு குழந்தை பிறந்தபோது அவன் மனைவி பிரசவத்தில் இறந்து விட்டாள். அவனும் புற்றுநோய் வந்து போய்விட்டாள். அவர்கள் குழந்தை தான் நாங்கள் தத்தெடுத்து வளர்க்கிறோம்.

எங்கள் உறவினர்களுக்கு இது பிடிக்க வில்லை. வேற்று மதம், குறைபாடு உள்ள குழந்தை என்று எங்களுடன் உறவை வெட்டி விட்டனர்.

நண்பர் கண்களில் கண்ணீர். இப்படி ஒரு குழந்தையை வளர்க்கும் உங்களை நினைத்து ரொம்ப பெருமையா இருக்கு. நரேன் ரொம்ப புண்ணியம் செய்திருக்கான் என்றார் நண்பர்.

இவன் எங்கள் உயிர், இவன் கிடைக்க, “நாங்கள் தான் புண்ணியம் பண்ணிருக்கணும்

என்றார்” ராமன்.

இவர்கள் பேசும் போது கொஞ்சம் கொஞ்சமா சாந்தமாகி நண்பரை பார்த்து அழகா சிரித்தான் நரேன்.

மாமாக்கு வணக்கம் சொல்லு, என்றதும் அழகா சிரித்துக்கொண்டே கைகூப்பி நமஸ்காரம் என்றான் மழலை வார்த்தைகளில்.

நண்பர் கண்களில் ஆனந்த கண்ணீர் தன் நண்பனின் ‘மதங்களை தாண்டி மனிதநேயம்’ நினைத்து. நரேன் மனவளர்ச்சி குறைவா இருந்தாலும், நண்பன் ராமன் அவனை நல்ல விதமாக வளர்ப்பான் என்று நினைத்தார்.

தமிழ்நெஞ்சம்

இதழில் எழுதுபவர்கள் கவனத்திற்கு...

பிரதிமாதமும் மாதத்தின் முதல் வாரத்தில் இதழ் வெளிவரும். அதற்கேற்றார் போல 20 தேதிக்கு முன்பாக ஆக்கங்களை அனுப்புதல் நல்லது. அதற்குமேல் வரும் ஆக்கங்கள் அடுத்த இதழில் சேர்க்கப்படும். முந்திக்கொள்வது நல்லதல்லவா?

தவிர், ஆக்கங்களை எழுதிவிட்டு அவசர, அவசரமாக ஆக்கத்திற்கான தலைப்பு, மற்றும் எழுதியவர் பெயர்கூட எழுதாமல் அனுப்பிவிடுகிறீர்கள். அப்படியானவைகள் நிச்சயமாக இதழில் இடம் பெறச்செய்ய முடியாது.

இயன்றவரை மின்னஞ்சலில் அனுப்பிவைக்கும்படி தயவாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறோம். முகநூல் உள்பெட்டி, வாட்ஸ் அப் போன்ற தொடர்பில் ஆக்கங்களை அனுப்புவதைத் தவிர்க்கவும்.

மின்னஞ்சல் : editor@tamilnenjam.com

ஹைக்ஸ்

1.

கடிகார முள்
நில்லாமல் சுற்றுகின்றது
எதிர்கால கனவுகள்

2.

பொழியும் மழை
இதமாய் இருக்கிறது
போர்வைக்குள் தூக்கம்

3.

வென் மேகம்
மிதந்து செல்கின்றது
பூக்களின் வாசம்

4.

வானில் நிலா
தொலைவிலே தெரிகின்றது
எட்டாக் கனவு

5.

வலையில் மீன்
சிக்கித் தவிக்கும்
மீனவனின் வாழ்க்கை

6.

சூரிய வெப்பம்
அதிகமாய் இருக்கின்றது
இளநீர் விற்பனை

7.

சமைத்த உணவு
அமிர்தமாய் இனிக்கும்
தாயின் அன்பு

8.

அழுத பிள்ளை
நாடகம் பார்த்து சிரிக்கும்
கோமாளியாய் அண்ணன்

9.

கற்ற கல்வி
மனதில் நிற்கும்
பள்ளி நினைவுகள்

10.

நெல் விளைச்சல்
அதிகமாய் இருக்கிறது
விவசாயியின் உழைப்பு

அறாபா அஹ்லா

கல்முனை- இலங்கை

பணக்கார கடவுள்
படத்தை வரைந்த பின்
கேட்கிறான் யாசகம்

இளைப்பாற நின்றதும்
ஓய்வு எடுத்துச் சென்றது
பட்டாம்பூச்சி

சாலை ஓவியத்தில் கடவுள்
சுற்றிலும் விழுகிறது
வேப்பம் பூ

ஒற்றையடி பாதை
ஓரமாய் சாய்த்து வைத்திருக்கும்
அப்பாவின் மிதிவண்டி

சாலை ஓவியன்
வரைந்த கடவுள் படத்தில்
யாசகமிட்டவரின் முகச்சாயல்

வேப்பங்குச்சியை ஒடித்துவிட்டு
கம்மாய் நோக்கி பயணிக்க
காத்திருக்கும் மிதிவண்டி

மழைநீர் சூழ்ந்து
கரைத்து சென்றது
வரையப்பட்ட கடவுளை

அதிகாலை மிதிவண்டியை
உந்தி விட்டுச் செல்கிறது
பறந்த தும்பி

மசூதியை வரைய
ஒத்திகைப் பார்க்கிறான்
கோவில் கோபுரத்தை

வானத்தில்
மிதிவண்டியின் சக்கரம்
வரைந்த பாகங்கள்

பட்டாம்பூச்சி வரைய
கை நிறைய
வாணங்கள்

அமைதியாக வேர்
ஆடிக்கொண்டே விழும்
இலைகள்

கரித்துண்டு ஓவியன்
சட்டை முழுக்க
ஓட்டைகள்

மரத்தில்
சாய்த்து வைத்த கோடாரி
ஆறுதலாய் இருக்கிறது

கோடை வெயில்
தண்ணீருக்குத் தட்டுப்பாடு
குறையவில்லை குடுவை

வைகுந்தம்

பாண்டிய ராஜ்
திருப்பூர் - 641 602

உமாசுப்ரமணியன் - நேர்க்காணல்

“ஆரூபியல் பெண்கள் பங்களிப்பு பெரும்பகுதியாக இருக்க வேண்டும்”

கவிஞர் உமாசுப்ரமணியன்

பெண்ணியச் செயல்பாட்டாளர், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காக குரல் கொடுப்பவர், சிறுவர் நூல்களை எழுதியிருப்பவர், திரைப்படப் பாடலாசிரியர் எனப் பன்முக ஆளுமை நிறைந்தவர்.. அவரின் நேர்காணல் இதோ..

உங்கள் படைப்புகள் பற்றி சொல்லுங்கள்

என் முதல் படைப்பு விடுகதை. விடுகதை என்றால் நாம் ஒருவரிடத்தில் கேட்டு தெரிந்து கொண்டதை இன்னொருவர் இடத்தில் சொல்லி விளையாடுவோம். ஒவ்வொருவரின் வழியாக ஊர் முழுக்க தலைமுறை தலைமுறையாக செவி வழி இலக்கியமாக மக்களிடத்திலே வலம் வரும் நாமே விடுகதைகளைத் தயாரித்து சொல்லலாமே என்று தோன்றியதில் 10 விடுகதைகளைத் தயாரித்து தீக்கதிர் வழங்கும் செம்மலர் இதழில் 1989இல்

வெளியானது. பக்கத்து வீட்டில் தீக்கதிர் தாள் செம்மலர் இதழ் வாங்குவார்கள். ஆகவே என் முதல் படைப்பு செம்மலரில் வெளியானது. திருமணத்திற்கு முன் இந்த ஒரு படைப்பு அத்துடன் 1991 திருமணம் 1997இல் என் முதல் சிறுகதை முதல் நாவல் முதல் கவிதை என 1997 இல் இருந்து வார இதழ் மாத இதழ்களில் வெளிவர தொடங்கியது. தின பூமி என்ற நாளிதழின் இணைப்பு இதழ்களில் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் வெளிவர துவங்கியதில் எனக்கு மிகுந்த ஊக்கமாக இருந்தது இப்படியாக என் படைப்புகள் தொடர்கின்றன.

திரைப்படத்தில் உங்கள் பங்களிப்பு பற்றி சொல்லுங்க உமா...

விவரம் தெரிந்த வயதிலிருந்து திரைப்படப் பாடல்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் வானொலி தான். திரைப்படப் பாடல் ஒலி சித்திரம் நாடகம் இன்று காணொளியாக காணுகின்ற பலவற்றில் செய்திகள் உள்பட எல்லாமே செவி வழியாக ரசித்து மகிழ்ந்திருக்கிறோம். திரைப்பட பாடல்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை. வானொலியில் பாடல்கள் கேட்கும் போது, திரைப்படத்தின் பெயரைச் சொல்லி பாடல் பாடுபவர் என ஓர் ஆண் பாடகர் பெயரையும் ஓர் பெண் பாடகி பெயரையும் கலந்து சொல்வார்கள். பாடல் ஆசிரியர் மட்டும் ஆண்கள் பெயராகவே இருக்கும் ஏன் பெண் பாடல் ஆசிரியர் இல்லை பெண்ணுக்கு பாடல் எழுத வராதோ என்றெல்லாம் எனக்குள் கேள்விகள் எழும்? அப்போதே முடிவு செய்து கொண்டேன் நான் திரைப்பட பாடல் ஆசிரியர் என்று. திரை உலகம் தோன்றி நூறாண்டுகளுக்கு மேல் ஆகியும் விரல் விட்டு எண்ணுகிற அளவே பெண் பாடல் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கு கிடைக்கின்ற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி வருகிறேன்.

கதை சூழலுக்கான கதாபாத்திரத்தின் உணர்வுகள் தான் பாடல் என்றாலும், சில பாடல்களில் கவிஞருக்கு வரி சுதந்திரம் கிடைக்க வாய்ப்பு அமைகிறது. அப்படி அமைந்த படம் வில்லாளன் அந்தப் படத்தில் 'தாயே மெய் மெய் மயக்கிடும் யாவும் பொய் பொய் மனதினில் வை ' என்று தொடங்கும் பாடலில் 'ஓர் இனமே அழியுது, அங்கே பார்' என்ற வரியினை குறிப்பிட்டு பாராட்டினார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெ. ஜெயலலிதா அம்மையார் அவர்கள். குமரா என்ற படத்தில் 'எங்கே போகுது நாடு ஏன் இந்த வன்முறை கேளு' என்கிற பாடல் வரிகளை முதலமைச்சர் கலைஞர் ஐயா சமூக அக்கறையோடு இந்தப் பெண் கவிஞர் எழுதி இருக்கிறார் என்று பாராட்டினார்கள். இப்படியான வரிகளை திரைப்பட பாடலின் வாயிலாக இந்த சமூகத்திற்கு நான் ஆற்றுகின்ற பங்களிப்பாக எண்ணுகிறேன்.

பெண் அமைப்பில் இருக்கின்றீர்கள். அந்த அமைப்பில் தங்களுடைய பணி என்ன?

பாடலாசிரியராக வேண்டும் என்று எனக்கு இருந்த ஆர்வம் போலவே, அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது பெரும் பகுதியாக இருக்க வேண்டும். இருக்கின்ற கட்சிகளில் நாம் பெரும்பான்மையாக இணைந்து பங்காற்றுவதை விட முழுக்க முழுக்க பெண்களால் கட்டமைக்கப்படுகின்ற ஒரு கட்சியைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்று. கட்சிக்கான பெயரைக் கூட நான்

பன்முக ஆளுமை கவிஞர் உமாசுப்ரமணியன் அவர்களுடன் நேர்முகம் கண்டவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

சென்னைத் தமிழ் இலக்கியப் பேரவையினரால் விருது பெறும் தருணம்

முடிவு செய்து விட்டேன். அந்த நேரத்தில் பெண் அமைப்பின் ஓர் அமைப்பு எனக்கு தெரிய வருகிறது. 'ஆஹா லட்டு திங்க ஆசையா' என்பது போல அந்த பெண் அமைப்பின் துவக்க ஆண்டிலேயே நான் உறுப்பினராக இணைகிறேன். உறுப்பினராக தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அமைப்பிற்கான ஓர் அடையாள பாடலை எழுதியிருக்கிறேன்.

'பெண்ணே நீ வேலியற்ற பெருவெளி' பெண் அமைப்பு தன்னை வளர்த்தெடுக்கின்ற நிலைப்பாடுகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. என்னால் முடிந்த பணிகளைச் செய்வேன். பெண்களை மீண்டும் வீட்டுக்குள் அடைத்து விட நினைக்கின்ற எந்த ஒரு சூழலையும் நான் எதிர்ப்பவளாக இருப்பேன்.

புகுந்த வீடு பிறந்த வீடு பற்றி தங்கள் உணர்வுகளை சொல்லுங்க...

பிறந்த வீட்டிற்கும் புகுந்த வீட்டிற்கும் பெரிய வித்தியாசம் எனக்கு தெரியவில்லை. எனக்கு

நான்கு தம்பிகள் கணவருடன் பிறந்தவர்கள் ஐவர். ஆகவே எனக்கு என் பிறந்த வீடு போலவே தான் புகுந்த வீட்டையும் பார்க்கின்ற உணர்வு. ஆனால் காலப்போக்கில் மகளாக, அக்காவாக, கவிஞராக, படைப்பாளியாக என் பிறந்த வீட்டில் கொண்டாடப்படுகிற நான் மருமகளாகவும், அண்ணியாகவும் மட்டுமே புகுந்த வீட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறேன். இந்த நிலை மாறுகின்ற போது பெண் தன் ஆற்றலை இந்தச் சமூகத்தில் வெளிப்படுத்துவதில் பெரும் போராட்டங்கள் இருக்காது. கணவரின் முழு ஒத்துழைப்பு எப்போதும் எனக்கு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பதால்தான் வெளிச்சமூகத்தில் என்னால் தொடர்ந்து இயங்க முடிகிறது.

சிறுவயது நினைவுகள் பற்றி சொல்லுங்க

நிறைய இருக்கு மகிழ்வான தருணம். சில அனுபவ தருணங்கள் இப்படியாக கிடைக்கின்ற நேரங்களில் எல்லாம் விளையாடி மகிழ்ந்திருக்கிறோம். இந்த தலைமுறை பிள்ளைகளுக்கு கிடைக்காத வாய்ப்பு இது. பள்ளிக்கூடம் அருகே சின்னதாக ஒரு பெட்டிக்கடை

இருக்கும் பத்து பைசா இருந்தால் இரண்டு மூன்று வகையான தின்பண்டம் வாங்கி சுவைத்து விடலாம். பொம்மை மிட்டாய் என்று ஒருவர் ஒரு கம்பில் பொம்மையை வைத்துக் கொண்டு வருவார். அதில் கடிகாரம் நெக்லஸ் என நாம் கேட்பதை வடிவமைத்து தருவார். இனிப்பு கடிகாரத்தை நுனி நாவால் நக்கி நக்கி சுவைத்து மகிழ்ந்த தருணங்களை அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. மரங்களில் ஏறி இறங்குவது ஏதோ சாதனை செய்தது போன்ற உணர்வினை தரும். சில நேரங்களில் கீழே விழுந்து அடிபட்டு வீட்டுக்கு வந்தால் அம்மாவும் அடிப்பார்கள். குரங்கு போல் ஏன் மரங்களில் ஏறி விளையாடுறீங்க என்பார்கள். அதேபோல் சே சின்ன வயதில் நாம் இப்படி எல்லாம் கூட இருந்திருக்கிறோமே என்று என்மீதே எனக்கு வெறுப்பு வந்த தருணங்களும் உண்டு. தலையில் பேன் இருக்கின்ற பெண் பிள்ளைகளுடன் நட்பாக இருக்க மாட்டேன். அதேபோல கருப்பாக இருக்கின்ற பெண்களுடனும் நான் பழக மாட்டேன். அதில் ஒரு பெண் அவளுக்கு என்னை மிகவும் பிடிக்கும். என்னோடு விளையாட பழக தொடர்ந்து முயன்றார். உன் தம்பி கூட தான் கருப்பா இருக்கானனு அவள் சொன்னபோது, அவன் என் தம்பி என்று அவள் வாயடைத்து இருக்கிறேன். நிறத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதை காலப்போக்கில் உணர்ந்த நான், அவளுடன் 40 ஆண்டு காலமாக நட்போடு இருக்கிறேன். இப்படி பல நினைவுகள் அடிக்கடி நினைத்துப் பார்க்க நிறைய இருக்கிறது சிலவற்றை தான் சொல்ல முடிகிறது.

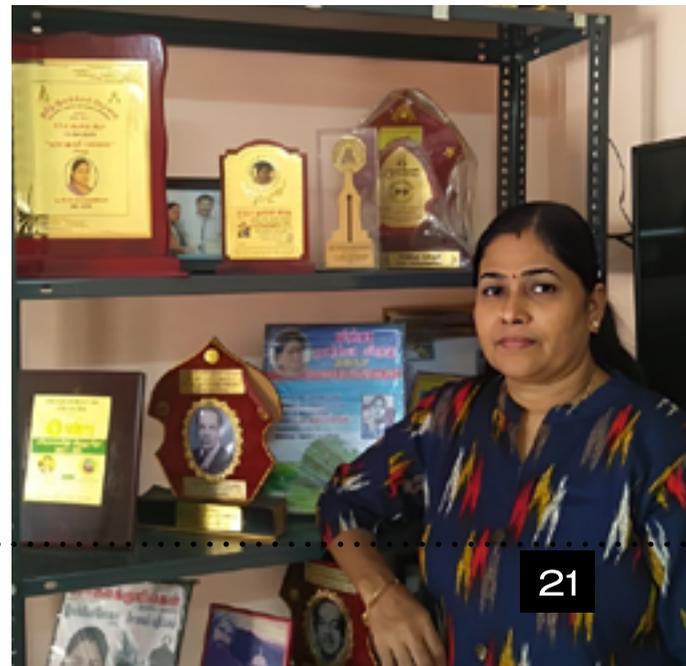
எந்த எந்த விழாக்களில் கலந்து கொள்கிறீர்கள் கலந்து கொள்ளும் நோக்கம் என்ன?

விழாக்கள் என்றாலே மகிழ்ச்சிதான். இலக்கிய விழாக்களில் நம் எழுத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளவும், சக படைப்பாளியின் படைப்பை தெரிந்து கொள்ளும் விதமாகவும் தான் விழாக்களை நான் பார்க்கிறேன். நல்ல படைப்பாளிகளின் நட்புகளும் கிடைக்கின்ற இடமாகவும் விழாக்கள் அமைகின்றன. அப்படி ஒரு விழாவில் தான் பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி. குடும்ப உறவினர்களைத் தாண்டி, நட்பு உறவுகளையும் தாண்டி, இலக்கிய உறவுகள் என்று மூன்றாவது உறவாக

கிடைக்கும் படைப்பாளர்களின் நட்புறவு ஒருவரை ஒருவர்பாராட்டவும், வழிப்படுத்தவும், மனிதர்களை நிறைய சம்பாதித்துக் கொள்ள விழாக்கள் பாலமாக இருப்பதாக நான் உணர்கிறேன். பெரிய விழாக்கள் சிறிய விழாக்கள் என்றெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. 10 பேர் கூடுகின்ற அமைப்பில் பல செய்திகளை தெரிந்து கொள்ள நேர்கிறது. ஆயிரம் பேர் கூடுகின்ற அரங்கத்தில் நேரம் சில நேரங்களில் விரயமாக கூட ஆகிறது. விழாக்களை முன்கூட்டியே கணித்து விட முடியாது என்றாலும், ஒவ்வொரு படைப்பாளியின் அல்லது கலைஞர்களின் உழைப்பிற்கும் போராட்டத்திற்கும் விழாக்களில் தான் அங்கீகாரம் நிறுவப்படுகிறது. விழாக்கள் தான் படைப்பாளிகளுக்கு விலா எலும்பென்று நான் ஒரு கவிதையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

இலக்கியத்தில் தங்கள் படைப்புகள் எந்த வகையை சேர்ந்தவை?

சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் என நான் வார, மாத இதழ்களில் எழுதத் துவங்கியவள். எழுத படிக்க தெரிந்தவர்களின் வாசிப்புக்கு, ஏற்ற படைப்புகளாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன் என்படைப்புகளில் நாவலில் தொடர்ந்து மருத்துவ சிந்தனைகளை கருவாகக் கொண்டு கதைகளை அமைத்திருக்கிறேன் முதல் நாவல் விமலா ஒரு விடிவெள்ளி இதில் கருப்பை அறுவை சிகிச்சை இந்த நாவலில் உள்ள மருத்துவ சிந்தனை மருத்துவத்தில் சாத்திய பட்டுள்ளதாக 20 10 2018 அன்று

நல்லக்கண்ணு ஐயாவுடன்...

தினத்தந்தி செய்தித்தாளில் குஜராத் மாநிலம் வடோராவை சேர்ந்த மீனாட்சி வாளன் என்கிற பெண் தன் தாயின் கருப்பையை பெற்று மகளைப் பெற்றிருப்பதாக செய்தி வெளிவந்தது எனக்குமிகவும் மகிழ்ச்சி. மருத்துவ முன்னேற்றத்தின் மீது எனக்கு எப்பவுமே ஒரு ஈர்ப்பு உண்டு தொடர்ந்து பூப்படையாத பெண்ணின் வாழ்க்கையும் அந்த நாவலின் நிறைவு அத்தியாயத்தில் பிரபல மருத்துவர் ஞானசௌந்தரியின் ஆலோசனையும் இடம் பிடித்தது பதப்படுத்திய உயிரணு பற்றி உயிர்ப்பு என்கிற நாவலில் பதிவு செய்திருப்பேன் இப்படியாக சிந்தனையிலும் கற்பனையிலும் ஆர்வம் உண்டு ஒட்டிப் பிறக்கின்ற இரட்டைக் குழந்தைகளை கரு வளர்ச்சியில் பிரிக்கும்படியான ஓர் அற்புதம் மருத்துவத்தில் நிகழுமா என்று எதிர்பார்க்கிறேன் இப்படி பகரும்போது நீங்க ஒரு ஆய்வு மருத்துவராக ஆக வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டங்களா என்று கேட்பார்கள் இல்லை எதிர்பார்ப்பு மருத்துவம் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி இருக்கிறது ஆகையால் இந்த எதிர்பார்ப்பு சிந்தனைகள் எனக்குள் அவ்வப்போது எழுந்து கொண்டே இருக்கிறது

யாருடைய படைப்பு உங்களை அதிகமாக ஈர்த்தது அல்லது தேர்ந்தெடுத்து வாசிப்பீங்களா?

வாசிப்பு என்பதே எனக்கு மிக காலதாமதமாக கிடைத்த வாய்ப்பு தான். அப்பா கவிஞராக இருந்த போதும் நிறைய புத்தகங்கள் படிக்கக் கூடியவராக இல்லை. செய்தித்தாள்களுடன் நிறுத்திக் கொள்வார். ஆகையால் கிடைக்கின்ற புத்தகங்களை படிக்க துவங்கியிருந்தேன். பக்கத்து வீட்டில் தீக்கதிர் நாளிதழும், செம்மலர் புத்தகமும் அவ்வப்போது படிக்க கிடைக்கும். மூலதனம் படைக்கின்ற வாய்ப்பு அப்படித்தான் கிடைத்தது. மளிகை பொருள் வாங்கி வந்த பொட்டல பேப்பரில் இருந்த கவிதை யார் எழுதியது என்று தெரியவில்லை தேங்கி கிடந்த மழை நீரில் சிறுநீர் கழிக்கும் சிறுவன் வானத்தை அசைக்கிறான் என்று படித்தேன் இன்றுவரை இந்த கவிதை அப்படியே மனதில் பதிந்து விட்டது இதை எழுதிய கவிஞர் யார் என்று தெரியவில்லை. தேர்ந்தெடுத்து வாசிப்பேன் என்பதை விட நிறைய வாசிக்கின்றவர்களின் பரிந்துரை புத்தகங்களை வாசிப்பேன். இப்படியாக மட்டுமில்லாமல் மிகப் பழமையான புத்தகங்கள் தேவி பாகவதம், ஒட்டக்கூத்தரின் தங்கையாக பரணி படிக்க பிடிக்கும். அலாதி யான கற்பனை காட்சிகள் கற்பனை என்கிற ஒப்பனை இல்லை என்றால் வாழ்க்கை கருப்பு வெள்ளை படமாக இருக்கும் என்று நான் ஒரு கவிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். (அவர் சொன்னார் இவர் சொன்னார் என்று தான் மேற்கோள் காட்டுவார்கள் நீங்க உங்க வரிகளை மேற்கோளாக சொல்லீங்களேன்னு கேட்கிற உங்க மைண்ட் வாய்ஸ் எனக்கு கேட்குது. எவராவது சொல்வார்களா என்று எதிர்பார்ப்பதை விட இவரை (நான்) சொல்கிறார் எழுத்துரு கொண்டவைகளையும் காட்சிகளையும் படித்துக் கொண்டே வாழ்வது தான் வாழ்க்கை என்று உணர முடிகிறது

வாழ்க்கையில் உங்களுக்கு ஆர்வம் தரக் கூடியவைகள் பற்றி சொல்லுங்கள்?

பாடலாசிரியர் கனவு போலவே செய்தி வாசிப்பாளர் கனவும் சேர்ந்து வந்தது. வாசித்தல் என்பது பிடித்தமான ஒன்று அதிலும் செய்திகளை வாசிப்பது. வீட்டில் செய்தித்தாளினை நான் சுத்தமாக தான் ஏற்ற இறக்கத்தோடு வாசிப்பேன். தலைப்புச் செய்திகளை வாசிக்கும் பாணி தனியாக இருக்கும் இந்த ஆகையால் ஓர்

தனியார் தொலைக்காட்சியில் சில மாதம் செய்தி வாசிப்பாளராக இருந்தேன். (இன்றைய தேதி வரை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் செய்தி வாசிக்க போகலாமா என்று) ஒருமுறை கிடைத்திருக்கின்ற இந்த மனித வாழ்வை பயனுள்ள வாழ்க்கையாக வாழ்ந்திட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் வாழுகின்றேன். என் குறைகளையும் நிறைகளையும் என்னால் காண முடிகிறது. ஆகையால் காலம் செதுக்குமென்று காத்திருக்காமல், நானும் என்னை செதுக்கி கொள்ள ஆர்வமாக இருக்கிறேன். ஆர்வம் தரக்கூடிய வகையில்... முக்கிய பங்கு என் மீது என் கணவர் செலுத்துகின்ற அன்பு, காதல், நேசம் இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். 30 ஆண்டுகளாக நேசத்தோடு வாழுகின்ற வாழ்க்கையில் எல்லா பகுதியும் நான் ஆர்வத்தோடு அணுகுவதற்கு முக்கிய ஊக்கியாக இருக்கிறது

வரும் காலத்தில் எதை நோக்கி பயணிக்கிறீங்க யாரை கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்ல போகிறீர்கள்?

நிகழ்கணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டே

எதிர்காலத்தை நோக்குகிறேன். நேர்மை என்பவரை, நீதி என்பவரை, சமம் என்பவரை, நேயம் என்பவரை, பரிவு என்பவரை விளிம்பு நிலை வாழ்வாளர்களின் விடியலுக்காக கைப்பிடித்து அல்ல கைகூப்பி அழைத்து வர ஆசைப்படுகிறேன். கற்காலம் பொற்காலம் என்றெல்லாம் வரலாறுகளில் படித்திருக்கிறோம். நற்காலம் என்ற ஒன்றை நோக்கி பயணிக்கிறேன். அந்தக் காலம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்றால்... பசுமையான பூமியும் பசியில்வாடாத உயிர்களும்வாழுகின்ற காலமாக இருக்க வேண்டும். மிக எளிய வாழ்க்கையை இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏகத்திற்கும் ஒப்பனை செய்து மதிப்பீடுகளைத் தந்து மலைக்கும் மடுவுக்கும் ஆன பிரிவு செய்து பிரமித்து இருக்கிறோம். ஒரு புத்துலகைக் காண விரும்பி பயணிக்கிறேன். சிறப்பான கேள்விகளால் என் மன உணர்வுகளையும் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை வழங்கிய தமிழ்நெஞ்சம் இதழுக்கு நன்றி. நேர்காணல் நிகழ்த்திய தங்களுக்கும் எனது நன்றிகள். 'வாழ்வதற்குப் பொருள் தேடும் போதே வாழ்ந்ததற்கும் பொருள் தேடு' என்கிற என் வரிகளோடு நிறைவு செய்கிறேன் நன்றி. ■

எஸ்தர் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ் இசைகுழு விருதினை வழங்குபவர் தயாரிப்பாளர் கருணாகரன்.

ஆயுள்!

மூன்றெழுத்தில் முக்காடு போர்த்தி
முட்டித்தள்ளும் கருவறையில் ஆரம்பமாகி
மூன்று பிடி மண் எடுத்து
தூவி மூடும் கல்லறை வரை
நடமாடும் காலமே ஆயுள்

கண்ணிமைக்கும் பொழுதில்
ஆயுள் ஆரம்பமாகிறது சிலருக்கு
அதே ஆயுள் முடிகிறது
இன்னும் சிலருக்கு

இதற்கிடையில் வாழும் மனிதமே
நீ மறவாதே ஆயுள் என்பது
குறுகிய கால வாழ்க்கை
அது கண்ணிமைக்கும் நொடியில்
கரைந்து காணாமல் போய்விடும்

மண்ணுக்கும் பொண்ணுக்கும்
சண்டையிட்டு
தன் ஆயுளின் அர்த்தமே தெரியாமல்
தன் வாழ்விற்கு முற்றுப்புள்ளி
இடுவதைவிட

அன்பு நிறைந்த இவ்வுலகில்
அன்பு கரம் கோர்த்து
வாழ்ந்து விட்டு செல்
உன் ஆயுள் மறைந்தாலும்
பிறர் இதயங்களில் பூத்த நீ
என்றும் மறையவே மாட்டாய்

அகீலா ஜவுபர்

ஏத்தாளை புத்தளம் இலங்கை.

தானம் செய்வோரை தடுத்து நிறுத்தாதே!

தானமாக தருவதை தடுத்து நிறுத்தாதே!
ஈனப் பிறவியாய் ஈகையைத் தடுக்காதே!
மானமே பெரிது மறந்து விடாதே!
வானம் போல வாழங்குவதை தடுக்காதே!
கனமான மனத்தின் கவவையை மாற்று..!
குணமாக உயர்ந்து கொடுப்பதே பொறுப்பு!
சினத்தை ஒழித்து சிந்தனையை ஏற்று..!
தனம் தானமே தன்னிகரில்லா சிறப்பு! !
மாக இன்றி மகிழ்வாய் கொடுப்பதை..
பேசும் பேச்சிலும் பணிவை பகிர்ந்திடு!
வாச மலராய் வண்ணமாக மின்னியே..
பாசத்தோடு பகிரும் பண்பை மதித்திடு!!
முகம் மலர மதிப்பாய் நடந்திடு!
அகம் மகிழ அன்னதானம் கொடுத்திடு!
அகிலம் சிறக்க அன்பைப் பகிர்ந்திடு!
சகலமும் தருபவரை சிறப்பாக வாழ்த்திடு!!!

பாவலர் பத்ரிசியா பாப்புராயர்
பிரான்ஸ்.

முத்தமிழாய் சிறப்புறவே...

வயதொன்று கணக்கினிலே வரவாக வந்துநிற்க,
வயப்பட்ட அனுபவமும் வாழ்த்துரைக்க முனைகிறதோ,

தயவான காலத்தின் தமிழ் நெஞ்ச இதழாகி,
தலைநிமிர்ந்த அமீன்ஜயா தரணியில் வரலாறோ.

உயர்வான சிந்தையோடு உள்ளன்பு விரிந்திருக்க,
உணர்வான நட்பினிலே உயர்ந்தவராய் அமின்ஜயா,

செயலாகும் திட்டமாக சேர்த்தணைத்த வழித்தடத்தில்,
செம்மொழி தமிழுக்காய் சிறந்ததோர் வீரனாக.

எல்லைகள் அறியாத என்னினிய தமிழுக்காய்
எடுத்ததோர் இதழாக ஏறிவரும் தமிழ் நெஞ்சில்...

இல்லாத பொருள் இல்லை இனிதாக அனைத்துமே..
இயக்கமாய் இளவலாய் இனிதான அமின் ஜயா,

வல்லோன் நானென்று வண்ணத்தமிழ் விருந்து வைத்து,
வாலிபனாய் வாழ்ந்துவரும் வசந்தத்தின் தலைமகனை,

நல்லோர்கள் புடைசூழ நற்றமிழும் துணையிருக்க,
நாயகனாய் நடந்து வரும் நல்லிதயத் தமிழ் மகனை...

அகவை நாள் இதுவென்று அன்பினால் வாழ்த்தெழுதி
அமின் ஜயா வாழ்க வென்று அருந்தமிழால் வாழ்த்திடவே..

முகவரியாய் இவர் வாழ முழுமதியாய் தமிழ் மகளும்
முகம் காட்டி வாழ்த்துகின்றாள்.. முத்தமிழாய் சிறப்புறவே.

- பரண்சுப சேகர்

பெரியவரை வணங்கி மகிழ்வோம்

இனிய உள்ளம் கொண்டவராம்
இரக்க மனத்தை உடையவராம்
கனிவு கொண்ட நெஞ்சினராம்
கடுமை இல்லா மொழியினராம்
பணிவு நிறைந்த நட்பினராம்
பழகிப் பார்க்க அன்பவராம்
மனித நேயம் மிக்கவராம்
மதித்து நடக்கும் பண்பினராம்

நீண்ட கால உறவாக
நீங்கா இடமாய் நெஞ்சத்தில்
யாண்டும் மகிழ்வாய் அன்புடனே
யாவும் சிறக்க நட்புடனே
வேண்டும் மகிழ்ச்சி நிறைவுடனே
விதைத்த நன்மை வலம் வருமே
பூண்ட கொள்கை நலமாக
பொலிக பொலிக பல்லாண்டு

தமிழின் நெஞ்சம் இதழாக
தரமாய் அமையும் வரமாக
இமைகள் அழுந்த பதமாக
என்றும் சிறப்பே சுவையாக
அமைந்த உறுதி எஃகாக
அருமை நிறைந்த விதமாக
கமழும் மணமாய் இதமாக
களிப்பு நிறைந்தே வாழ்த்திடுவோம்

இனிய பிறந்த நன்னாளாம்
இதயம் வாழ்த்தும் பொன்னாளாம்
கனிந்தே வாழ்த்தும் இன்னாளாம்
கவிதை அழகாய்ச் சொன்னாளாம்
பணியின் குளிர்ச்சி நிறைந்திடவும்
பணித்தேன் வாழ்க! வாழியவே!!
மனத்தில் நிறைந்த பெரியவரை
வணங்கி மகிழ்வோம் வாழியவே

தென்றல் கவி தமிழ்ச்சிட்டு

பட்டுக்கோட்டை

சீத்த சிறப்புடைய சீத்தார்த்தன் பிறந்தநாள்

செப்ப நூறுண்டு சிறப்புரைக்க தமிழ்நெஞ்சம்
ஒப்ப வாழுமிவர் உயரத்தில் பேரிமையம்
எப்போது மிவர்பணியில் எழிலடையும் தமிழ்மகளின்
அப்பாவே அமின் ஆச்சரியம் ஏதுமிலை!

நித்திரையை நீக்கிவைத்து நித்தியத்தை கண்சுமந்து
பத்தியம்போல் பசிநீக்கி பத்திரிகை கொண்டுவரும்
உத்தம உழைப்பாளர் உள்ளத்தை வாழ்த்திடுவோம்
இத்தரைக்கு இவர்பணியும் இறைபணியே வியப்பில்லை!

தித்திக்கும் தேன்தமிழில் தெவிட்டாது கவிபடைக்க
எத்திக்கு கவிஞருக்கும் இயன்றவரை உதவிவரும்
சீத்த சிறப்புடைய சீத்தார்த்தன் பிறந்தநாள்
ஒத்தின்று வாழ்த்துவது ஒவ்வொருவர் கடமையதே!

இனிக்க இளமையுடன் என்றென்றும் புலமையுடன்
கனியென கவிதந்து கன்னித் தமிழ்போற்றி
புனிதப் பணியாற்றி புகழ்மாலை தான்சுமந்து
தனித்துவ தமிழ்போல தரணியிலே வாழ்க!வாழ்க!!

பொன்மணிதாசன்

தூங்கும் தமிழரை தமிழ் கொண்டு எழுப்பும் தமிழ்நெஞ்சம் வாழ்க

ஆண்டொன்று போனால் வயதொன்று போகும்...அனுபவம் கூடும்...
சிலருக்கு மட்டுமே இளமையும் கூடும்..இனிமையும் கூடும்...!!!
அவர்களின் பெருமையை உலகம் பாடும்...!!!

வாசிப்பை நேசிக்கும் வாசகர்களுக்காக தமிழை சுவாசிக்கும் தமிழ்நெஞ்சமே....

பல பரிணாமங்களை தன்னகத்தே கொண்ட பண்பாளரே !
புதிய சிந்தனைகளை தன் வசம் கொண்ட புதுமையாளரே !

ஆளுமைகள் பலரும் சிக்கி கொண்டனர் தங்கள் ஆளுமைக்குள் !

தாங்கள் தமிழுக்குள் விதைத்தீர் புது மலர்ச்சியை
தமிழனுக்குள் விதைத்தீர் புது முயற்சியை

தூங்கும் தமிழரை தமிழ் கொண்டு எழுப்பி,
தமிழ்நெஞ்சத்தால் தமிழை உலகெங்கும் பரப்பி
சமுதாயத்தொண்டோடு தமிழ்த்தொண்டும் செய்யும் தங்கத்தமிழரே....

ஜீன் 26 அன்று 70 வது பிறந்தநாள் காணும் தாங்கள் நூறாண்டுகள் கடந்து
வாழ்க நலமோடும் வளமோடும்

என்று வாழ்த்தி வணங்குகிறேன். இறைவனை வேண்டுகிறேன்...!!!

- மருத்துவர். க. கலைவேந்தன்,
தலைவர், அகில உலக தமிழ் நண்பர்கள் சமூக இயக்கம்
மற்றும்
புகையிலையில்லா சமுதாய இயக்கம் & தமிழுமுது புலனக்குழு

பாரிற் படரும் தமிழ்க்கொடி வாழ்க

அமிழ்தாம் அன்னை மொழியை
ஆய்ந்தே யறிந்த மொழிப்புலமை
உமிழும் சொற்கள் கூட
உயர்வின் உச்சம் கொண்டதுவே
தமிழின் மீது கொண்ட
தாகம் கடலாய்ப் பெருகியதே
அமிழ்ந்து களிக்கும் உண்மை
அவனி சான்று பகர்கிறதே

உலகைக் கண்ட இந்நாள்
உவகை நிரம்பி வழிகிறதே
அலகி டாத அமீனால்
அன்பு மழையும் பொழிகிறதே
குலவி நிற்கும் பண்பில்
குதாக லிக்கும் உள்ளமுமே
துலங்கி நின்ற அழகில்
துய்ய எனன்று வாழ்த்துவமே

செம்மாந் தநிலை யமர்ந்து
செவ்வு றவான சொங்கொடியே
செம்மொழியாகித் தினமும்
செப்பி மகிழும் இன்றமிழே
கம்பன் போலக் கவியைக்
கனிவாய்ப் புனையும் அந்தமிழே
செம்மாப் படைந்து மண்ணில்
செப்ப னிடும் தமிழறிவன்றோ!

பெற்றி நிலையி லோங்கிப்
பெருமை கண்ட தண்டமிழே
முற்றிப் பழுத்த சுவையை
முழுதும் சுவைத்த நற்றமிழே
சுற்றி மலர்ந்த காவில்
சுகந்தம் வீசும் மலரழகே
கற்ற றிந்தோர் அவையில்
கனித்த மிழின்நற் கவிஞனன்றோ!

அனிச்சம் புவைப் போல
அன்பால் குழையும் நல்லுள்ளம்
மனிதம் உரசிப் பார்க்கா
மாண்பு நிறைவாய் ஆனதுவே
கனிவாய்க் கவினாய்ப் பேசும்
கபட மில்லா உயர்பண்பு
இனிக்கும் சொற்கள் சேர
இனிதே யுலவும் நற்கவிதை

புதுமை யான படைப்பில்
புலரும் மாத மின்னிதழே
பதுமம் நீரில் போல
பாரிற் படரும் தமிழ்க்கொடியே
முதுமைக் காலம் கூட
முடிவில் லாத தமிழ்ப்பணியே
இதுவே உங்கள் மேன்மை
அகமும் நிறைய வாழ்த்துகிறேன்

உடுவிலூர் கலா

தமிழ் நெஞ்சம் நீடு வாழ் !

அற்புதத் தமிழில் பேச்சும் !
அரும்பத மொழியிற் பாட்டும் !
உற்றவ ருறவோர் போலும் !
உணர்வுடன் நேசங் காட்டிக் !
குற்றமோ குறையோ இன்றிக்
குமரியாந் தமிழை ஏற்றுச்
சிற்பமே போலும் ஏட்டிற்
சிறப்புற வடிக்க வல்லார் !
நேசமும் நிறைவாய்க் கொண்டார்!
நெஞ்சினில் தமிழைக் கொண்டார்!
பாசமும் பரிவும் உள்ளார்!
பழகிட இரக்கம் கொள்வர்!
ஆசிலா மனத்தை நாடி
அழகிய நட்பை ஏற்பார்!
பேசியே பழகும் போதில்
பிறழ்விடாப் பண்பில் நல்லார்!
சொற்பதம் போத வில்லை !
சொல்லிலே அடங்க வில்லை !
நற்செயல் நாளுந் எண்ண
நறுமணம் பூக்கும் உள்ளம் !
பொற்பதத் தேவி வாணி
பொலிவிலே அமினார் நெஞ்சம் !
கற்பக வள்ளல் நீண்ட
காலமே வாழ வாழி !!

பொலிகையூர்க் கோகிலா

தமிழ்நெஞ்சம் வாழ்க! வாழ்க!

உலகெலாம் போற்றும் வண்ணம்
உன்னதப் பணிகள் செய்து
இலக்கியப் பால மாக
இலங்கீடும் நெஞ்சம் வாழ்க!
பழசொடும் புதுமை சேர்த்தும்
படைத்தீடும் இதழ்க் ளாலே
உளமெலாம் நிறைந்து நிற்கும்
உயர்திரு நெஞ்சம் வாழ்க!
பிறந்தநாள் வாழ்த்துச் சொன்னோம்
பெருமகன் வாழ்க! வாழ்க!
தமிழுணர் வோடு வாழும்
தமிழ்நெஞ்சம் வாழ்க! வாழ்க!

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்

கணந்தோறும் காக்கட்டும்

நற்றமிழின் நாயகனாய் நானிலம் போற்றிடவே
கொற்றவனாய் அவதரித்தீர் கொஞ்சதமிழ்
தழைத்தோங்க
தன்னலம் கருதாத தாராள சிந்தையென்றும்
அன்பாய்த் தாங்கீடுமே அவனியிலே தாயாக

பார்போற்றும் உமதாற்றல் பலநூறாய் எமைச்சேர
பேர்சொல்லும் வரலாறாய்ப் படைக்கின்றீர்
பொன்னெழுத்தில்
பேரோடு புகழோடு புகழ்நூறு தழைக்கட்டும்
சீரோடு சிறப்போடு செம்மொழியின் எழிலோடு

சீனப் பெருஞ்சுவராய்ச் சீர்நீரும் வாழ்த்துகளோடு
வானம்வரை ஓங்கட்டும் வாழ்வியல் நீட்சியாக
நல்லோர் ஆசிகள் நாற்புறமும் சூழவே
பல்லாண்டு வாழ்கவே பலநூறு புகழோடு

வஃபீரா வஃபீ

இன்புற்று வாழ்க! வாழ்க!!

இமயம் கடந்த உயரம்
எந்தமி ழிணையின் சிகரம்
அமைந்த அமின் பிறப்பு
அவனிக் கினிய சிறப்பு
நமை நாம்மறக்கச் செய்யும்
நற்றமிழ் தாயின் பிள்ளை
உமையாள் யேசு ஆண்டவர்
ஒருமித் தருளிய கிள்ளை!

தமிழ்ப் பணிஇவரது கடனே
தமிழ்நெஞ்சம் தருவார் உடனே
சமச்சீர் கொள்கை இவரின்
சரித்திர முன்னது இடமே
அமிழ்தரும் நூல்களை ஆக்க
ஆக்கமும் ஊக்கம் நல்கி
தமிழுரும் சிறப்பில் தாமும்
தம்மிடம் தருவது வியப்பே!

அகவை முதிர்வில் மகிழும்
அமினைப் போற்றிட வார்த்தை
திகைவது கடினம் நீந்தமிழ்
சகமும் தேடித் தளர்ந்தேன்
நகைமுக மகிழ்வின் உச்ச
நாடி யென்றிருக்கும் நண்பர்
தொகை கணக்கேதான் முதுமை
தொடருது தமிழ்போல் இளமை!

இன்னும் ஆண்டுகள் நூறு
இவரது சரித்திரப் பேரு
எண்ணும் இலக்கியம் போலே
இருந்திடப் போகுது மேலே
பண்ணும் பணியில் உயர்வும்
பாசம் அன்பில் மிகவும்
மண்ணின் மடியில் கூடி
மகிழ்ச்சியில் வாழ்க! வாழ்க!!

பொன்மணிதாசன்

இனிய பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள்...

காலாக வையத்தின் கண்களெல்லாம் வாசிக்க
நீலாஞ் சனதமிழை நீடுயர்த்தி - நூலாக்கிப்
பொன்னுயர்வாய்த் தந்து புதுமை படைக்கின்ற
மின்நூற் தலைநீ மிசை.

ஆக்கிச் சுமக்கவைக்கும் அன்புத் தமிழ்மொழியை
தூக்கிச் சுமக்கவைக்கும் தூயவரே - தேகமற
உன்னகவை நாளும் உயர்ந்தாலும் உன்பணிக்கு
பின்னகவை செல்லும் பிரிந்து.

உன்றன் பணிக்கீடாய் ஓர்பணியும் உண்டோசொல்
நின்றன் நிழல்தான் நிலவாசொல் - என்றும்
தொடர்வாய் எனவாழ்த்தி தூயவரே எங்கும்
படர இறைஞ்சுகிறேன் பார்.

காலமெல்லாம் உந்தன் கனத்தப் பணிதொடர்ந்து
ஞாலம் வளர நலம்விளைந்து - பாலம்போல்
உந்தன் மொழிப்போர் உலகை இணைத்திணைத்து
சிந்தடும் ஏற்ற சிறப்பு.

செந்தமிழின் காவலா சீரின் இருகரமே
முந்தி மொழிவளர்க்கும் மூப்பழகே - உந்தன்
கணமெல்லாம் வாழ்க கவினோடு வாழ்க
மணம்வீச வாழ்க மலர்ந்து.

நல்ல மனத்தின் நகலே; கொடுக்கின்ற
சில்லென்ற மேகத்துச் சீதளமே - முல்லைமலர்
வாசமே தேரின் வருகையே என்மனத்து
நேசமே வாழ்கவாழ்க நீ.

எடி வரதராசன்

ஜூலை 2023 தமிழ்நெஞ்சம்

சுமீர்திரெஞ்சம் அமின் வாழி

சோழநாட்டுப் பிள்ளையிவர்
சொக்கவைக்கும் கண்ணனிவர்
சோர்வில் லாமல்
வாழவைக்கும் தமிழ்த்தாயை
வளரவைக்கும் நல்விழுதாய்
வணங்கும் வேந்தர்

தோழமையாய் அனைவரையும்
தோள்கொடுத்தே அரவணைக்கும்
தொண்ட ராக
ஈழமென்றும் பரதமென்றும்
எவ்விதத்தும் பாகுபாட்டை
இழைக்கா நண்பர்!

மயிலையிலே பிறந்தாலும்
மாநகராம் பாரீசில்
மணக்கும் அன்பன்

அயிலழகை அல்லாவை
இயேசுவோடிங் கொன்றாக
அணைக்கும் நெஞ்சன்

குயிலழகைப் பாட்டினிலே
குவலயத்தின் ஏட்டினிலே
கொடுக்கும் அண்ணன்

மயிலழகின் வடிவெடுத்து
மயக்குகின்ற இதழ்வழியே
வழங்கும் திண்ணன்

தமிழ்நெஞ்சம் கொண்டவராம்
தன்னிகரோ அற்றவராம்
தழைத்தே ஓங்கி

அமிழ்துநீகர் தாய்மொழியை
அரவணைத்துத் தினமுயர்த்தும்
அண்ணல் எங்கள்
அமினாரின் பிறந்தநாளில்
ஆண்டவனார் அல்லாவின்
அருளைப் பெற்றே
இமிழ்திரைசூழ் புவிதனிலே
ஈடிணையே இல்லாது
வாழி வாழி

வங்கமெனும் பொங்குதிரை
கடலழகாய்க் காவியமாய்
வாழி வாழி

சங்கமதில் தவழ்ந்துவரும்
சன்மார்க்கத் தமிழ்த்தாயாய்
வாழி வாழி

சிங்கமெனச் சீர்மிகுந்து
சிறப்பெல்லாம் உடன்சேர
வாழி வாழி

செங்கதிராய் வெண்ணிலவாய்ச்
சிங்காரப் பேரெழிலாய்
வாழி வாழி

இராம வேல்முருகன்
வலங்கைமான்

சுங்கிமய உயர்ந்து... வாழியவே!

சீர் கொண்டு வருமே சிங்கார உலகம்!
ஊர் போற்ற வருமே உன்னத மனமும்!
கார் கொண்ட மேகமாய் கனிவுடன் உலாவும்!
பேர் கொண்டு பெருமையாய் புகழுடன் வாழ்கவே!!

அன்பாய் ஆற்றலாய் அழகாய் வாழ்த்தி..
நன்றாய் வாழ்த்தும் நல் மனங்கள் போற்றும்..
அன்பும், பண்பும் பாரினில் பகிர்ந்து...
உண்மை உறவாய் உயர்வாய் வாழியவே!!

காற்றை விடவும் கடுமையாய் உழைத்து...
ஆற்றும்செயலில் அற்புதம் செய்து...
மாற்றம் பலவும் மக்களிடையே புகுத்தி..
ஏற்றம் கண்டு என்றுமே வாழ்கவே!!

பிறந்தநாளில் பேரும் புகழும் பெற்று..
மறக்க இயலா மாணிக்கமாய் வாழ்ந்து...
திறந்த உள்ளமாய் தங்கமாய் உயர்ந்து...
சிறப்பும் பெற்று சீருடன் வாழியவே!!

வாழ்க பல்லாண்டு!! வாழ்க பல்லாண்டு!!

பாவலர் பத்ரிசியா பாப்பு,
பிரான்ஸ்

மாத்தமிழ் நெஞ்சந்தான் வாழ்க

ஈடற்ற பேரன்பும் எல்லையிலா ஆற்றல்களும்
தேடிப் பழகுக்கற தீட்பமும் ஊடாட
எங்கள் உழுவலன்பர் என்றும் தமிழ்நெஞ்சர்
செங்கதிர் போல் வாழ்க தீளைத்து

பழகுநர்க்கும் பாவலர்க்கும் நல்ல பயிற்சி
எழுதுங்கள் என்றழைக்கும் எங்கள் மழைநெஞ்சர்
யாவரையும் மேடைக்கே ஏற்றும் அம்ன்வாழ்க
மாவல்மை கொண்டு மகிழ்ந்து

பிறந்தநாள் மங்கலங்கள் பேசும் உயர்வே
சிறந்தநூல் பேர்சொல்லும் சீர்த்த அறநெறிகள்
மாறா அம்ன்வாழ்க மாத்தமிழ் நெஞ்சந்தான்
பேறாக் வாழ்க பெரிது

அன்புவல்லி தங்கவேலனார்

பொன்விழா இதழாளர்! புன்னகை இதழாளர்!
அன்பெனும் மென்னெஞ்சர்! அமினவர் தமிழ்நெஞ்சர்!
மின்மினி நடுவினிலே மின்னொளிர் புகழராங்கம்!
இன்முக விழியிரண்டும் ஈரம்பெய் மழையராங்கம்!

வாழிய தோழர்! வாழிய நலமே!
நூறினும் கூடி வாழிய நீடே!

வெற்றிப்பேரொளி

ஏற்றமுற வாழ்க! வாழ்க!!

நெஞ்சத்தைத் தமிழுக்கே
தஞ்சமெனத் தந்தவராம்.
கிஞ்சித்தும் தடையின்றி
அஞ்சாமல் நிமிர்ந்தவராம்.

ஒடுகின்ற நதியினிலே
தத்தளிக்கும் படகினுக்கே
ஒளியூட்டி வழிகாட்டும்
கலங்கரை விளக்கமதாம்.

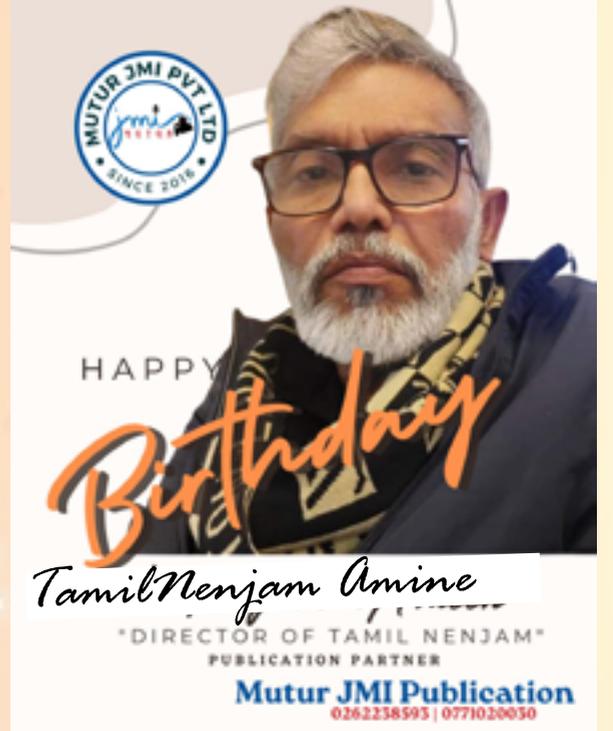
தமிழ்த் தாகம் தீர்த்திடவே
தரணியிலே வந்துதித்த
அள்ள அள்ளக் குறையாத
அற்புத தமிழுற்றாம்.

அகவை எழுபதிலே
அற்புத தோழமையாய்
அகத்தினிலே நிறைந்து நிற்கும்
அறிவார்ந்த நட்பதுவாம்.

தமிழ் நெஞ்சம் மகுடத்தை
தனித்துவமாய் சிரமேற்று
எம் நெஞ்சம் நிறைத்திட்ட
தமிழ்நெஞ்சம் வாழியவே.

இன்றுபோல் என்றென்றும்
நும் வாழ்வு சிறக்கட்டும்.
இன்னும் பல்லாண்டு
ஏற்றமுடன் வாழியவே.

நளீரா எஸ் ஆபிதின்

நன்றி

வாழ்த்திய எல்லா ருக்கும்
வணக்கமும் நன்றி யும்நான்
தாழ்த்தியென் தலையை சொல்லித்
தமிழுடன் இணங்கு கின்றேன்
ஏழ்பிறப் பெடுத்த போதும்
இனியநற் தமிழின் நட்பாய்
வாழ்வினில் கிடைத்த தெண்ணி
வண்ணமாய்ச் சிரிக்கின் றேனே

உங்களின் நட்பே போதும்
உலமென் காலின் கீழே
உங்களின் கரங்கள் போதும்
உயர்ச்சியென் தலைக்குக் கீழே
உங்களின் மனமே போதும்
உளமெலாம் சிரிப்பின் ஊடே
உங்களின் வாழ்த்தே போதும்
ஒற்றுமை மனத்தின் ஊடே

தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

பிரான்சு

பெண்கள் நமது கண்கள்

சுழலும் உலகினில் சூழும் இருளைக்
கிழித்து எழுந்தீடும் கதிராய்ப் பெண்கள்
தன்னலம் இல்லாத் தகவினில் சிறந்து
இல்லற விளக்காய் ஒளிரும் கண்கள்

மக்களை ஈன்று மகத்துவம் பெற்றிடும்
மாபெரும் சக்தியாய் மண்ணில் உயர்ந்தீடும்
ஆக்கமும் ஊக்கமும் முதலாய்ப் பெற்றிடும்
அழிவினும் தாங்கியே உயர்வினைக் காட்டிடும்

பருவம் ஏழும் பாங்காய்க் கொண்டவள்
கருவம் இல்லாக் கருணையாம் தாயவள்
உருவம் உள்ளே ஊறும் அன்பினால்
உலகைக் கட்டி உருப்படச் செய்பவள்

மகளாய்ப் பிறந்து மங்கலம் பேணுவாள்
தலைமுறை வாழ்வில் தலைமை ஏற்பாள்
இல்லம் முழுதும் மகிழ்வை நிறைப்பாள்
இல்லை என்னும் குறையைத் தீர்ப்பாள்

காதல் வாழ்வில் களிப்பைத் தருவாள்
கசக்கும் துயரினைக் கணத்தில் கடப்பாள்
தாய்மை வரத்தைத் தகவுடன் ஏற்பாள்
வலிகள் யாவையும் பொறுமையால் கரைப்பாள்

கற்பை உயிராய்க் காத்து நிற்பாள்
பொற்பாய் எண்ணிப் போற்றுதல் விடுத்து
அற்பச் செய்கையால் அழிக்கத் துணிதல்
ஆண்மைக் கழகோ பேணுவோம் கண்களென்றே

ந. இரா. இராசகுமாரன்,
கோவை

நல்விதை

பின் எப்போதைக்குமான
முன் யோசனைகள் அது
அவையாகிவிடத்தான்
அப்படி ஒரு முடிவு
எதற்கென்று எவர் கேட்பினும்
இருப்பதின் யதார்த்தத்தின்
நல்விதை சரிதான்
நம்பினோரின் நயம்பட்ட
சொல் பூண்டு புல் நீரென
மலை செய்யலாம் மானுடம்
நிரம்பி தழைத்து உருண்டு
மிதக்கும் தூரத்தில் பச்சை
மிச்சமென யானை கூட்டம்
அச்சமில்லை இரவு கண்கள்
நவயுகம் நடுராத்திரி செய்யும்
இளம் கருப்பில் நெஞ்சார்ந்த
நன்றிகளோடு நட்சத்திரங்கள்
மேகம் மலராகி மங்கையாகி
நீலம் மறைக்க நிஜங்கள் உரைக்க
ஆவென தலை விரித்த மரங்களில்
உற்றுப் பாருங்கள்
நீங்கள் சிறகோடும்
பறவைகள் மனதோடும்
அதிகாலை இனி
மரம் வைத்தவனுக்கு மட்டும் தான்...!

கவிஜி

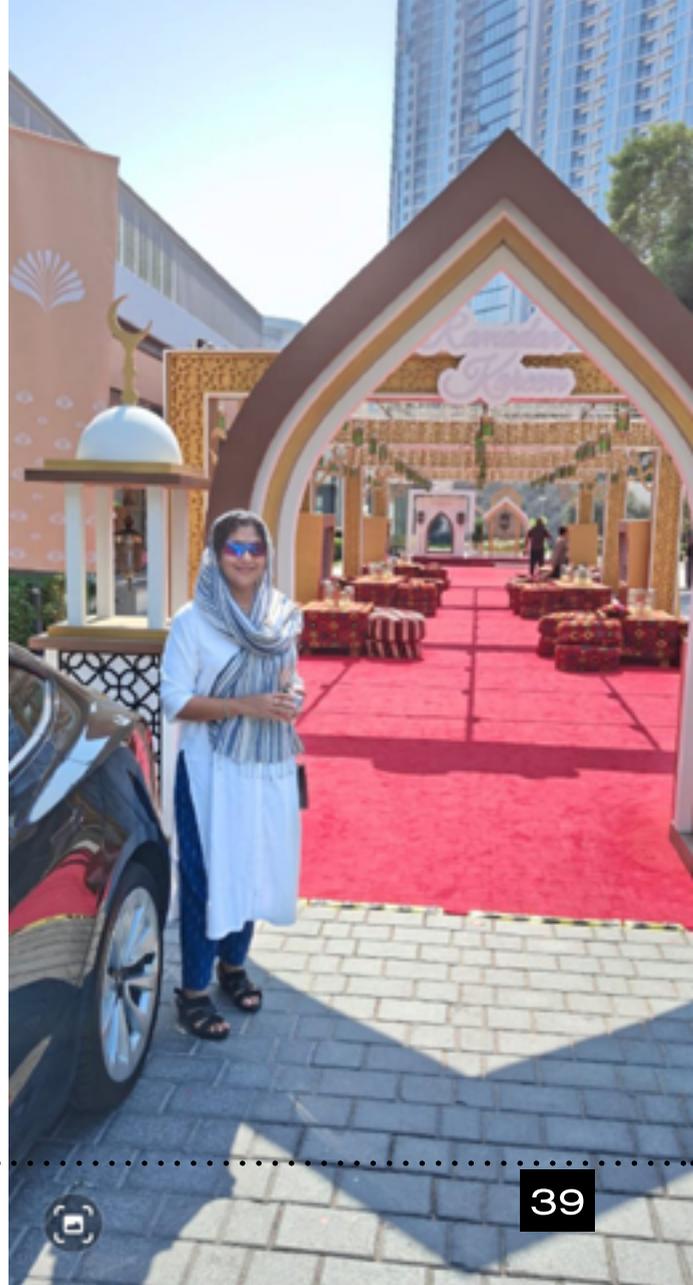
தவறாகப் போவது அனைவருக்குமே நிகழக் கூடியதுதான்

Dr.ஃபஜிலா ஆசாத்
சர்வதேச வாழ்வியல் ஆலோசகர்

உங்கள் பள்ளிப் பருவத்தின் தேர்வுக் காலங்களை எண்ணிப் பாருங்கள். ஏதேனும் ஒரு தேர்வில் சரியாக எழுதவில்லை என்றால் உங்கள் மன ஓட்டம் எப்படி இருந்திருக்கும். சிலர் அதைப் பற்றி கவலைப் படாமல் ஜஸ்ட் லைக் தட் அதனைக் கடந்திருப்பீர்கள். பலர், இந்த தேர்வு சரியாக எழுதவில்லையே இதனால் அதிக மதிப்பெண் எடுக்க முடியாதே, விரும்பிய படிப்பு படிக்கும் கனவு இனி அவ்வளவு தான். ஏதோ ஒன்றைத்தான் படிக்க வேண்டி இருக்குமோ. சரியான வேலை கிடைக்குமா, எதிர்காலம் என்ன ஆகுமென்று தெரியவில்லையே, என்று ஒரு முழு வாழ்க்கையையும் பற்றி அப்போதே யோசித்து பதறி தவித்திருப்பார்கள்.

இதில் ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்றால், நடந்து போன ஒன்றிற்காக அதிகம் கவலைப் படாமல் இலகுவாக எடுத்துக் கொண்டவர்களையும் அந்த எதிர்மறை சிந்தனைக் காரர்கள் விட்டு வைப்பதில்லை. ஏன் இப்படி கவலைப் படாமல் இருக்கிறாய், எப்படி உன்னால் இப்படி இருக்க முடிகிறது என கவலைப் பட வேண்டிய விஷயங்களை எல்லாம் அவர்களே பட்டியல் போட்டு மனதில் விதைப்பதுடன் இப்படி எதைப் பற்றியும் நினைக்காமல் பொறுப்பின்றி திரிகிறாயே என்று கூடுதலாக ஒரு குற்றத்தையும் சுமத்தி அனுப்பி விடுவார்கள்.

கவலைப்படுவது தான் பொறுப்பான செயல் என்று ஆழ்மனமும் அதை பதிவு செய்து கொண்டு பின் எதற்கெடுத்தாலும் அது கவலைப்படத் தொடங்கி விடும். அல்லது மற்றவரிடம்

தான் கவலைப் படுவதாகக் காட்ட முயற்சி எடுக்கும்.

உண்மையில் ஒரே ஒரு தேர்வில் சரியாக எழுதவில்லை என்பது போன்று ஏதேனும் ஒன்று தவறாகப் போவது அனைவருக்குமே ஏதேனும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நிகழக் கூடியதுதான். ஆனால் அப்படி ஒரு தவறு நிகழும்போது எழும் எதிர்மறை எண்ணத்திற்கு இடம் கொடுத்தால் அது **anxiety** யை ஏற்படுத்தி விடும். அதனால் உருவாகும் கற்பனைகள், நீங்கள் செய்த சிறு தவறால், நீங்கள் தவற விட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தால் உங்களுக்கு எதிர்காலமே இல்லாமல் போய் விடும் எனும் அளவு உங்களை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்து விடும்.

தவறுகளும் தவற விட்ட சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்களை விட அவற்றையே மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்து அவற்றின் விளைவுகளைப் பற்றி கற்பனை செய்து கவலைப் படுவது அதிகமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விடும். ஏனென்றால் இந்த **anxiety** நிகழ்வுகளை மட்டுமல்லாமல் மனதையும் உடலையும் வருத்தி தன்னம்பிக்கையையும் தகர்த்து விடும்.

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல உலகளவில் பதினாலுக்கு ஒருவர் என்ற வகையில் இப்படி **anxiety** யால் பல பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என அச்சுறுத்துகின்றன ஆய்வுகள்.

ஒரு செயலை செய்யும் போது அது வெற்றி அடையுமா தோல்வி அடையுமா என நீங்களே நம்பிக்கை இல்லாமல் இருந்தால் அங்கே தோல்விக்கான சாத்தியக் கூறுகளே அதிகமாகும்.

அதனால் அந்த சூழல்களில் நீங்கள் உங்கள் மனதை திடப் படுத்தி உங்கள் நம்பிக்கையை அதிகப் படுத்துவதே வெற்றிக்கான சாத்தியக் கூறுகளை அதிகப் படுத்தும்.

செய்வதற்கு தகுதியான எந்த ஒரு செயலிலும் முதல் முயற்சி தோல்வி அடைவது பொருந்திக் கொள்ளக் கூடியதே என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டால் ஒன்றை செய்யும் போது அது தவறாகிப் போனால் என்ன செய்வது என்ற பதட்டம் வராது. மாறாக அதை ஒரு மைல் கல்லாக எடுத்துக் கொண்டு இன்னும் சிறப்பாக செய்வதற்கு நம்பிக்கை எழும். வெற்றிகள் சாத்தியமாகும்.

Dr.Fajila Azad,
International Lifecoach

சொர்க்கம்

ஒரு ஊரில் தன் மனைவியின் முதல் பிரசவத்திற்காக அவள் தாய் வீட்டிற்கு அழைத்து செல்கிறான் ஒரு ஏழை விவசாயி...

வாகன வசதி இல்லாத காலம் அது. கடும் வெயிலின் காரணமாக கர்ப்பமான மனைவிக்கு தண்ணீர் தாகம் எடுக்கிறது.

ஆளில்லா நடைபாதையில் என் கணவர் தண்ணீருக்கு எங்கு செல்வார் என்று அதை கணவனிடம் சொல்லாமலே வருகிறான். மனைவிக்கு தாகம் எடுக்கிறது என்று அவன் புரிந்துகொண்டான்.

‘இதற்கு பெயர் தான் கணவன் மனைவி உறவு’

தூரத்தில் ஒரு முதியவர் இளநீர் வியாபாரம் செய்வதை பார்த்து அவள் கையை பிடித்துகொண்டு வேகமாக சென்ற பிறகுதான் தெரிகிறது. அவனிடம் ஒரு இளநீர் வாங்குவதற்கு மட்டுமே காச இருக்கிறது என்று சரி ஒரு இளநீர் தாருங்கள் என்கிறான்.

இளநீரை வாங்கியவன் தன் மனைவி யிடம் கொடுத்து எனக்கு வேண்டாம் நீ குடிமா! என்கிறான்.

எனக்கு மட்டும் என்றால் வேண்டாம் நீங்கள் குடித்துவிட்டு தாருங்கள் என்றாள் அவள்.

இறுதியில் மனைவியை குடிக்க வைத்தான். ஆனால் அவளோ என் கணவர் எனக்காக காடு மலையெல்லாம் வேலை

செய்பவர் அவர் குடிக்கட்டும் என்று குடிப்பது போல் நடத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

இளநீர் கணவன் கைக்கு வந்தது. அவனும் மனைவியை போலவே இவள் என்னை நம்பி வாழ்வந்தவள். அதோடு என் குழந்தையை சுமக்கிறாள். இன்னும் கொஞ்சம் இவள் குடித்தால் என்ன..! என்று இவனும் குடிப்பது போல் நடக்கிறான்.

இவர்களின் காதலையும் விட்டுக் கொடுக்கும் குணத்தையும் பார்த்த முதியவர் அந்த பெண்ணிடம் நீ என் பொண்ணு போல இருக்கிறாய் இந்த இளநீரை நீ குடிமா என்று வேறொரு இளநீரை வெட்டி தருகிறார்.

கணவனின் அனுமதியோடு தாகம் தீர குடித்துவிட்டு அவன் மார்பில் மெதுவாக சாய்ந்துக்கொண்டு என் மேல் இவ்வளவு பாசமா என்பது போல் அவள் பார்க்கிறாள்.

நீ என் மனைவி, என் உயிரின் பாதி என்ற அர்த்தத்துடன் கண் சிமிட்டுகிறான் அந்த காதல் கொண்ட கணவன்.

இப்படி அன்பு என்ற ஒன்றும் விட்டுக்கொடுக்கும் குணமும் இருந்ததால் ஒரு இளநீர் வாங்க இருந்த காசுக்கு இரண்டு இளநீர் கிடைத்தது.

இவ்வுலகில் எல்லா உயிரும் அன்பிற் காக மட்டும் தான் இங்கு ஏங்குகிறது...!

என்ன பிரச்சனை என்றாலும் கணவன் மனைவிக்குள் விட்டுக் கொடுத்தலும் ஒருவர் குறையை மற்றொருவர் மறைத்து வாழும் வாழ்க்கைக்கு சொர்க்கமே ஈடாகாது...!

- ஸ்ரீராம் கோவ்ந்த்

உடனிருந்தே புன்னகைப்பார் உத்தமராய் வலம்வருவார்
 ஒய்யார நாட்டியத்தால் நமைக்கவர்வார்
 இடர்களையும் ஆண்டவன்போல் இன்முகத்தை வைத்திருப்பார்
 எந்நாளும் பிரியாதார் போலிருப்பார்
 படபடக்கும் பேச்சுரைப்பார் பண்பாளர் குணங்கொண்டு
 பாசமிகுந் துள்ளவராய் உடனிருப்பார்
 நடமாடும் தலைமகனாய் நல்லவராய் வல்லவராய்
 நடிப்பவராய் இருந்துவிட்டால் என்செய்வேன்?

சூழ்ச்சிவலை பின்னிடுவார் சுத்தமனம் இல்லாதோர்
 சூழ்பகையை அறியாது வீழ்ந்தீடுவார்
 காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டோரின் கள்ளமனம் தெரியாது
 கபடதாரி மாந்தரோடு வாழ்ந்தீடுவார்
 ஊழ்வினையாய் வந்துவிட்ட ஒவ்வாத நட்பெல்லாம்
 உயர்த்திவிடும் வழிநம்பி ஓடிடுவார்
 பாழ்வினையைச் செய்பவரே பண்பாளர் என்றிங்கே
 பட்டாடை சூடிவரின் என்செய்வேன்?

திட்டமிட்டு மறைத்தாலும் செங்கதீரோ மறையாது
 தென்மேற்கு காற்றுவந்தால் கலைந்துவிடும்
 கட்டமிட்டுத் துரத்தினாலும் காற்றோடிப் போய்விடுமோ
 கண்மூடும் பூனையெலாம் ஞானியாகா!
 விட்டுவிட்டுப் போடாபோ வீழ்த்திடவே எண்ணுவோரை
 வெண்டமிழே கண்கொண்டு பார்த்தீடுவாள்!
 ஒட்டுறவே இல்லையென ஒண்டமிழின் வேடமிட்டே
 ஓடிவிடத் துடித்தால்தான் என்செய்வேன்?

வாயிருக்காம் பேச்சுரைக்க வழியிருக்காம் பயணிக்க
 வாரியிங்கே இறைப்பதற்கும் பணமிருக்காம்
 நாயிருக்காம் காவலுக்கு நரியிருக்காம் ஊளையிட
 நக்கீவாமும் கூட்டமொன்றும் துணையிருக்காம்
 காயிருக்காம் வெண்பாவில் கனியிருக்காம் கலிப்பாவில்
 கத்தியிங்கே பேசிடவும் குரலிருக்காம்!
 தாயிருக்கும் இடம்விட்டுத் தன்னலமே பெரிதென்று
 தனிப்பாதை செல்கிறாரே என்செய்வேன்?

முட்டைவிடும் கோழியெலாம் முட்டைதனை உண்பதில்லை
 முழுமூடர் இதையுணர மாட்டாரோ?
 நடடுவைக்கும் மரம்வளர்ந்து நற்கனியைத் தரும்போது
 நடடுவைத்தார் உண்பதில்லை அறிவாரோ?
 இட்டுவைத்த பொய்யாவும் எப்பொழுதும் நிற்காதே
 எதிர்காற்றில் பறக்கின்ற குப்பையாகும்
 நடட்டநசி இரவினிலே வெட்டியாக உழன்றுகொண்டு
 நடட்டம்வாரா தென்றுரைத்தால் என்செய்வேன்?

கிராமியக் கீதம்

செஞ்சுவச்ச செலையெனின்
கொஞ்சிபுத்திரன் வாராதெப்போ

வேப்பங்கொளக் கரையில
வெள்ளாடு மேச்சுகிட்டு
பாப்பாத்தி போகயில
பாட்டுபாடி மயக்குனவரே !
கோயிலாங் காட்டுக்குள்ள
கொழுஞ்சிக்கொள புடுங்கயில
உயிரு நீதானு விசுலு
அடுச்ச சொன்னவரே!
வேண்டியப் பெருமாள்
கோயிலுக்கு மாசிமாசம்
வண்டிபுடுச்ச போகயில
புவாங்கிக் கொடுத்தவரே!
தேக்க இலையில
புளிச்சோறு வைக்கயில
வாக்கப்பட்டு வாரயானு
புருவம் ஓசத்தி
ஆம்பள கேட்கயில
வெக்கத்துல ஓடிவாரேன்!

செஞ்சுவைச்ச செலையென்ன
கொஞ்சித்திடத்தான் வாராதெப்போ மாமா

ஆட்டுக்கெடபோட ஆறுமைலு
தள்ளி போறேன்
காட்டுக்குள்ள ஒன்ன
காணாம தவிக்க போறேன்
மூணுமாசம் கழிச்சுவந்து
மூணுமுடுச்ச போடவாரேன்
சீத்தாப்பமுத்த சொந்தமாக்கி தெனமும்
சிவராத்திரியா ஆக்கப்போறேன்
காத்துக்குக் கூட இடம் கொடுக்காம
காட்டுப்பிச்சியோட கட்டிப்
பிடுச்சுக்கிட்டே வாழப்போறோன்

- ஸ்ரீவி.முத்துவேல்,

சென்னை

பாடம்

சாப்பிட்டுக் கொண்டே
மனைவியின் சொல்லுக்கு
இப்படியும் அப்படியுமாகத்
தலையாட்டினார் தந்தை

அசைபோடும் உயிர்கள்
பட்டியலில் அவர்பெயரையும்
சேர்த்தெழுதி வைத்திருந்தது
வீட்டுப்பாடம் செய்யும்
குழந்தை!

- பா.சக்திவேல்

தேடலற்ற திரி

உலகம் சுற்றித்
திரிந்தன கோள்கள்;
நாள், நட்சத்திரம் என்று
கொண்டாடினர்

ஊர் சுற்றித்
திரிந்தேன் நான்
ஊதாரி, சோம்பேறி என
வசை பாடினர்

அண்டத்தில் உள்ளது
பிண்டத்திலும் இருக்கும்
என்பது பொய்யோ?

- பா.சக்திவேல்

பன்றியோடு சேர்ந்த கன்றும் மலம் தின்னும் என்பார்கள்.

பன்றியோடு சேர்ந்த கன்றும்
மலம் தின்னும் என்பார்கள்.

பழமொழி கேட்பதற்கு எப்படியோ
இருக்கிறதா? நல்லது.

ஆனால் அது உண்மைதான்.

யாரோடு நீ பேசுகிறாயோ அவனுடைய
நடத்தையைப் பொறுத்தே உன் புத்தி
செயல்படுகிறது.

ஏன் வர்ணங்களிலேகூட ஒரு
மனோதத்துவம் உண்டு.

கறுப்பு வர்ணத்தையே பார்த்துக்
கொண்டிருப்பவனுக்குக் கல்மனம்.
வெள்ளை நிறத்தைப் பார்த்தால்
தூய்மை; பச்சை தயாள சிந்தை; மஞ்சள்
மங்கலமுடையது.

வாசனையிலும் அந்தப் பேதம் உண்டு.

நறுமண மலர்களை முகரும் போது உன்
மனமும், முகமும் பிரகாசிக்கின்றன.

நாற்றத்தை முகரும் போது உனக்கே
அருவருப்பு.

அதுவே உனக்குப் பழக்கமாகி விட்டால்
உன்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம்
எதிரிகளுக்கு அருவருப்பு.

சகவாச தோஷமும் இதுதான்.

நான் பன்னிரண்டு வயதில் தமிழ்
வித்துவான் பரீட்சையில் புகுமுசு
வகுப்பு எழுதினேன். அப்போது
அமராவதி புதூர் குருகுலத்தில் எட்டாம்
வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.
அங்கேயே வித்துவான் பட்டப்படிப்புத்
தொடங்கினார்கள்.

அப்போது வித்துவான்
பட்டப்படிப்புக்கு இவ்வளவு
ஆங்கிலப்படிப்பு வேண்டும் என்ற
விதிமுறை இல்லை.

முதல் வருடம் என்ட்ரன்ஸ் பாஸ் செய்தேன். அப்போது எனக்குத் தமிழ் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர் ராமநாதபுரம் வித்துவான் ராமசாமிப் பிள்ளை.

அவரது எளிய தோற்றம் என்னைக் கவர்ந்தது.

அத்தோடு நான் கிராமத்துக்கு வந்துவிட்டேன்.

வித்துவான் படிப்பைத் தொடர வேண்டும் போல் தோன்றிற்று.

பக்கத்து ஊரான கீழ்ச்செவல்பட்டியில் இருந்த வித்துவான் முத்துகிருஷ்ண ஐயரிடம், தினமும் நான்கு மைல்கள் நடந்து போய்த் தமிழ் இலக்கியம் கற்றுக் கொண்டேன்.

அதையும் முழுமையாகக் கற்கவில்லை.

குருகுலத்திலும், பிறகு சென்னைக்கு வந்ததும், பன்மொழிப் புலவர் அப்பாத்துரையார் அவர்களிடம் தான் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

குருகுலத்தில் நான் படித்த போது அவர்தான் தலைமை ஆசிரியர்.

அவர்களிடம் நான் பாடம் கற்றுக் கொண்டேன்; பழகியும் வந்தேன்.

அந்தப் பழக்கத்தில் தான் எனக்குப் பணிவு ஏற்பட்டது.

புதுக்கோட்டை, ராயவரத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் நான் ஆசிரியராக இருந்த போது, சில நண்பர்களின் தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்தத் தொடர்பில்தான் மதுப்பழக்கம் ஆரம்பமாயிற்று.

பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் திருமுருக கிருபானந்த வாரியாரின் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

திடீரென்று அவர் எனக்கு ஒருநாள் டெலிபோன் செய்து, ஒரு திருக்குளத் திருப்பணிக்காக என்னைப் பார்க்க வருவதாகச் சொன்னார்.

நான் உடனே சுவாமி நீங்கள் வரவேண்டாம்; நானே வருகிறேன்' என்று கூறி ஒரு நண்பரிடம் ரூபாய் ஐயாயிரம் கடன் வாங்கிக் கொண்டு, நேரே சிந்தாதிரிப் பேட்டையிலுள்ள அவரது இல்லத்திற்குச் சென்றேன்.

அவர் காலைத் தொட்டு வணங்கி, அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தேன்.

பிறகு அவர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்க ஆரம்பித்தேன். அதிலிருந்து என் போக்கே மாறி விட்டது.

1949 இல் நாத்திக நண்பர்களின் சகவாசத்தால் நாத்திகனானவன்,

வாரியார் சுவாமிகளின் சகவாசத்தால் 'அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்' எழுதத் தொடங்கினேன்.

பஜகோவிந்தத்தில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் மிக அழகாகச் சொன்னார்:

இன்று எனக்கே நான் சிறந்தவனாகக்
காட்சியளிக்கிறேன்.

ஸத்ஸங்கதேவே நிஸ்ஸங்கத்வம்
நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மோஹத்வம்
நிர்மோஹத்வே நிஸ்ஸலத்வம்
நிஸ்ஸலத்வே ஜீவன்முக்தி

நல்ல ஞானிகளுடைய தொடர்பு
ஏற்பட்டால், சொந்தம் பந்தம், மயக்கம்
விலகிவிடும்.

அது விலகினால், காசு பணத்தின் ஆசை
விலகிவிடும்.

அந்த ஆசை விலகிவிட்டால், மனதுக்கு
நிம்மதி வந்துவிடும்.

அந்த நிம்மதி வந்துவிட்டால், ஆத்மா
சாந்தியடையும்.

நல்ல சகவாசத்தில் எவ்வளவு பெரிய
வாழ்க்கை அடங்கிக் கிடக்கிறது!

காஞ்சிப் பெரியவர்களைப் பார்க்கும்
போதெல்லாம், 'நாமும் அவரது
மடத்தில் ஊழியம் பார்க்கக் கூடாதா
என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கை நடத்தும்
நண்பர்களோடு சேர்ந்து விட்டாலோ,
'இதல்லவோ வாழ்க்கை' என்று
தோன்றுகிறது.

எதைச் சார்ந்து நிற்கிறோமோ, அதன்
வடிவத்தை அடைந்து விடுகிறோம்.

அதனால்தான் நான் இப்போதெல்லாம்
வேடிக்கை விளையாட்டுக்
கூட்டத்தில் இருந்து விலகியே
நிற்கிறேன். சார்ந்தால் மேதைகளைச்

சாருகிறேன்; இல்லையேல் தனிமையை
விரும்புகிறேன்.

லண்டனில் இருக்கும் வரை
கீழ்த்தரமானவன் என்று பெயர் வாங்கிய
கிளைவ், இந்திய மண்ணுக்கு வந்ததும்
வீரனாகி விட்டான்.

கணிகையாகத் தொழில் நடத்திய
ஒருத்தி, புத்தபிராணைச் சந்தித்ததும்
ஞான தீட்சை பெற்று விட்டாள்.

திருமாலை வணங்கிய சேர மன்னன்,
முடி துறந்து குலசேகர ஆழ்வாரானான்.

கண்ணனை நம்பிய குசேலன்
குபேரனானான்.

துரியோதனன் சோற்றைத் தின்று
விட்டதால் தான், சூரகர்ணன்
அநியாயத்திற்கே துணை போக வேண்டி
வந்தது.

சகுனியைச் சார்ந்த கௌரவர்கள்
அழிந்தார்கள்; கண்ணனைச் சார்ந்த
பாண்டவர்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

அண்ணனைத் துறந்து ராமனைச் சார்ந்த
விபீஷணன் அரசரிமை பெற்றான்.

இராவணனை அண்டி நின்றார், அவனது
முடிவையே பெற்றார்கள்.

ராமனைச் சார்ந்து நின்றதால், ஒரு
குரங்குக்குக் கூட நாட்டிலே கோயில்
தோன்றிற்று.

‘சிறிய இனங்களைக் கண்டு அஞ்சுங்கள்; சேராதீர்கள்’ என்றான் வள்ளுவன்.

செம்மண்ணில் மழை விழுந்தால், தண்ணீரின் நிறம் சிவப்பு; கரிசல் காட்டில் விழுந்தால் கருப்பு.

மனிதனின் சேர்க்கையைப் பொறுத்தே மதிப்பு இதுவும் வள்ளுவன் சொன்னதே.

‘உன் மனதைப் பொறுத்து உனக்கு உணர்ச்சிகள் எழலாம்;

நீ சேரும் இனத்தைப் பொறுத்தே உன் யோக்கியதை தீர்மானிக்கப்படும்’ என்பது வள்ளுவன் சொல்லே.

நல்ல கூட்டத்தில் சேர்ந்தால், எல்லாப் பொருள்களும் கிடைக்கும்.

திருடர்களுடனே சேர்ந்தால், நீ சிறைச்சாலைக்குத் தப்ப முடியாது திருடாவிட்டாலும் கூட.

நல்லோர் உறவைப் போல் துணையும் இல்லை; தீயோர் உறவைப் போல துன்பமும் இல்லை. நல்லது. இவன் நல்லவன், இவன் கெட்டவன் என்று எப்படித் தெரிந்து கொள்வது?

அவனோடு ஒட்டாமலேயே பல நாட்கள் ஆராய்வது, ஆராய்ந்து தெளிந்த பின் உறவு கொள்வது.

‘ஆராயாமல் ஒருவனை நல்லவன் என்று முடிவு கட்டுவதும் தப்பு, நல்லவன் என்று தெரிந்த பிற்பாடு அவன் மீது சந்தேகப்படுவதும் துன்பம்’ என்றான் வள்ளுவன்.

மனைவியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது இருக்கும் புத்தி, மற்ற சகவாசங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதும் இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு எதிர்மறை என்ன?

‘தீயவர் என்றால் தீயைப் போன்றவன் என்று அர்த்தம்.

‘நல்லவர்’ என்பார்கள்; அது தவறு.

தீயைப் போன்றவர் என்பதற்கு எதிர்மறை தண்ணீரைப் போன்றவர் என்பதாகும்.

அதை ‘நீரவர்’ என்றான் வள்ளுவன்.

தீ கூடும்; தண்ணீர் குளிரும்.

குளிர்ச்சியான உறவுகளே, குதூகலமான உறவுகள்.

நம்பிப் பணத்தைக் கொடுத்தால் ஏமாற்றுகின்றவன், நம்பி வீட்டுக்குள் விட்டால் நடத்தை தவறுகிறவன், நம்பித் தொழிற் பங்காளியாக்கினால் மோசம் செய்கிறவன், நம்பிப் பின் பற்றினால் நட்டாற்றில் விடுகிற தலைவன் - இவர்களால்தான் பெரும் நஷ்டங்களும், துன்பங்களும் வருகின்றன.

ஆகவே, இளம்பருவத்தில் இருந்தே ஆட்களை அடையாளம் கண்டு பழகத் துவங்கினால், பல வகையான துன்பங்கள் அடிபட்டுப் போகும்.

அது மட்டுமல்ல, நீ நஷ்டப்படும் போது மளமளவென்று உதவிகளும் கிடைக்கும்.

சாதாரணமாக வழித்துணைக்குக் கூட
ஒரு அயோக்கியனை நம்பக்கூடாது;
ஆனால் மரண பரியந்தம் ஒரு
உத்தமனை அவன் பரம ஏழையாக
இருந்தாலும் நம்பலாம்.

தான்கூடச் சாப்பிடாமல், உனக்குப்
பரிமாறும் ஏழைகளும் உண்டு.

உன் மேலாடையைத் திருடி வைத்துக்
கொள்ளும் பணக்காரர்களும் உண்டு.

இனமும் குணமும் தான் முக்கியமே
தவிரப் பணம் அல்ல இதில் முதலிடம்
வகிப்பது.

முதலாளி நொடித்துப் போனபோது,
அவரைத் தன் வீட்டிலேயே வைத்துச்
சோறு போட்ட வேலைக்காரனைக்
கண்டிருக்கிறேன்.

அவராலே பணக்காரரானவர்கள்
எல்லாம், அவரைக் கைவிட்டதையும்
பார்த்திருக்கிறேன்.

'இனம்' என்பது ஜாதியைக் குறிப்பதல்ல;
குணத்தைக் குறிப்பது.

'சிற்றினம்' என்பது குணத்தால் கீழ்
மக்களைக் குறிப்பது.

அவர்களிடமிருந்து அறவே விலகி,
ஒவ்வொரு துறையிலும் உத்தமர்களையே
சார்ந்து நின்று பாருங்கள்; பெருமளவு
துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவீர்கள்.

- கவியரசர் கண்ணதாசன்

நாடிச் செல்க...

இளமை அழகு இரவுபோலே

இனித்தப் பின்பு மறைந்திடுமே !

வளமை எல்லாம் கிளைபோலே

வாடி ஒடிந்தே விழுந்திடுமே !

உளமும் இதுபோல் ஓர்நாளில்

உறைந்து மடிந்தே மறைந்திடுமே!

நலத்தை செய்தே கடந்துபோனால்

நாடும் வீடும் நினைத்திடுமே !

தந்தை சொல்லும் நற்கருத்தை

தம்பி நீயும் கேட்டியங்கச்

சொந்தம் பந்தம் ஒன்றுகூடி

சொர்க்க மாக்கும் உன்வாழ்வை !

கந்தல் துணியும் உடல்பூடும்

கலையைக் கற்றே தேறிடுக!

அந்தம் ஆதி ஒருவன்தான்

அவனை மனத்தால் வணங்கிடுக!

மழலைக் குறும்பு மயக்குமாளை

மனத்தால் நீயும் ஏற்றிடுக!

குழலைப் போலே பேசுமவன்

குரலை விரும்பிக் கேட்டிடுக!

அழகாய் சிரிக்கும் அவன்உதட்டை

அறுசீர் விருத்தம் என்றிடுக!

நழுவ விடாது நாள்தோறும்

நாடிச் செல்க மழலையிடம் !

- நா. பாண்டியராசா

புனித ஹஜ்

ஃபாத்திமா ஹமீத்,
ஷார்ஜா

வீடியோ காலில் மனைவியின் முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை காமிலுக்கு. இவனைப் பார்த்ததும் மனைவி ஹவ்வாம்மா அதிகமாக அழத் தொடங்கிவிட்டாள். “அழாதே ஹவ்வாம்மா, எவ்வளவோ ஜாக்கிரதையாக இருந்தும் இப்படி நடந்துவிட்டது. நீ கவலைப்படாம இரு”. என்று ஆறுதல் கூறினான்.

“ஒருதடவைன்னா சரி, மறுபடியும் உண்டான குழந்தை கலைஞ்சிருச்சே? இனிமேல் குழந்தை பாக்கியம் கிடைக்குமா?” என்று அழுகையினூடே பேசிமுடித்த மனைவியிடம், “என்ன செய்வது, ரெண்டு மாசம் உன்கூடத்தான்

இருந்தேன். அப்போல்லாம் கரு நல்லா இருக்குனுதான் டாக்டர் சொன்னாங்க. லீவ் முடிஞ்ச துபாய் வந்து பத்து நாள்தான் ஆகுது. இந்த சேதிய நான் எதிர்பார்க்கல. நீ தைரியமா இரு. இறைவன் நாட்டமிருந்தா நமக்கு குழந்த பிறக்கும்”.

இதைக்கேட்க தெம்பில்லாத ஹவ்வாம்மா தலையணையில் சாய்ந்துவிட்டாள். உடனே பக்கத்திலிருந்த காமிலின் அம்மா போனை வாங்கிப் பேசினார். “காமில், நாங்க ஹவ்வாம்மாவ பாத்துக்கறோம், டாக்டர் நல்லா ரெஸ்ட் எடுக்க சொல்லியிருக்காங்க.

எனக்கென்னவோ குழந்தை பிறக்கும்வரை நீ அவசூட இருக்கறதுதான் நல்லதுனு தோணுது. அதனால் ஒருமாசம் கழிச்சு பேமிலி விசா எடுத்து ஹவ்வாம்மாவ உன்கூடவே வச்சுக்க.” என்ற அம்மாவிடம், “நானும் அதுதான் நல்லதுனு நினக்கிறேன்மா. விசாவுக்கு ஏற்பாடு செய்றேன், நீங்க அவள பத்திரமா பார்த்துக்கங்க” என்றான் காமில்.

குறிப்பிட்ட நாளும் வந்தது. ஹவ்வாம் மாவை துபாய்க்கு அழைத்துக் கொண்டான் காமில். கல்யாணமாகி எட்டு வருஷமா குழந்தை யில்லை. உண்டான இரண்டு குழந்தை களும் அபார்ஷனாகிவிட்டது. “இறைவா... எங்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதற்காக வாவது குழந்தை பாக்கியத்தைக் கொடு” என்ற வேண்டுகளே அதிகமாக இருந்தது இருவருக்கும். துபாய்வந்து ஒருவருடமாகியும் பிள்ளை உண்டாகவில்லை ஹவ்வாம்மாவின் வயிற்றில். ஆனால் உறக்கத்தின் போதெல்லாம் ரெண்டு குழந்தைகள் அவளை “அம்மா, அம்மா” என்று கூப்பிடுவதுபோல் இருக்கும். உறக்கம் தொலைந்து அழுகையில் பகல்விடிந்துவிடும் அவளுக்கு. மனைவியின் ஏக்கம் காமிலுக்கு மிகுந்த வருத்தம் கொடுத்தது.

ஒருநாள் நண்பன் உசேன் போனில் பேசும்போது “ஹஜ்ஜு மாசம் வருதுடா காமில். ரெண்டு பேரும் ஒருதடவை ஹஜ்ஜுக்குப் போய்ட்டு வாங்களேன். இறைவனின் இல்லத்தில் முறையிடுங்கள். நிச்சயம் குழந்தை பிறக்கும்” என்றான். ஹவ்வாம்மாவிடம் விவரத்தைச் சொன்னான் காமில். “இன்னும் இரண்டு மாசம் இருக்குது. ஹஜ்ஜுக்குப் போய்ட்டு வருவோம். எத்தனையோ டாக்டரிடம் காண்பிச்சிட்டோம், எல்லாத்துக்கும் மேலே பெரிய டாக்டர் இறைவன், அங்கே போய்ட்டு வருவோம்.” என்றான் ஹவ்வாம்மா.

ஹஜ்ஜு செல்வதற்கான ஏற்பாட்டில் இருவரும் முனைப்பாக ஈடுபட்டார்கள். “இன்னும் ஒருவாரம் இருக்கு ஹவ்வாம்மா, ஏன் இப்படி சோர்ந்து உட்காந்துக்கறே? என்னாச்சு உனக்கு?” என்ற காமிலிடம் “என்னவோ போல இருக்கு, தலசத்துது, கண்ண இருட்டுது, மயக்கமா வருது” என்றான் ஹவ்வாம்மா. “ஓழுங்கா

சாப்பிட்டாதானே, எப்போப்பாத்தாலும் தூங்காம குழந்தங்க கூப்பிட்டுறாங்கனு ஓழுங்கான தூக்கமுமில்ல. சரி வா பக்கத்தில டாக்டர் பார்த்துட்டு வந்துருவோம்” என்று அழைத்துச் சென்றான் காமில்.

பரிசோதித்த டாக்டர் சொன்ன வார்த்தைகள் இருவரையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. “உங்க வொய்ஃப் கன்சீவ் ஆகியிருக்காங்க. ரொம்ப கேர்ஃபுல்லாப் பார்த்துக்கணும். இந்த மருந்துக ளத் தொடர்ந்து எடுத்துக்கணும்” என்று டாக்டர் எழுதிய மருந்துகளை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தார்கள். யா அல்லாஹ், என்ன இது சோதனை? அடுத்தவாரம் ஹஜ் செய்யணுமே? குழந்தையும் வேண்டுமே? என்று இருவரும் குழம்பிப் போனார்கள். தன் அம்மாவுக்கு போன் செய்தான் காமில். “நல்ல சேதிதான் காமில், அவ்வளவு தூரம் ரெஸ்ட்டில் இருந்தும் ரெண்டு குழந்தைகள் அபார்ஷனாகிடுச்சு. இந்த ஹஜ் கூட்டத்தில் எப்படி, வயித்தில குழந்தையோட கடமையை முடிக்கப் போறீங்க? ஏற்கனவே ஹவ்வாம்மா ரொம்ப வீக்கா இருக்காள்.நீயே பார்த்து நல்ல முடிவா எடுப்பா.” என்ற அம்மாவிடம் “சரிம்மா” என்று சொல்லி போனை வைத்தான்.

இரவெல்லாம் தூக்கமில்லை, ஹவ்வாம் மாவோ எந்த சோர்வுமில்லாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். காலையில் எழுந்தவுடன், ஹவ்வாம்மா துணிகளை எடுத்துப் பெட்டி யில் அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். “என்ன செய்ற ஹவ்வாம்மா?” என்றவனிடம் “ரெடியாகிட்டுக்கேன், உங்க துணிகளையும் குடுங்க” என்றாள். “இந்தமாதிரி நேரத்தில் ரொம்ப ஜாக்கிரதையா இருக்கச் சொன்னாங்க டாக்டர்? எப்படி இந்த வெயில்ல, நெருக்கடியான கூட்டத்தில ஹஜ் செய்யப் போறோம்? இன்ஷா அல்லாஹ், அடுத்த வருஷம் குழந்தையோட போய் ஹஜ் செய்வோமா? காசு போனா போய்ட்டுப் போகுது” என்ற காமிலை நிமிர்ந்து பார்த்தாள் ஹவ்வாம்மா. “இந்த நாட்டுக்கு வந்து ஒருவருசமா குழந்த உண்டாகல, ஹஜ்க்குப் போறதுக்கு முடிவெடுத்து, எல்லா ஏற்பாடுகளும் செஞ்சு, பிளைட்டிக்கட் வரை வந்தபிறகு, குழந்த உண்டாகியிருக்குனா, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைல நீ என் இல்லத்திற்கு

வருகிறாயா? என்பது இறைவனின் சோதனை. என் குழந்தைக்கு அவனே பாதுகாப்பு. புறப்படுங்க” என்றாள்.

பெற்றவர்களும், உறவினர்களும், தோழிகளும் ஹவ்வாம்மாவை எவ்வளவோ தடுத்துப் பார்த்தார்கள். ஹஜ் செய்வதில் உறுதியாக இருந்தாள். “இரண்டு மாசம்தான் ஆகுதும்மா, அல்லாஹ் மன்னித்துக்கொள்வான். அடுத்த வருசம் போகலாமே” என்ற தாய்பேச்சைக்கூட கேட்கவில்லை ஹவ்வாம்மா. புதிய தெம்புடன் இருந்தாள். சௌதி அரேபியா சென்று முறைப்படி ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றினார்கள் இருவரும். மனைவியை கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொண்டான் காமில். சோர்வான நேரங்களிலெல்லாம் இறைவனைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தாள். புது உத்வேகம் ஒன்று அவளுக்குள் உண்டாகும். சிறப்பாக ஹஜ் நிறைவேற்றி துபாய் வந்தடைந்தார்கள்.

எல்லோருக்கும் மெசேஜ் அனுப்பினாள் ஹவ்வாம்மா. இறைவன் எங்களை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொண்டான் என்று. மறுநாள் ஆஸ்பத்திரிக்கு செக்கப் செய்வதற்காக மனைவியை அழைத்துச் சென்றான் காமில். மீண்டும் டாக்டர் சொன்னதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தார்கள். “குழந்தை ரொம்ப ரொம்ப நல்லாயிருக்கு. சாரி, சாரி குழந்தைகள். ஆமாம் உங்களுக்கு ரெட்டைக் குழந்தைகள் உருவாகியிருக்கு. ரெண்டு பேருமே நல்ல ஆரோக்கியமா இருக்காங்க” என்றதைக் கேட்டதும், இருவரும் ஆனந்த கண்ணீருக்கு ஆளானார்கள். இருவரின் கண்ணிலும் இறைவனின் இல்லம் தோன்றியது. “இரண்டு கருக்களோடு சென்ற எனக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் காப்பாற்றியிருக்கிறாய் இறைவா... அதே பாதுகாப்போடு குழந்தைகளையும் நல்லபடியாகப் பெற்று வளர்க்கும் பாக்கியங்களையும் கொடு” என்று பிரார்த்தித்தாள்.

சஃபா, நபவீ என்ற பெண் ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள் ஹவ்வாம்மா. இப்பொழுதெல்லாம் ஹவ்வாம்மாவின் கனவில் இல்லை, உண்மையிலேயே இரண்டு குழந்தைகள் “அம்மா” அம்மா என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தன்முனைக் கவிதைகள்

1) உங்களின் திறமைகளுக்கு சுய வெகுமதி கொடுத்தீடுங்கள். பிறரை எதிர்பார்த்தால் ஏமாற்றமும் ஏற்படலாம்.

2) எழுந்து செல்வதற்கு எதற்காக தயங்குகிறீர்? விருந்துண்ணும் மேசையில் மரியாதை கிடைக்காவிடின்.

3) மரியாதையும் அன்பும் அடிநாதம் ஆகும். உறவுகளின் பிணைப்பு செழித்தோங்கி வளர்வதற்கு.

4) உருக்கமான உறவுகளையும் உடைத்து நொருக்கி விடும். உங்களின் தொடர்ச்சியான அவமதிப்பும் நிராகரிப்பும்.

5) அறிவுக் கண்களை திறந்தும் தனிமை. நம்மை வலுப்படுத்தி முன்னேற வழிவகுக்கும்.

6) பிள்ளைவளர்ப்புக் கல்வி முன் நிபந்தனையாக்கப்பட வேண்டும். திருமண பந்தத்தில் இருவர் இணைவதற்கு.

சுபாஜினி மனோகரன்
(வன்னியுராள்)
சூரிச், சுவின்

பூமாக்கிழவி எனும் ரமக்கரசி
- ரிஸ்வான் தொடர் நாவல்

ரோட்டோரத்துல பூமாக்கிழவி நடந்து வர்றதை பார்த்ததும் டீக்கடை பத்தன் கல்லாவுல இருந்து எந்திரிச்சி வந்தான்..

என்னடா பயலே டீக்கடை பொழப்பு எம்புட்டு போவது... ஆத்தா இந்நேரத்துல எங்க இந்த பக்கம் வந்தே.. வா டீத்தண்ணி குடி..

போடா போக்கத்தவனே ஆத்தா நீச்சத் தண்ணி குடிச்ச உசருவாழுறவடா. நீ விக்கிற கழனி தண்ணியெல்லாம் வயத்துக்கு ஆகாதுன்னு சொல்லிட்டு சிரிச்சிது.

பத்தனுக்கு மூஞ்சி கருத்துடுச்சி.. ஆத்தா எப்பவும் இப்படித்தான் வெடுக்கு வெடுக்குன்னு தேள் கொடுக்கால கொட்டும்.. மத்தவங்க மனசு சங்கடப் படுமேன்னு கவனிச்சு பேசாது. ஊர் சனங்களுக்கு பழகிடுச்சி..

வந்து உக்காரு ஆத்தா.. ஏழுமலை ஊருக்கு வெளியே போயிருக்கான் இப்ப திரும்பிடுவான்..

அவன் கூட வண்டியில ஊருக்குள்ளாற போயிடு..

வேண்டாம்டா பூமியில காலாற நடந்து நாளாச்சு.. நடந்த போய்க்கிடுதேன்..இன்னும் ஆத்தாவுக்கு முட்டி சாவுல கால்களில் வலு இருக்குலே... ஆத்தா காலாற நடந்து வயக்காட்டு வாசனையை மோந்து பாத்துகிட்டே சாலியா ஊரு போயி சேந்துக்குறேன்.

ஏலா பத்தா ஒங்கிட்ட ஒன்னு கேக்கணும்

கேளு ஆத்தா...

நீ சாராயம் குடிக்கியாமே...

இல்லை ஆத்தா...

ஆத்தா கிட்ட பொய் சொல்லாத டே...

அந்த கழுதை மூத்திரத்தை குடிக்கிற காசகொண்டு பொண்டாட்டி புள்ளைங்கள சந்தோசமா வச்சுக்க.. உனக்கு ஒன்னு ன்னா பக்கத்துல உக்காந்து பாடு எடுக்கப்போறது அதுங்கதான்.. என்னமோ மனசுல பட்டுச்சு கேட்டுப்புட்டேன்..

பரவாயில்லை ஆத்தா.. ஒனக்கு இல்லாத

- ரிஸ்வான்

பூமாக்கிழவி..11

ரிஸ்வான்
தேநீர் நேரக்கதை

உரிமையா..நீ கேக்காம யாரு கேப்பா..

இந்த வார்த்தைகளை வேறு யாராவது கேட்டிருந்தா உம்பொண்டாட்டிய ஊர்மேல வுட்டு வந்த சம்பாத்தியத்துல வந்த காசுலயா குடிக்கேன்னு இந்த செம்மண் ரோட்டுல புரட்டி எடுத்து கொத்து புரோட்டா போட்டு சேர்வா ஊத்தியிருப்பான் பத்தன்..

ஏலா... ஆத்தா சாந்தமா கேக்கன்னு நினைக்காதே கண்ணால பாத்து பூட்டேன்னா உடுக்கை அடிச்சி சாமி ஆடி மந்திரிச்சுடுவேன்... சாக்கிரதை.. போக்கத்த மூதி... கொஞ்சம் கையில சில்லறை அண்டுச்சுன்னா ஆயிரம் ஆட்டம் ஆடாதே கெழவி எச்சரிக்கை விடுதேன் சாக்கிரதை. துட்டு அண்டும் போதே அள்ளி அணை போட்டுக்க..

பூமாக்கிழவி பேசிக்கிட்டே விருட்டுன்னு செம்மண் ரோட்டுல இறங்கி நடக்க ஆரம்பிச்சுடுச்சி...

நில்லு ஆத்தா.. கோபப் படாதே... நீ தூத்தி விட்டுறாதே புள்ளை குட்டிக்காரன்..

கிழவி ஒரு வினாடி நின்னு பத்தனை உர்ருன்னு பாத்துச்சி..

போடா போக்கத்தவனே இந்த ஆத்தா நாக்கு கருநாக்கு இல்லடா உங்களப் பெத்தவ வாக்கு மாதிரி, கோழி மிதிச்ச குஞ்சுகளா சாகும். யாரையும் மண்ணுல சாச்சிப் புடாது.. நீங்க நல்லா இருந்தா இந்த கெழவிக்கு உறவும் ஒத்தாசையும்.. கெழவி செத்துச்சுனா உங்க எல்லாத்து கையால செறப்பா ஒருபுடி மண்ணு... போய் பொழப்பை பாரு... ஆத்தா காலாற நடக்கேன் ...

பத்தன் பூமாக்கிழவி நடந்து போகறதை பாத்து கிட்டு இருந்தான்..

என்ன அண்ணே கெழவிக்கு இப்படி பயந்து ஒதுங்குறே... நீ எம்புட்டு பெரிய ஒஸ்தாது..

பயம் இல்லடா மருவாதி.. நான் இல்லன் னாலும் பொஞ்சாதி புள்ளைங்களுக்கு ஏதாச்சும்

ஒண்ணுன்னா உசுர கொடுத்து காப்பாத்தி உக்கார வச்சுடும் யாருக்காகவும் காத்திருக்காது..

சும்மா ஊருல திரிஞ்சிக்கிட்டு குடிச்சிட்டு சனங்க கிட்ட ராவடி பண்ணிக்கிட்டு அலைஞ்ச எனக்கு இங்க கொம்பு நட்டு பனை ஓலை வேஞ்சி பொழப்பு குடுத்து எனக்குன்னு ஒரு உசுர என்னோட சேர்த்து வச்சி குடும்பம் கடை கன்னின்னு உருவாக்குன ஆத்தா டா.அது... அதுக்கு என்னை கை நீட்டி அடிக்கிற உரிமை இருக்கு நாயே..

போய் பாய்லர்ல கரியை ஓடைச்சி போடு.. இங்க நின்னு சமயம் பார்த்து காதுல சங்கு ஊதாதே பாயிலர் தண்ணீர் சூடாவட்டும் முரளி கொட்டாயில பாட்டு போடற நேரமாச்சு இன்னில இருந்து எம்ஜியார் படம் எங்க வீட்டுப் பிள்ளை...ஊரு கூட்டம் சேரும்..

தனக்குன்னு ஓட்டுறவு இல்லைன்னாலும் இப்படித்தான் பூமாக்கிழவி நல்லதை செஞ்சி ஊர்சனங்க மனசக்குள்ள கொஞ்சம் கொஞ்சமா மழைத்தண்ணி பூமிக்குள்ள இறங்கி ஊறிப் போவுமே அதுபோல ஊறி போயிடுச்சி. அன்பால உலகத்தை தன் மடியில அள்ளி முடிஞ்சிகிடுச்சி பூமாக்கிழவி. ஆத்திரக் காரி ராக்காச்சி.

சூரியன் மேற்கால பள்ளத்துல விழுந்து கெடந்துச்சி. ஏரிக்கரை மேட்டுல காத்து சில்லுன்னு வீசுச்சு.. ஏரிக்கரையில் நெட்ட நெடுக்கா வளந்த கெடந்த பனை மரங்களில் பனை ஓலைகள் சின்ன பிள்ளைங்க போல விர்ருன்னு காத்துல கைகளை தட்டி சத்தம் போட்டுச்சுங்க..

ஏரிக்கரையில் மேய்ச்சலுக்கு விட்டிருந்த ஊரு மாட்டு மந்தைகளை ஊருக்குள்ளாற ஓட்டிக்கிட்டு போய் கொண்டிருந்தான் மந்தைக் காரன் பச்சை பசேல்ன்னு பாவாடை கட்டிக்கிட்டு கொமரிப் பொண்ணுங்க போல கும்மாளம் போட்டுக்கிட்டு இருந்துச்சி வயக்காடு.. தூரத்துல சுத்தரிப்பிஞ்சு வாசனை காத்துல கலந்து வந்துச்சி..

ஏரியிலிருந்து வயக்காடுகளுக்கு நரிமது வழியா தண்ணீர் சுழிச்சிகிட்டு வாய்க்கால் பாதையில் ஓடிக்கிட்டு இருந்துச்சி. சின்ன சின்ன கெண்டை மீனும் அயிரப்பொடி குஞ்சங்க துள்ளிக்கிட்டு இருந்துச்சிங்க பூமாக்கிழவி கால்வாயில் இறங்கி குளிச்சிது.. சில்லுன்னு தண்ணி ஓடம்புல பட்டதும் எசவாக இருந்துச்சி கிழவி வெறுங்கையால ஓடம்பை நல்லா அருக்கி அருக்கி தேய்ச்ச ஆயாசம் தீரக் குளிச்சிது.

அயிரப்பொடி மீனுங்க சுழுச்சிக்கிட்டு ஓடுற கண்மாய் தண்ணீல துள்ளி துள்ளி குதிச்சுதுங்க.. ஆத்தாவுக்கு மனச கொள்ளல அயிரப்பொடியை மாராப்புல ஒரு சேந்து சேந்துச்சு.. மடி நெறைய அயிரப்பொடியும் சின்ன கெண்டை மீனுங்களும் துள்ளி குதிச்சுதுங்க முந்தானையில் முடிஞ்சிகிட்டு கிழவி கெளம்புச்சு.. குடிசைக்கு.

பூமாக்கிழவி..12 ரிஸ்வான் தேநீர் நேரக்கதை

தூரத்துல நீர் வத்திப் போன ஏரிக்கரையில் மீன் கொத்தி மாணிக்கம் கொரல ஓசத்தி உச்சதாயில பாடிக்கிட்டு இருந்துச்சி. அந்தால ஏரிக்கரையில். சூரியன் மேக்கால வானத்து முறைப் பொண்ணு மூஞ்சியில மஞ்ச பூசி நலங்கு வச்சிட்டு சாஞ்சி உக்காரும் வேளையில் மீன் கொத்தி கிழவனுக்கு குஷியில பாட்டு கெளம்பிரும்.

இட்டு கட்டி பாட்டு பாடிக்கிட்டே தண்ணி வத்திப் போன கரிசல் பூமியில போட்டிருந்த முலாம்பழம் வெள்ளரி தர்பூசணி கொடிகளுக்கு தகர டப்பாவுல ஏரித்தண்ணியை முகந்து வந்து ஊத்திக்கிட்டு இருந்துச்சி..

உச்சி வெய்யில வெடிச்ச முலாம் பழம் வாசனை ஏரிக்கரையை சூழ்ந்து கிட்டு இருந்துச்சி.

கிழவிக்கு மீன் கொத்தி மாணிக்கம் ஞாபகம் வந்துச்சி.. மீன் கொத்தி மாணிக்கத்தை பார்த்து ரொம்ப நாளாச்சு.. தட்டு தடுமாறி ஏரிக்கரை மேல ஏறி நின்று மீன்கொத்தி மாணிக்கத்தை தேடுச்சு.

மீன் கொத்தி மாணிக்கத்துக்கு ஏறக்குறைய பூமாக்கிழவி வயசோட ஒன்னு ரெண்டு கூடக் குறைய இருக்கும். பக்கத்துல நிக்க நாதி இல்லாத தனி உசுருதான்..

பூமாக்கிழவிக்கு ரொம்ப காலமாச்சி ஏரிக்கரை மேல நின்று ஏரியை வேடிக்கைப் பார்த்துச்சி. ஏரி தண்ணீயை பாக்கும் போதெல்லாம் சின்னதா பரிசல் கட்டி ஓக்காந்து ஏரித்தண்ணியில போகனும்னு ஆசை வரும் கிழவி மனசல. ஏரியில அரைவாசி தண்ணீர் வத்தி போயிருந்தது.. ஊர் பாய்ச்சல் அதிகம் ஊருக்குள்ள.. எல்லாம் வானம் பாத்த பூமி

சாயங்காலத்து ஈரக்காத்து சில்லுனு வீச்சு சேலையை காத்துல விரிச்ச விட்டு உலர்த்திகிட்டுச்சி. சூரியன் மேல் வானத்துல மஞ்சள் பூசியிருந்தது.

நீர்வத்திப் போன ஏரிக்கரை கரிசல் மண்ணுல தர்பூசணி, வெள்ளரி, முலாம்பழம், கிருணிப்பழம், னு ஏதாச்சும் விதைச்ச பலனை பாக்கும்.. மாணிக்கம்.

மீன் கொத்தி கையில் எப்பவும் தூண்டில் முள்ளு, மீன் பிடிக்கும் கூண்டுபரிசல், சின்ன துண்டு சுருக்கு வலை இருக்கும்.. ஊரை சுத்தி இருக்குற ஏரிக்கரை, குளம், குட்டையில எங்க என்ன சாதி மீன் கிடைக்கும், எந்த காலத்துல எந்த ஏரி குட்டை, வத்திப்போய் கூடை பரி வச்ச தண்ணி எறைச்சி மீன் பிடிக்க ஏதுவாக சேறு தட்டி இருக்கும்னு மாணிக்கத்துக்கு எல்லாம் அத்துப் படி... தூண்டில் முள் தக்கை யின் அசைவை வச்ச தூண்டில் முள்ளுல என்ன மீனு சிக்கி இருக்குன்னு சொல்லும்.. அதனால்தான் ஊருக்காரங்க மாணிக் கத்தை மீன்கொத்தின்னு பேரோடு சேத்து வச்சி கூப்பிடுவாங்க.

மீன்கொத்திக்கு பொஞ்சாதி இருந்துச்சி.. ஒழுக்கம் கெட்டக் கழுதை.. பொஞ்சாதியால ஊருக்குள்ளாற தலைகாட்டாம பொஞ்சாதியை விட்டு பிரிஞ்சி வந்து ஏரிக் கரையில் வந்து தங்கி கிடுச்சி..

ஒருநாள் ஊரு பஞ்சாயத்துல மீன்கொத்தி பொஞ்சாதியை ஊருவிட்டே வெரெட்டிட்டாங்க.. நடவடிக்கை சரி யில்லைன்னு. அதுல இருந்து

மீன்கொத்தி கிழவன் ஏரிக் கரையிலேயே நாலு பணை ஓலை குருக்கால கொம்பு நட்டு குடிசையை கட்டி அதுல தங்கிடுச்சி.. ஊருக்குள்ளாற போவறது இல்லை..

மீன் கொத்தி மாணிக்கம் இந்த ஏரிக்கரைக்கு ஊர்க்காவல்.. தனிக் காட்டு ராசா..

ஓடிசலான ஓடம்பு மாங்காத் தலை.. ஓடம்புல வார்ப்பிடிச்சி இழுத்து கட்டுணாப் போல கருப்பு தோலு. அதனால் கொஞ்சம் கூன் விழுந்தா மாதிரி தெரியும்.. டேராக் கண்ணு.. நத்தம் மேடு ஏரிக்கு காவல் தெய்வம்.. நயிஞ்சி போன அருணாக் குடி கயித்துல ஒத்தக் கோவணம்..

மீன்கொத்தி மாணிக்கத்தை ஊருக்குள்ளவும் யாரும் ஓடம்புல முழு துணியோடவும் பார்த்தது இல்லை..

எப்பவும் ஒத்தை கோவணத்துல இருக்கியே உனக்கு மாணம் ஈனம் இல்லையான்னு யாராச்சும் கேட்டா.. எம்பொஞ்சாதியோட போச்சன்னு சொல்லும்.. அந்த வார்த்தையில் சோகம் இருக்கா கோபம் இருக்கான்னு புரிஞ்சிக்க முடியாது.

காலையில், சாயிங்காலத்துல நரி மதகு குள்ள இறங்கி அடைப்பு கல்லை அகட்டி.. நீர் பாயிச்சலை திறந்து விடணும், முன்னிருட்டு நேரத்துல கல்லை நகட்டி போட்டு நீர் பாய்ச்சலை கொஞ்சமா அடக்கி வைக்கணும்..

ஏரி தண்ணி நிறைஞ்சி இருந்தா.. மதகு கால்வாயோட நீரோட்டத்துல கூடை பரி கட்டி மீனை சேந்தறது.. தூண்டில் போட்டு மீன்பிடிக்கிறது.. ஏரியை மீனுக்கு ஏலம் விட்டாச்சன்னா ஏரியை குத்தகை காரங்களுக்கு காவல் காக்கிறது..தண்ணீர் வத்திப் போச்சன்னா வெள்ளரிக் கொடி, முலாம்பழம், கிருனி பழம்னு ஏதாச்சும் வெணைச்சல் பாக்குறதுன்னு மீன் கொத்தியோட பொழைப்பு ஓடிக்கிட்டு இருந்துச்சு.. கெடிகாரம்முள்ளு போல சுத்தி கிட்டே இருக்குற ஜென்மம்... அசந்து ஒரு இடத்துல ஒக்காராது.. தூரத்துல இருந்து பார்த்தா பெரிய அண்டங் காக்கா ஒன்னு ஏரிக் கரையில் சுத்திக்கிட்டு இருக்காப் போல தோணும்.

பூமாக்கிழவி கைமருந்து வாங்க தின்னனூர் பாண்டுசெட்டி கடைக்கு போகும் போது ஏரியில தண்ணீர் வத்தி போயி பாதை இருந்துச்சன்னா நத்தம்மேடு ஏரிக்குள்ள இறங்கி குறுக்கால போவும்..

மீன் கொத்தி மாணிக்கம் சாயங்கால நேரத்துல சந்தோசமா கூத்து பாட்டு ஒன்னை சத்தம் போட்டு பாடிக்கிட்டு கூண்டு பரியில மீன் பிடிச்சிக்கிட்டு இருக்கும்.. போற வர்ற ஊரு சனங்க யாராவது தன்னை மனுஷனா மதிச்சு பேசுனா பேசும் இல்லன்னா.. தன்னோட பாட்டோட சரி.. மறுக்கா அவங்களை பாத்துச்சன்னா வெள்ளரி பிஞ்சு, முலாம் பழம்னு ஏதாவது பறிச்சி கொடுத்து அனுப்பும். பொழுது சாஞ்சிதுன்னா பீக் காட்டுல ரவைக் கண்ணு காய்ச்சி விக்கிற பட்டை சரக்கை வாயில ஊத்தி கிட்டு.. ஏரிக்கரை நரி மதகு மேல உக்காந்து கிட்டு பீடி வலிச்சிகிட்டு குரலை ஓசத்தி பாட்டு பாடிக்கிட்டு கெடக்கும்.

வாழ்க்கையில் ரொம்ப ஓசத்தியான சந்தோஷம் அதுதான். மீன் கொத்தி மாணிக்கத்துக்கு..

எப்பவாச்சும் முரளி கீத்து கொட்டாயில எம்ஜியாரு படம் பாக்கப் போவும் அதுவும் ரெண்டாவது ஆட்டம்தான்.. அப்போ நிச்சயமா சண்முக முதலியாரு டீக் கடையில் மசால் வடை வாங்கி மந்தார இலையில் கட்டி மடியில வச்சுக்கிட்டுதான் கொட்டாய் உள்ளாற போவும்..மீன்கொத்தி மாணிக்கம்.

ஏரியில குளிக்க வர்ற கிராமத்து குசம்பு காரப் பொண்ணுங்கமீன்கொத்தியோட கோவணத்தைப் பார்த்து.. என்ன கெழுவா உன் குதிரைய எப்ப பாத்தாலும் கட்டிப் போட்டே வச்சிருக்க.. அவுத்து வுடு வெளியில மேயட்டும்...ன்னு வெடைப்பாளுங்க..

போங்கடி போக்கத்த பொட்டச்சிங்களா..

உங்க கேணியில நெறைஞ்சி நெறைஞ்சி ஏரித்தண்ணீயே வத்தி போச்சி.. கரையேறி ஊட்டுக்கு போங்கடி.. ன்னுபதிலுக்கு வெடைக்கும்.. இதுபோல சின்ன சின்ன சந்தோசங்கள்தான் மீன்கொத்திக்கு வாழ்க்கையில் மிச்சம்.

தொடரும்

அரியனை ஏற்றும் உறவே நட்பு!

(விளம் மா விளம் மா)

பாரினில் உண்டாம் ஆயிரம் உறவு
பார்த்தவர் சொல்ல அறிந்துதான் வந்தேன்
காரிகைப் போலே நல்லதை செய்யும்
கண்கவர் வண்ணம் நட்பென ஆகும்!
தூரிகை யாலே வடித்தீடும் போதும்
தூசிகள் படியா உறவது நட்பாம்!
தேரினில் ஏற்றும் உயர்ந்தீடும் உறவே
தேனென இனித்தே தொடர்ந்தீடும் என்றும்!!

பிரிவென ஒன்று நெருங்கீடும் வேளை
பரிவுடன் பேசும் பலத்தினைத் தந்தே
அறிவென அருகில் ஆறுதல் அளித்தே
அன்பினை நல்கி அணைப்பினைக் காட்டி
வறிநிலை உடைத்து உயர்நிலை யடைய
வலக்கரம் நீட்டி வாழ்வினை மாற்றி
சிறப்புடன் வாழ வழியினைக் காட்டும்
சிந்தையே நட்பாம் சிந்தையே நட்பாம்!!

உயரிய செயலைத் தந்திட உதவும்
உன்னத நிலையை அடைந்திட முயலும்
பயத்தினைத் துறக்க பலமிடும் குணமும்
பகலிர வைப்போல் பளிச்சிட வைத்தே
நயம்பட நல்கும்! நகைப்பினை வழங்கும்
நாடது போற்ற துணையென நிற்கும்
அயர்ந்தீடும் என்னை ஆக்கமாய் மாற்றி
அரியனை ஏற்றும் உறவது வாழ்க!

நா.பாண்டியராசா

தன்முனைக் கவிதை

1.
கவசங்களின் பின்னே
மூச்சுத் திணறும் சுயங்கள்
ஆசுவாசப் பெருமூச்சு விடும்
பிழையுடனான மனிதங்கள்

2.
தகுந்த துணையின்றி
தனிமையில் வாடுகிறது
பல பொய்மைகளின் நடுவே
ஓர் மெய்மை

3.
புன்னகை கழறா
முகமூடி வேண்டுகிறாள்
'தண்டச்சோறு' பட்டம்
பெற்ற இல்லத்தரசி

4.
ஒன்றுமற்றுப் போகும்
நாளுக்காய் காத்திருக்கிறது
புத்தரைத் தேடும்
ஆசை மனம்

5.
விடாது தழுவும்
கடல் அலைகளில்
என்றோ கரைத்த
அப்பாவின் சாம்பல் மணம்

6.
உயிர்த்தலிலும், இறத்தலிலும்
தணியாது சுடர்கிறது
பிரபஞ்ச சக்தியின்
ஆன்ம வேள்வி

அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ்

அப்பாவின் நூல்

குளோசிக்

கருர்

அப்பா... என ஆசையாய் வந்து கழுத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொள்ளும் அபிக்கு அப்பா என்றால் உயிர்.

பல்லியைக் கண்டாலே வீச்சென அலறும் அவளுக்கு அப்பா அருகில் இருக்கும் போது பாம்பு வந்தாலும் பயப்படமாட்டாள்.

அப்பாவின் பலத்தின் மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை.

இதுகூட பரவாயில்லை. மழை பெய்யும் போதுகூட அப்பாவோடு நனைந்துகொண்டே சென்றால் அவளுக்கு சரியே பிடிக்காது என்ற எண்ணத்தை என்னவென்று சொல்ல..

அப்படியே சளி பிடித்தாலும் மிளகு ரசம், தழை ரசம் என்று தன் கைப்பக்குவத்திலேயே சரிசெய்துவிடும் ரங்கசாமியை தெய்வத் தைவிடப் பெரிதாக நினைத்தாள் அபி.

அவள் வாழ்ந்ததோ ஒரு கிராமம்.

ஒருமுறை விளையாண்டு கொண்டிருந்த போது குச்சியொன்று அபியின் கண்ணில் குத்திவிட்டது. வலியில் அழுதுகொண்டே அப்பாவிடம் சென்றாள். மகளின் கண் சிவந்து வீங்கியிருப்பதைக் கண்டவர் பதறி அடித்துக் கொண்டு அவளை சைக்கிளில் அமரவைத்து நகரத்தில் இருந்த ஆஸ்பத்திரி நோக்கி விரைந்து சென்றார்.

செல்லும் வழியில் பாதையில் ஓடையொன்றில் தண்ணீர்ப் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. என்ன செய்வது எனச் சற்று கலங்கியவர், 'அபிம்மா.. இங்கேயே நில். நான் சைக்கிளை அந்தப்பக்கம் வைத்துவிட்டு வருகிறேன்' எனச் சொல்லி விட்டு சைக்கிளைத் தலையில் சுமந்தவாறு இடுப்பளவு நீரில் நடந்து சென்றார்.

மீண்டும் இந்தப்பக்கமாக வந்து அருமை மகளைத் தோள்மீது சுமந்து சென்று மறுபக்கம் அடைந்தவுடன் வேகவேகமாக சைக்கிளை மிதித்துக்கொண்டுபோய் கண் மருத்துவமனை சேர்ந்தார்.

மருத்துவர் பரிசோதித்து சொட்டு மருந்து ஒன்றைத் தந்து, ஐந்து நாட்களுக்கு காலை மாலை கண்ணில் இடுமாறு கூறினார். பெரிதான ஆபத்து ஒன்றுமில்லை தன் கண்மணியின் கண்ணில் என்றதைக் கேட்ட பொழுதுதான் அவருக்கு நிம்மதியாக இருந்தது.

இப்படியாக வருடங்கள் உருண்டோடின. அபிக்கு நல்லதொரு மணமகனைப் பார்த்து மணம் முடித்து வைத்தார். அபிக்கும் ரங்கசாமிக்கும் இடையே இருந்த பாசப்பிணைப்பில் மனிதர் பணியாய் உருகினார். மகளைக் காணும் போதெல்லாம் சுனாமி அலையென அவரில் மகிழ்ச்சி பொங்கும். பிரியும்போது வாடிய வெற்றிலையாய் மனம் வதங்கிப் போகும்.

அபிக்கும் இரு குழந்தைகள் ஆயிற்று. அவர்களையும் தன்னைப்போலவே அப்பா பார்த்துக் கொள்வார் என இறுமாப்புடன் இருந்த போது, திடீரென்று வந்த மாரடைப்பால் காலமானார் ரங்கசாமி.

பிறந்தவர் ஒருநாள் இறந்துதான் ஆக வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தவளாயினும், அபியால் இப்பிரிவின் கொடுமையைத் தாங்கவே இயலவில்லை. தந்தையின் பிரிவால் மனம் சோர்ந்து போகும்போது தோட்டத்திற்குச் செல்வாள்.

ரங்கசாமியின் ஆசைப்படி அவரது சாம்பல் மீது நட்புவைத்த பத்துவயது மாமரத்தின் கீழ் அமர்ந்து இளைப்பாறுவாள் தந்தையின் மடிசாய்ந்து.

சிறகு முளைத்த மீன்

Dr. ஜீலா முஸம்மில்

நூல் வாசிப்பனுபவப் பகிர்வு

கிழக்கிலங்கையின் ஏறாவுரைச் சேர்ந்த மருத்துவரும் கவிஞருமான சகோதரி ஜீலா முஸம்மில் எழுதி எழிலினி பதிப்பக வெளியீடாக அண்மையில் வெளியான 'சிறகு முளைத்த மீன்' கன்னி கவிதை நூல் குறித்த வாசிப்பனுபவப் பகிர்வு :

வாழ்வியலின் வலிகளையும் சமூக - உறவு - மனித மெல்லிய உணர்வுகளையும் கிராமிய மணத்தை எளிய விதத்தில் எடுத்துரைக்கும் போக்காகவும் கவிதாயினி ஜீலா முஸம்மிலின் கவிதைகள் நிறைக்கப்பெற்ற கவித்தொகுப்பு இது. சுமார் எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளை சுமந்த புத்தகத்தை கையிலெடுத்து வாசிக்கும்போது கவிதைகளோடு கற்பனைகளும் கலந்தவண்ணம் வாசிப்பை நோக்கி நகர்த்துகின்றன.

'சிறகு முளைத்த மீன்' என்ற கவிதையை தொகுப்பின் பெயராக அமைத்து தனது தந்தையாருக்கு புத்தகத்தை காணிக்கையாக்கிய கையோடு கவிதை மீன்களை பறக்கவிடத் தொடங்கியிருக்கிறார் மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டக்களப்பின் ஏறாவுறார் கவிதாயினி.

கவிதைகளை கற்பனையில் செதுக்கும் போதே கவிக்கான கருக்களோடு சேர்த்து தலைப்பையும் 'கருக்கலைப்பு' செய்யாமல் செவ்வனே தேர்ந்தெடுத்துச் சென்றிருப்பது சிறப்பு. உதாரணமாக, 'பொதிகைப் புனலாய் பொங்கும் தமிழே', 'மா...ரணம்', 'பூதாகர வலை', 'பொன்னி வண்டு', 'மணமாகா மங்கை', 'பூக்கார்புள்ள' என புதிய புதப்பிரயோகங்களை கண்டெடுத்து கவிதைகளை தாங்கிப்பிடிக்க வழிசெய்துள்ளார் கவிதாயினி.

கவிதைகளை எடுத்துநோக்கும் போது சொல்லவரும் சேதிகளை குறிப்பிட்ட வரிகளுக்குள் சொற்சரிவாக்கி கூறிவிட கவிதாயினி முனைந்திருப்பது வாசகனை வாசிக்க உத்வேக மளிப்பதாக அமைகிறது. ஒருபக்க, இருபக்க கவிதைகளையே பெரும் பாலும் நூலில் காணமுடிகிறது.

'இறைவனைப் போற்றி' என்ற முதல் கவிதையில்...

'தன்னிகர் இல்லாத்
தலைமை ஆகி
அன்பில் உலகை
ஆளும் இறையே...'

என கடவுளை போற்றிய விதமும் சொற்சேர்ப்பும் நன்று. அதேபோல, 'புகழ் மணக்கும் பூமான் நதி' எனும் கவிதையில்

'அழுதது ஈச்சமரம்... அதன்மீது
அவர் சாய்ந்து உரை நிகழ்த்த
ஆறுதல் அடைந்தே
அமைதி காத்ததாம்...
அவர் கட்டளைக்கு இரு மரங்கள்
அடிபணிந்தே நகர்ந்ததாம்...'

என ஒரு சம்பவத்தை கவிவரியாக்கியிருக்கிறார்.

அதைத்தொடர்ந்து, தந்தையைப் போற்றும் கவியாக 'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை' என்பதில்

'புத்திமதி சொல்லி எங்களைப் புடம் போட்டவர் நீங்கள்...
மெத்தக்கவனமாய் காரியங்கள் திட்டமிட்டு செய்பவர் நீங்கள்...'

என்பதினூடாக தந்தையை கவனமாக கவிதைக் குள் கொணர்ந்திருக்கிறார். அதனோடு, தாயையும் மறக்காது 'தாயிற் சிறந்த கேடயம் இல்லை' எனும் கவிதையில்

'தனியாய் காத்திடும்
தயாள குணத்தாள்
ஒளியாய் மாறி
வழியைக் காட்டுவாள்...'

என்பதின் மூலமாக தாயை மகத்தாக்கி விடுகிறார்.

மாதா, பிதாவுக்கான கவிதைகளையடுத்து குருவை கவிதையாக்கியிருக்கிறார் கவிதாயினி. 'ஆலம் விதையாக விழுந்தீர் ஆசானே' எனும் தலைப்பில் அமைக்கப்பெற்ற கவிதையில்...

'ஈரமான போதிமரங்கள் நீங்கள்
உங்கள் ஞானம் பெற்றுப்
பறந்த பறவைகள் எத்தனை?..'

என்ற வரிகள் ஆசிரியர்களை மகோன்னதப் படுத்த போதுமானவை எனலாம்.

தன்னுணர்ந்தலை எடுத்தியம்பும் விதமான தன்னை 'சிறகு முளைத்த மீனாக' நினைத்து

'முழுக்கவும்
காதலால் நிரம்பி...
உயரப் பறக்கும்
உப்பிய பலுனாக...
சிறகு முளைத்த மீனாக...
நான்!'

என்று செதுக்கிய வரிகளில் ம்... மிகுந்த நம்பிக்கைதான் தெரிகிறது போலும் கவிதா

யினிக்கு! நம்பிக்கையிருக்கப்போய் தானே கன்னி நூலாகினும் கனதியாக படைக்க எத்தனி ருக்கிறார். அதில் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்.

மனைவியின் பெருமையை அருமையாக்கி விட்ட கவிதை 'இவள் உன் இல்லாள்' என்பதில்

'உன்
விலா எலும்பில்
மொட்டவிழ்ந்து
உன்
உயிர்க்கூட்டில்
வியாபித்தவள்...
உயிர்கொண்டு
உயில் எழுதி
உனக்கென்றானவள்...'

மனையாளின் அன்பின் பிணைப்பை சொற்களையுடன் சொல்லியிருக்கிறார்.

'நேயம்' கவிதை குறித்து சொல்லியே ஆகவேண்டும். கவிதையின் கடைசிவரிகள் இப்படி முடிகின்றன.

'அதே தெருவில்ல்தான்...
அப்பன் பிள்ளையை அடிக்கிறான்
அடுத்த வீட்டுப் பையனோடு
சேருவியா?
சேருவியா?
சேருவியா? -- என்று...'

இனி நான் என்ன சொல்ல இருக்கிறது?

கிராமியம் மணக்கும் சில கவிதைகளை எழுதி கிராமிய கவிதைகளை புதுக் கவிதைகளாக்கி அழகு பார்த்திருக்கிறார் கவிதாயினி ஜலீலா.

'ஓடைக்கரை மண்ணெடுத்து' கவிதையில் -

'ஓடாத பொன்மயிலே
ஓயிலாகப் போறவளே...'

'களையெடுக்கும் கன்னிப்பெண்' கவிதையில்

பிறந்தநாள் வாழ்த்து

சா.கா.பாரதி ராஜா,
பெரிய நத்தம் 603002.

நண்பர் ஒருவர் அலைபேசியிலேயே மூழ்கிக் கிடந்தார். அவரை மீட்டு, உலகிற்கு கொண்டு வரலாமென்று அழைத்தேன். அதற்கு அவர், 'இருங்கள்! தினமும் முகநூலில் உள்ள நண்பர்களுக்கு பிறந்தநாள் வாழ்த்துகளை பதிவிடுவது எனது வழக்கம். அதை முடித்து விட்டு வருகிறேன்' என்று கூறினார்.

இப்பொழுதெல்லாம்பிறந்தநாள் என்பது வாட்ஸ் ஆப் மற்றும் பேஸ்புக் புலனங்களின் வாயிலாகவே அதிகம் வாழ்த்தப்படுகிறது. முகம் தெரியாதவர்களுக்கும், முகவரி அறியாதவர்களுக்கும் கூட, முகநூல் முகவரியாக அமைந்து, பிறந்தநாள் வாழ்த்துகள் பகிரப்பட்டு வருகின்றன.

'கற்றது கையளவு' என்பது இக்காலத்தில், 'கற்பது கையிலுள்ள அளவு' என்ற நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது. வானத்தைக் கூட குனிந்து உள்ளங்கையில் அலைபேசியில் பார்க்கக்கூடிய காலமாக இக்காலம் இருக்கிறது. வெளி உலகம் என்பது இல்லாமல், இப்போது தனி உலகமாக மனிதர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். வீட்டிற்குள்ளேயே மனிதர்களுக்குள்ளே பேசும் வார்த்தைகள் குறைந்து விட்டன. தொழில்நுட்பங்களே மனிதர்களை ஆட்டுவிக்கின்றன. உண்மையில் தொழில் நுட்பங்கள் மனிதர்களை ரோபோக்களாக ஆக்கிவிட்டன.

விழித்தவுடன், நடைபயிற்சியின்போது, சாப்பிடும்போது, உறங்கும்போது மட்டுமல்ல. இப்போதெல்லாம் அலுவலகமே புலனத்தின் வாயிலாகவே நடைபெறுகின்றன.

கிராமத்தில் அப்போதெல்லாம் பிறந்தநாள் என்ன என்பதே பலருக்குத் தெரியாமலிருக்கும். பேரன், பேத்திகள் ஓடிச்சென்று தாத்தா பாட்டியிடம் அவர்களின் பிறந்தநாளை

ஆவலாகக் கேட்பதுண்டு. அவர்களுக்கு ஏதாவது பரிசை அளித்து மகிழ்விக்க வேண்டுமென்பது குழந்தைகளின் அன்பும், எதிர்பார்ப்பும், ஆசையும்.

ஆனால் அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டே, ஏதாவது தமிழ் மாதத்தை சொல்லி, அந்த மாதத்தில் பிறந்ததாக சொல்லி நாணுவார்கள்.

குழந்தைகளுக்கு தமிழ் மாதங்கள் அவ்வளவு தெரிந்திருக்காது. கற்பிக்க வேண்டிய கடமை நம்முடையது.

பிறந்தநாளுக்கு வாழ்த்து அட்டைகள் அளித்து, வாழ்த்துகள் தெரிவித்து மகிழ்வது ஒரு காலத்தில் பிரசித்துப் பெற்ற வழக்கமாக இருந்தது. விதவிதமான வாழ்த்து அட்டைகள் தோந்தெடுத்து அளிப்பது, அவர்களின் வித்தியாசமான அன்பைக் காட்டுவதாக எண்ணுவார்.

அதிலும் குறிப்பாக கல்லூரிகள் என்றால் சொல்லவே வேண்டாம். பிறந்தநாளில் தான், நட்பையோ, காதலையோ வெளிப்படுத்துவர். சிலருக்கு பச்சை சிக்னல் கிடைக்கும். சிலருக்கு சிகப்பு சிக்னல் கிடைக்கும். சிலருக்கு ஆரஞ்சு சிக்னலும் கிடைக்கலாம்.

எந்த காலத்திலும் பிறந்தநாளுக்கு குறையாத ஒன்று என்றால் அது கவிதை தான். கவிதையை மாலையாகவே சூட்டிவிடுவர். கவிதை எழுதத் தெரியாதவர்களுக்கும் இருக்கவே இருக்கிறது பல வலைதளங்கள். அதிலிருந்து தேடி எடுத்து பகிர்ந்து விடுவர்.

இந்த பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் இப்போதுதான் வந்ததா? கிருஷ்ண ஜெயந்தி, அனுமன் ஜெயந்தி, விநாயகர் சதுர்த்தி என இந்துக்கள் தங்கள் கடவுள்களின் பிறந்தநாளை துதித்து வருகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களும் இயேசு

அவதரித்த நாளைக் கொண்டாடுகின்றனர். புத்த பூர்ணிமாவாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால், பிறந்தநாளில் கேக் வெட்டும் மேற்கத்தியப் பழக்கம் நமக்கு ஆங்கிலேயர்களின் வருகையாலேயே அறிந்து பின்பற்றுகிறோம்.

கட்சிகளில் தலைவர்களின் பிறந்தநாள், அரசியலில் அடுத்தகட்ட நகர்விற்கு ஒரு சூழ்ச்சும மாசு உபயோகிக்கப்படும். ஒரு கூட்டணி யிலிருந்து அடுத்த கூட்டணிக்குத் தாவ பிறந்தநாள் கூட சிவப்புக் கம்பளமாக விரியும்.

உண்மையில் பிறந்தநாள் தாயின் வயிற்றைக் கிழித்து, அவளின் நெஞ்சை நிறைத்த நாள். பத்துமாத அவளின் தவத்தைக் கலைத்து, வரத்தை அவள் பெற்ற நாள். ஆம், நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒருவகையில் வரமே.

முன்னோர் கூறும் சில கதைகளில், பெற்ற வரங்களே கதைமாந்தர்களுக்கு சாபங்களாக மாறும். சில வரங்கள் தவமிருந்து பெற்றவர்களையே அழிக்கும் கதைகளை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அது வாழ்க்கையிலு நடப்பதுண்டு.

தந்தையக் கொன்ற மகன், தாயை துரத்திய மகன் / மகள் என்று நாளிதழை புரட்டும்போது, அவர்கள் பெற்றெடுத்ததை விட, துரத்தப்பட்டபோது பெற்ற வலி மிகவும் கொடியது என்பது சிலருக்கு புரியும்.

கொரோனா நோயின் கொடிய காலத்தில் நாடே ஊரடங்கில் இருந்தபோது, ஆதரவற்றவர்களுக்கு உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் உதவிய உள்ளங்களும் உண்டு.

கொரோனா நோயின் அறிகுறியாக இருக்குமோ என்று பெற்ற தாயை, பேருந்து நிலையத்திலே விட்டுச் சென்ற, ஈவு இரக்கமற்ற மகனையும் கொரோனா காலம் நமக்குக் காட்டிவிட்டது. கொரோனாவைவிட, கொடிய வளை நாம் பெற்றோமோ என்று அந்த தாய் வருந்தியிருக்கக் கூடும்.

அன்று, ஒருநாள் நானும் முகநூல் பார்த்தேன். நண்பர் ஒருவருக்கு பிறந்தநாள்.

‘ஆகா! நம்முடன் கூடவே இருப்பவர் ஆயிற்றே. நம் சங்கத்தின் உறுப்பினர் ஆயிற்றே. எப்போதும் பிறந்தநாள் வாழ்த்துகளைப் பகிரும் சங்கத்தின் வாடல் ஆப் புலனக்குழுவில் முதல் ஆளாக அவரை நாம் வாழ்த்தி அவரை திகைக்க வைக்க வேண்டும்’ என்று மிகுந்த ஆசையோடு, அவருக்கு வியப்பைத் தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் குழுவில் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்தேன்.

அடுத்த சில நிமிடங்களில் வாழ்த்துகள் அவரது வித்தியாசமான ஒளிப்படங்களுடன் குவிந்தன.

சில நிமிடங்கள் கழித்து, அலைபேசி என்னை அழைத்தது. நண்பர் அழைப்பில். பிறந்தநாள் வாழ்த்து பதிவிட்டதற்கு நன்றி சொல்ல அழைக்கிறார் என்ற நினைப்போடு எடுத்தேன். ‘இன்றைக்கு எனக்கு பிறந்தநாளே இல்லை. ஏன் பதிவிட்டீர்கள். பதிவை நீக்குங்கள்’ என்றார். ‘உங்களின் முகநூலில் இன்று பிறந்தநாள் என்று வருகிறதே. அதைப்பார்த்து தான் பதிவிட்டேன்’ என்றேன். அதற்கு அவர், ‘அது சான்றிதழில் உள்ள பிறந்தநாள். முகநூலில் முதலில் ஒருவர் வாழ்த்தியபோதே அவருக்கு அதை தெரிவித்து கமெண்ட் போட்டேனே. பார்க்க வேண்டியது தானே’ என்றார்.

வியப்பார் என்று நினைத்தால், கடிந்து கொண்டார். அன்று முதல், முதலில் பிறந்தநாள் வாழ்த்துகள் கூறுவதை தவிர்த்துவிட்டேன். அலைபேசியில் அழைத்து உறுதிசெய்த பிறகே, வாழ்த்துவதுண்டு.

இதற்கெல்லாம் காரணம், அப்போ தெல்லாம் எந்த மாதத்தில் பிறந்தாலும், பள்ளியில் சேர்க்க ஜூன் மாதத்தில் பிறந்ததாக பள்ளியில் பதிவு செய்து விடுவார்கள். பல பேருக்கு சான்றிதழின்படி, ஜூன் மாதமே பிறந்தநாள்.

அதுசரி, நம்முடைய பிறந்தநாளில் மற்றவர்கள் வாழ்த்துகளைப் பெறுவது இருக்கட்டும். மற்றவர்களுக்குகைதட்டி வாழ்த்துவோமா? மரங்களை நடுங்கள். இலைகள் அசைகையில் அவைகள் உங்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் கைகளைத் தட்டும். ■

தன்முனைக் கவிதைகள்

- சலிப்போடு உழுகிறோம்
சறுக்கல்களே விளைச்சலாய்
சலிப்பில் எப்போது
சலிப்படைவோம் நாம் ?
- கருப்பென் நிறம்
கறுப்பேன் உமக்கு?
வெள்ளை அடிமையாக்குவது
கருப்பு போராடுவது
- வெறித்த கண்கள்
பசிக்கா வயிறு
நீபோன பாதையில்
நத்தையாயென் தனிமை
- எதிர்த்து எதிர்த்து
பேசும் மகள்
மனைவி கண்டிக்கையில்
துளிர்க்கும் தெய்வ நம்பிக்கை
- 'அப்பாப் போல் வருமா ?'
'அவர் இருந்திருக்க நடக்குமா?'
மகனின் புண்களில்
அம்மாவின் குத்தீட்டிகள்

தொலைதூரத்திலொரு மின்மினி...

- நம் அகவுலகிற்குள்
நிறைந்து
உறைந்திருப்போருலகிற்குள்
நாமில்லாமற் போனதிலெல்லாம்
கவலைப்பட
ஒன்றுமேயில்லை.
- நாமே நினைத்திராத
தொலைதூரத்தில்
நமக்காயொரு மின்மினி
சுடரத்தான் செய்யும்.
- காணவே முடியா அடர்வனமொன்றில்
நமக்கே நமக்காய்
கமழ்ந்தபடி
காட்டுபுவொன்று
மலரத்தான் செய்யும்.
- சிலவேளை..
இந்நேரம்
நம்பெயரை மட்டுமே
கூவியபடி
நிறாங்களைப் பொழியுமொரு
வண்ணப்பூச்சி
இத்திசை பார்த்து
சிறகடிக்கத்
தொடங்கியிருக்கவும் கூடும்.

ராஜ் ஆரோக்கியசாமி

எஸ். ஓபாயிஸா அலி

சீறுவர்கள் சங்கமம்

மண்ணை மாசாக்கும் நெகிழி

பள்ளியில் கடைசி வகுப்பு தொடங்குவ தற்கான மணி அடித்தது. ஆறாம் வகுப்பு 'ஆ' பிரிவு மாணவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக காத்திருந்தனர். இருக்காதா? அவங்களுக்கு மிகவும் பிடித்த தமிழாசிரியர் முத்தையாவின் வகுப்பு.

மாணவர்களின் மனதின் போக்கிற்கு ஏற்ற வாறு பாடம் நடத்துவார். அவர் வகுப்பில் பாடம் நடத்துவதை காட்டிலும் அதிக நேரம் தோட்டத்திலும் மைதானத்திலும் இயற்கையோடு இணைந்து மாணவர்களுக்கு பாடம் நடத்துவார். அதனால் அவர் வகுப்பு என்றாலே மாணவர்களுக்கு ஒரே குஷிதான்.

அன்றைய வகுப்பில் தமிழாசிரியர் முத்தையா மாணவர்களை அழைத்துக்கொண்டு தோட்டத்திற்கு சென்றார். இன்று என்ன நடத்த போகிறார்? என்று எல்லாரும் ஆர்வமாக காத்திருந்தனர். அங்கு தரையில் ஒரு பெரிய பாலிதீன் விரிப்பு விரிக்கப்பட்டிருந்தது மற்றும் அருகே மரத்திலிருந்து விழுந்த பழுப்பு இலைகள் கொட்டப்பட்டிருந்தன. பக்கத்தில் ஒரு குடத்தில் தண்ணீர் இருந்தது. இதை வைத்து என்ன செய்யப் போகிறார் எல்லாரும் ஆர்வமாக காத்திருந்தனர்.

ஒரு மாணவனை அழைத்து தண்ணீரை எடுத்து பாலிதீன் பையில் ஊற்ற சொன்னார் மீதியை இலைகள் மீது ஊற்ற சொன்னார். மாணவர்கள் அனைவரும் இந்நிகழ்வினை உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். பாலிதீன் பையின் மீது ஊற்றப்பட்ட தண்ணீர் அப்படியே இருந்தது இலையில் மீது ஊற்றப்பட்ட தண்ணீர் மண்ணின் மூலம் உறிஞ்சப்பட்டு இருந்தது. "இதில் இருந்து உங்களுக்கு என்ன தெரியுது" என்று ஆசிரியர் வினாவினார்.

அதற்கு பதிலாக பூபாலன் என்ற மாணவன் எழுந்து நின்று, "பாலிதீன் பை நீரை உறிஞ்சாதோ..? அதனால் தான் தண்ணீர் அதில் பட்டால் உடனே கீழே விழுந்து விழுகிறதோ..?"

ஏனென்றால் அது இயற்கையாக செய்யவில்லை அதனால்தான் அது நீரை உறிஞ்ச மாட்டேங்குது" என்று பதில் அளித்தான்.

"மிகவும் சரியாகச் சொன்னாய் பூபாலன்"... "எல்லாரும் கைதட்டுங்கள்"... என்றார் தமிழ் ஆசிரியர்.

"இயற்கையா மரத்திலிருந்து விழுந்த இலை, தழைகள், நாம பயன்படுத்துற காய்கறி கழிவுகள் இதெல்லாம் சலபமா மண்ணோடு மண்ணா மக்கி போயி உரமாகி நம்ம மண்ணையும், பூமியையும் பாதுகாப்பா வச்சிருக்கும்"...

"ஆனா.... இந்த பாலிதீன் பைகள் மண்ணுல மக்கியும் போகாது".... அது செய்யப்பட்ட

ரசாயனங்கள் மண்ணுல கலந்து நம்ம பூமிக்கும் மண்ணுக்கும்தான் கேடு விளைவிக்கும்”....

“அதனால் நாம யாரும் பாலிதீன் பைகளை உபயோகிக்க கூடாது”... அப்படினு தமிழ் ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு விளக்கம் அளித்தார்.

ஆசிரியர் சொன்ன விளக்கத்தைக் ஏற்ற மாணவர்கள் “இனி நாம் பிளாஸ்டிக் பையை தவிர்க்கவேண்டும்” என்று முடிவெடுத்தனர். “நம் பெற்றோரிடமும் சொல்லி பாலிதீன் பைகளுக்கு பதிலாக துணிப்பை பயன்படுத்துவோம்” என்று பேசிக்கொண்டனர். மாணவர்களின் பேச்சை கவனித்த தமிழாசிரியர் மாணவர்கள் மூலமாக ஏற்படும் மாற்றத்தை நினைத்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

கதைத் தொகுப்பு :

□ ஜனனி குமார்

எழுதியவர்கள் :

- பா.அனிஸ்குமார்
- பூங்குழலி அருள்பாலன்
- தா.உ.பூர்வி
- பா.சாய்ஸ்ரீநிதி

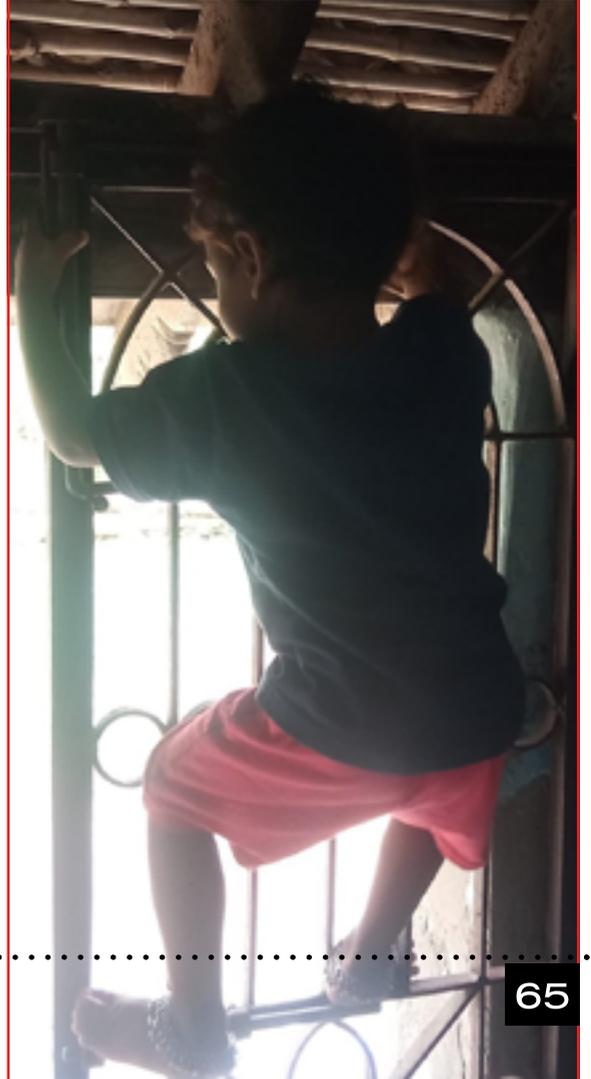
மு. அ. நந்திகா பத்மினி
வயது : 8
பள்ளி-எம். ஏ. வித்யாஷ்ரம்

இங்கவந்து குந்து

மேலயேறி நின்னாக்க
மீண்டுங் குதிச்சாக்க
கால ஓடச்சிடடு
கத்தினாக்க - நாளக்கி
புண்ணானா ஊசிதான்
போடனும்; வந்தேன்னா
கொன்னுடுவேன் இங்கவந்து
குந்து .

- ஏழ் வரதராசன்

பேச உயர்ப்புகளே!

அகைல கண்ணு அஞ்சல

உருத்திர வண்ணா

கூச்சத்திர அணுகல

கருத்திரக்கலைப் பப்புகள

செல்லுத் திரை

அகைல அஞ்சல அறகை

உருத்திர ஜலவங்கலை உகைப்புகள

இகைய செற்கலை செங்க கைத்திர

உடல் செல்லுதிர அகை கைத்திர

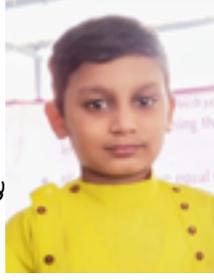
உடல் பேச்சுதிர கைப்புகள

அகைலகை இகைத்திர இடல் புகள

புகளகை புகளகை கைத்திர

பேசுத் திரை - அகைல அஞ்சலகை

அகைலகை... பேச பப்புகள!

6. குகை

செக்கை

வரைந்தவர் : ஷ. அனன்யா

முயல் தேவதை

ஒரு ஊரில் ஆனந்தி என்ற குழந்தை இருந்தாள். ஒரு நாள் அவள் பெற்றவர்களுடன் பயணம் செய்யும்போது வழி தவறி ஒரு காட்டிற்குள் சென்றாள். அங்கே ஒரு புதர் அசைந்து கொண்டிருந்ததை ஆனந்தி பார்த்தாள். அந்த புதரின் அருகே அவள் சென்றபோது ஒரு குட்டி முயல் ரொம்ப அழுக்காய் இருந்தது. அதை அவள் எடுத்து தன் அம்மா, அப்பாவிடம் வளர்க்கலாமா? என்று கேட்டாள். அவர்களும் சரி என்று சொன்னார்கள். முதலில் நாம் அதைக் குளிக்க வைக்க வேண்டும் என்றார்கள்.

ஆனந்தி அந்த முயலுடன் தினமும் விளையாடி மகிழ்ந்தாள். ஒரு நாள் ராத்திரி 12.00 மணிக்கு ஒரு திருடன் அவள் வீட்டிற்குள் நுழைந்து விட்டான். அப்போது அங்கிருந்த முயல் குட்டியைப் பார்த்து இதை நாம் பிடித்துச் சமைத்து சாப்பிட்டு விடலாம் என்று

நினைத்தான். அதை பிடிக்கும்போது அங்கிருந்த ஒரு பெரிய கட்டை தடுக்கி அவன் கீழே விழுந்து விட்டான்.

அப்போது அங்கே வந்த ஆனந்தியை அந்தத் திருடன் பார்த்து விட்டு, அவளைத் தாக்க முயற்சி செய்யும்போது அந்த முயல் குட்டி ஒரு தேவதையாக மாறி அந்தத் திருடனைப் போலீஸிடம் ஒப்படைத்து விட்டது.

பிறகு அந்தத் தேவதை ஒரு மந்திர முயல் பொம்மையை ஆனந்தியிடம் கொடுத்து 'நீ உனக்கு என்ன வேண்டுமோ கேள், அது உனக்கு உடனே தரும்' என்று கூறி மறைந்தது.

நீதி : நல்லதை செய்தால் நல்லதே நடக்கும்

- ஆ. கீர்த்திரா

கோடை விருமுறை

இன்று கடைசி தேர்வு . மஞ்சவுக்கு ஒருபுறம் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும், மறு புறம் கவலையாகவும் இருந்தது. பள்ளி தோழமைகளை நேரில் பார்க்க முடியாது, பள்ளி முடிந்ததும் மாலை நேரங்களில் பள்ளி வளாகத்திலேயே விளையாடவும் முடியாதே என்ற கவலை மஞ்சவுக்கு.

காலை பள்ளி செல்லும் போதே, தன் அம்மாவிடம் “அம்மா சாயந்திரம் என்னை கொஞ்சம் லேட்டா அழைக்க வாங்கம்மா”... என்றாள். “ஏன் லேட்டா வரனும்”... என அம்மா கேட்டதும், “ப்ளீஸ் ப்ளீஸ்மா... இன்னைக்கு கடைசி நாளு... என் ப்ரண்ஸ்கூட விளையாடிட்டு வரனே”... என கொஞ்சலாக கேட்டதும், சரி என மஞ்சவின் அம்மா ஒத்துக் கொண்டார்கள்.

அம்மாவை சந்தோசத்தில் கட்டிக் கொண்டாள். “சரி... சரி... இந்த சந்தோசத்துல கடைசி பரீட்சையை சரியா எழுதாம வந்துடாத”... என அம்மா எச்சரித்தார்கள்.

பள்ளிக்கு சென்று தேர்வை முடித்து, மதிய உணவை தோழமைகளோடு சாப்பிட்டு முடித்ததும், மாலை வேளைக்காக ஆவலோடு காத்திருந்தார்கள்.

பள்ளியின் கடைசி மணி ஒலித்ததும் “ஹையா... ஜாலி... ஜாலி”... என வகுப்பிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து விளையாடி மகிழ்ந்தனர்.

பிறகு மகிழ்ச்சியாக, நான் பாட்டி ஊருக்கு போவேன்..., அதை வீட்டுக்கு செல்வேன்., மாமா வீட்டுக்கு... என அனைவரும் மாறி மாறி மகிழ்ச்சியாக சொல்ல தொடங்கினார்கள்.

பிறகு தான் அவர்களுக்கு நினைவு வந்தது. நாம் மீண்டும் ஒரு மாதத்திற்கு பிறகு தான் பார்க்க முடியும் என அனைவரும் கவலை கொண்டனர்.

அப்போதுதான் மஞ்ச கூறத் தொடங்கினாள். “நாம் அனைவரும் ஒவ்வொரு ஊரில் இருப்போம்... யாரும் பார்க்க முடியாது... ஆனால் அனைவரும் போனில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

குழுவாக இணைந்து பாடலாம்... கதை கூறலாம்... மனம் விட்டு அனைவரும் ஆன்லைன் குரூப் மூலம் நாம் தொடர்பு கொள்ளலாம்...” என மஞ்ச கூறினாள். அதைக் கேட்டு அனைவரும், “சரி”... என்று கூறி மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார்கள்.

உறவினர்கள், நண்பர்கள் என ஒற்றுமையாக ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கலந்து கொள்ளலாம் எனக் கூறி அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக மாலை வீட்டுக்கு திரும்பினார்கள்.

பள்ளியில் நடந்தவை அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியாக மஞ்ச, தன் அம்மாவிடம் கூறி அம்மாவின் போனை கேட்டு வாட்ஸ் அப் குரூப்பில் இணைந்தாள் மஞ்ச.

தோழிகளுடன் வாட்ஸ் அப் குழுவில் இணைந்தது மஞ்சவிற்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. எல்லோரும் தங்கள் அன்பை பரிமாறிக் கொண்டனர்.

“சரி... சரி... லீவு விட்டுட்டாங்கனு எந்நேரமும் மொபைலையே நோண்டிக்கிட்டு இருக்காத”... “கண்ணு வீணா போயி, அப்டாம் கண்ணாடி தான் போடனும்”...

“பக்கத்துல கோடை சிறப்பு வகுப்புலாம் நெறய ஆரம்பிச்சிருக்காங்க.... எந்தெந்த கோர்ஸ்ல சேர உனக்கு விருப்பம்னு சொல்லு”... என கூறி ஒரு பேப்பரை மஞ்சவிடம் கொடுத்தார்கள்.

“அம்மா... இப்பதானம்மா பரீட்சைலாம் முடிஞ்சிது”... “அதுக்குள்ள சிறப்பு வகுப்புக்கு போன்னு சொல்றீங்க”... “நான் கொஞ்ச நாள் நல்லா ரெஸ்ட் எடுக்குறேம்மா”...

“ஆமா நீ ரெஸ்ட் எடுத்தே லீவு முடிஞ்சிடும்”... என்று கூறினார் அம்மா.

குடும்பத்தோடு அமர்ந்து இரவு உணவு முடித்ததும், கொஞ்ச நேரம் குடும்பத்தோடு அமர்ந்து பேசி சிரித்தார்கள்.

“ஆமா..... எனக்கு ஒரு சந்தேகம்? இப்போலாம் எங்களுக்கு ஸ்கூல் லீவ் விட்டுட்டா சிறப்பு வகுப்புக்குலாம் போக சொல்லீங்க..... நீங்க படிச்சப்பலாம் லீவ்ல என்ன பண்ணுவீங்க.... என தன் தாத்தா, பாட்டி, அம்மா, அப்பாவிடம் கேட்டாள் மஞ்சு.

எல்லோரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து தங்கள் பள்ளி பருவங்களில் மூழ்கினர்.

“தாத்தா முதல்ல நீங்க சொல்லுங்க... அப்றம் எல்லாரும் வரிசையா சொல்லுங்க”... என்று மஞ்சு கூறி அவர்களின் பள்ளி பருவங்களை கேட்க ஆர்வமானாள்.

“நாங்கலாம் எங்க காலத்துல கூட்டாளிங்க கூட சேந்து பம்பரம், கோலி குண்டு, பச்சை குதிரைன்னு.... நெறய வெளையாடுவோம்மா”...

“பசங்கலாம் சேந்து மாந்தோப்பு, தென்னந்தோப்பு, பனந்தோப்புன்னு போயி மாங்கா, பனங்கா, எளநீன்னு பறிச்சிட்டு வந்து, சேந்து சாப்பிடுவோம்”...

“அந்த பனங்காவ வச்சி வண்டி செஞ்சி ஓட்டுவோம்”... அதுலாம் ஒரு காலம்மா... என சொல்லி மகிழ்ந்தார் தாத்தா.

“என்ன பாட்டி..... நீங்க ரெடியா?...” என்றாள் மஞ்சு..

“எங்க காலத்துல எல்லாரும் கூட்டு குடும்பமா இருந்தோம்”....

“வீட்டுல இருந்த பெரியவங்க, அவங்க அவங்களுக்கு தெரிஞ்ச விசயங்கள வளரும் பிள்ளைங்களுக்கு சொல்லுவாங்க’... நாங்களும் கேட்டு நடப்போம்”..

“வித விதமா கூடைங்க பின்னுவாங்க... அதே மாதிரி கைவினை பொருளுலாம் செய்வோம்”... ‘பாட்டு பாடினோம், பல்லாங்குழி விளையாடினோம், நொண்டி விளையாட்டு, தாயம், கலர் கலராக வண்ணம் பூசி விளையாடுதல், இப்படி ஒவ்வொரு விளையாட்டாக பாட்டியும் அம்மாவும் விளையாடி எனக்கும் கத்துக் குடுத்தாங்க’...

“எங்க வீட்ட கத்தி நெறய மரங்கள் இருந்துச்சி.... அதுல ஊஞ்சல் கட்டி விளையாடுவோம்”....

“புளிய மரத்துல இருந்து பெரிவங்களாம் புளி உலுக்குவாங்க”... அத விதை எடுத்து காய வைப்போம். அந்த புளியங் கொட்டைகளையே வச்சி பல்லாங்குழி, காய் விளையாட்டுனு விளையாடுவோம்”...

“விதவிதமான விளையாட்டுகளை கற்று சிரிப்பையும் ஒரு விளையாட்டாக கொண்டு விளையாடினோம்”...

“இப்படிதான் எங்களின் கோடை விடுமுறை பயணம் தொடர்ந்தது”... என்றார் பாட்டி.

அனைவரின் முகத்திலும் ஒரு ஆனந்தம் தெரிந்தது.

அடுத்து அப்பா ஆரம்பித்தார்... “நாங்க எல்லாம் சின்ன வயசுல, ஸ்கூல் லீவ் விட்டா, அவ்வளவு ஜாலியா, சந்தோசமா இருக்கும்... ஸ்கூல் லீவ் விட்டுட்டா, நானும், என் தங்கச்சியும் அதை வீட்டுக்கு போவோம்... அங்க ரொம்ப ஜாலியா, எங்க பொழுது போகும்... அதை வீட்டு பக்கத்துல ஒரு கிணறு இருக்கும், அங்க நீச்சல் எல்லாம் கத்துக்கிட்டோம்.., மாமா, அவ்வளவு சூப்பரா எங்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பாரு...”

அத்தை வீட்டுல சைக்கிள் ஓட்ட கத்துக் கிட்டோம்.. அங்க அதை வீட்டு பக்கத்துல சின்னதா ஒரு தோட்டம் இருந்துச்சு., அங்க மாங்கா எல்லாம் பறிச்சு சாப்பிடுவோம்.., நிறைய பசங்க கூட கிராமத்து விளையாட்டுக்கள் பல்லாங்குழி, நொண்டி, ஓடிப் பிடிச்சு,

கண்ணாமூச்சி, இந்த மாதிரி நிறைய விளையாடு
வோம்... நல்லா ஜாலியா இருக்கும்”...

“காலைல எந்திரிச்ச உடனே பாட்டி கூழ்
கொடுப்பாங்க... இப்ப மாறி காபி, டீ எல்லாம்
கிடையாது. பாட்டி கூழ் தான் கொடுப்பாங்க...
கூழ் அவ்வளவு டேஸ்டா இருக்கும்”...

“இல்லனா, நீராகாரம் கொடுப்பாங்க”...
முதல்நாள் மிச்சமான சாதத்தை தண்ணீர் ஊற்றி
வைத்து அந்த சாதத்தில் வெங்காயம் எல்லாம்
போட்டு நீராகாரம் கொடுப்பாங்க... அது
உடம்புக்கு குளிர்ச்சியாக இருக்கும்... அந்த
கோடை காலத்துக்கு நம்மளுக்கு உடம்புக்கு
நல்லதா இருக்கும்... கொஞ்ச நேரம் தோட்டத்து
பக்கத்தில் விளையாடிட்டு திரும்ப வந்து பாட்டி
ஏதாவது டிபன் பண்ணி கொடுப்பாங்க...
உளுந்தங்களி, இடியாப்பம், பணியாரம், புட்டு,
அந்த மாதிரி ஏதாவது பண்ணி கொடுத்துட்டு
இருப்பாங்க... அதை சாப்பிட்டு திரும்ப
விளையாட போயிருவோம்..., இப்ப மாறிலாம்,
நாங்க வீட்டுக்குள்ள எல்லாம் உட்கார்ந்து
இருக்க மாட்டோம்.. நல்லா வெளியே தான்
விளையாடுவோம்... அவ்வளவு ஜாலியா
இருக்கும்., என்று அப்பா கூறினார்...

அம்மாவும் இதையேதான் தொடர்ந்தார்.

எல்லாரும் சொல்வதை கேட்டுக் கொண்டி
ருந்த மஞ்சவிற்கு ஒரு ஐடியா வந்தது. உடனே
போனை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினாள்.
சிறிது நேரத்திற்கு பின் “அம்மா... அம்மா...
சீக்கிரம் வாங்க.... இன்னைக்கு எனக்கு
பல்லாங்குழி விளையாட கத்துக் குடுங்க நான்
விளையாடனும்”... என்று சொன்னாள்.

“என்ன மஞ்ச திடீர்னு உனக்கு பல்லாங்குழி
விளையாட ஆர்வம் வந்து இருக்கு”... என்று
அம்மா கேட்டாங்க.

“நீங்க சொன்னதெல்லாம் என் ஃப்ரெண்ட்ஸ்
கிட்ட சொன்னேன்மா”... அவங்க எல்லாருக்
கும் நம்ம பாரம்பரிய விளையாட்டு எல்லாம்
கத்துக்கணும்னு ஆசை வந்துருச்சு... நாங்க
எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு முடிவு பண்ணி
இருக்கோம்... நாங்களும் பாரம்பரியங்களை

பத்தி தெரிஞ்சுக்கணும்னு தினமும் பாரம்பரிய
விளையாட்டு குடும்பத்தினரோட சேர்ந்து
விளையாடி போட்டோ எடுத்து வாட்ஸ்
அப் குரூப்ல போடணும்னு நாங்க சொல்லி
இருக்கோம்மா...

“அதுக்காக நீங்க எனக்கு பல்லாங்குழி
சொல்லிக் கொடுங்கம்மா”...

“இந்த விளையாட்டுக்கு என்னென்ன
வேணும்... நம்ம வீட்டில இருக்கா... சீக்கிரம்
சொல்லுங்கம்மா...” என்று பரபரத்தாள் மஞ்ச.

“சரி மஞ்ச”.. அப்படின்னு சொன்ன அம்மா
அதுக்கு என்னென்ன வேணும்னு சொன்னாங்க.
அதை கேட்டு மஞ்சவும் எடுத்துட்டு வந்தாள்.
அப்புறம் அம்மா விளையாட ஆரம்பிக்க மஞ்ச
அதை ஃபோன்ல ஃபோட்டோ எடுத்து அவங்க
வாட்ஸ் குரூப்ல போட்டாள். அப்புறம்
எல்லோரும் இரவு சாப்பாடு சாப்பிட்டார்கள்.
அப்புறம் எல்லோரும் தூங்க ஆரம்பித்தார்கள்.

மஞ்ச நாளைக்கு என்ன பாரம்பரிய
விளையாட்டு விளையாடலாம்னு யோசிச்
சிட்டே தூங்கினாள். இதே மாதிரி ஒவ்வொரு
நாளும் மஞ்ச அவளோட பாட்டி, தாத்தா,
அப்பா, அம்மா கிட்ட பாரம்பரிய
விளையாட்டுகளை கத்துகிட்டு அந்த கோடை
விடுமுறையில் சந்தோசமாக இருந்தாள்.

- கதைத் தொகுப்பு : தா. உமா

- கதை எழுதியவர்கள் :

1. ஜி. மைத்ரேயி
2. தா. உ. ஜான்வீ
3. தா. உ. பூர்வி
4. ஷ. அனன்யா
5. அ. ர. அமிர்தவர்சன்
6. பா. அனிஸ்குமார்
7. பா. பு. சரவண பாண்டியன்

(அன்பின் சங்கமம் சிறுவர் உலகம் குழந்தைகள்)

கடல் அரிப்பும் கடலோடிகள் தவிப்பும்

முனைவர். பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி,
புதுச்சேரி.

உலக வரைபடத்தை உருவாக்குபவை கடலும் கடற்கரைகளும். கடற்கரையின் அழகு தனித்துவமானது. முன் காலத்தில் கடற்கரை மணல் மேடுகளாகவும் சிறு சிறு குன்றுகளாகவும் காணப்பட்டன. இன்று அவையெல்லாம் கரைந்து காலாவதி ஆகிவிட்டன. வெறும் மணற்பரப்புகளே கடற்கரையாக காட்சியளிக்கின்றன. இயற்கை பேரிடர்களாலும் செயற்கை மனித தவறுகளாலும் கடற்கரைகள் தங்கள் அழகையும் அருமையையும் இழந்து விட்டு இப்போது பேராபத்தில் நிற்கிறது. இந்த பேராபத்து கடற்கரையில் இருந்து மீனவ கிராமங்களை நோக்கி நகர்கிறது. இந்நிகழ்வு பழங்குடி மீனவ மக்களிடையே மிகுந்த பதற்றத்தையும் அச்சத்தையும் உருவாக்கி உள்ளது.

தற்பொழுது புதுவை, தமிழகக் கடற்கரை ஓரங்களில் துறைமுகம் விரிவாக்கப் பணிக்காக கருங்கற்கள் கொட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்கனவே கருங்கற்கள் புதுவையில் மீனவக் கிராமங்களில் வடக்கு தெற்காகக் கொட்டப்பட்டு இருப்பதைக் காண முடியும். இந்தக் கருங்கற்கள் கடல் கொந்தளிப்பாலும் ஆர்ப்பரிப்பாலும் கடல் நீர் மிகுந்து ஊருக்குள்

புகுந்திடாமல் இருப்பதற்காக ஒரு பாதுகாப்பு அரணாக இருப்பதற்காக கொட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்று அதன் நிலையே வேறு ஆகிவிட்டது. எந்தக் கிராமத்தை காப்பதற்காக கருங்கற்கள் கொட்டப்பட்டதோ, அதற்கு அடுத்த கிராமம் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருகிறது. எந்தக் கற்கள் மீனவக் கிராமங்களுக்கு பாதுகாப்பு அரணாகவும் தடுப்பரணாகவும் செயல்படுவதாக நினைத்திருந்தோமோ, அந்தக் கருங்கற்களே மீனவ கிராமங்கள் அழிவதற்கும் காரணமாகி விடும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

கடல் அரிப்பு ஏற்படுவதன் காரணமும் அதைத் தடுக்கும் வழிமுறைகளையும் அரசும் மக்களும் அறிந்திருக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது. கடல் அரிப்பு என்பது புவியியல் நேர அளவில் செயல்படும் ஒரு நிகழ்வாகும். கடல் அலைகள் கடற்கரையை அடையும் போது அதனுடைய நீரோட்டதன்மையிலும் அலைகளின் அளவிலும் நிலப்பரப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் குறிக்கும். அது பெருங்கடல் நீரோட்டமெனக் குறிக்கப்படுகிறது. கடற்கரை மணலைக் கடலுக்குள் இழுப்பது அதன் முக்கியப் பங்கு. மேலும் அது அலையின் அடியாக (அன்டர்வேர்) மணற்கீழ் நீரோட்டங்களை உருவாக்குகிறது.

அலைகளின் உயர்மட்ட அல்லது குறைந்த மட்ட இடையிலான வேறுபாடுகள் ஒழுங்கற்ற நீரோட்டங்களை உருவாக்கி கடற்கரையைப் பொத்திடுகின்றன. இதனால் கடற்கரையருகினில் கடல் கொந்தளிப்பு வேகமாக ஏற்படுகிறது. அதற்கடுத்து கடலில் இருக்கும் கனிம உப்பு அடர்த்தியின் காரணமாகவும் கடலரிப்பில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

நிலவின் ஈர்ப்பு மிகுந்த நேரங் களில் கடலலைகள் ஆர்ப்பரிப்போடு அடிக்கத் தொடங்கும். அதாவது கடல் அலையானது காற்றின் அழுத்தத்திற்கு ஏற்ப கடல் அலைகளின் வேகம் இருக்கும் இதை ரப்சீசன் என்று அழைப்பர். கடலிலிருந்து கரையை நோக்கி சுமார் 100 மீட்டர் உயரத்தை தாண்டி அலைகள் அடிக்கும். இதை அலை வேகம் என்றும் சொல்வர். இந்நேரத்தில் கடலலைகள் இருவிதங்களில் செயல்படும். ஒன்று கடல் அலைகள் ஆக்கபூர்வமாக இருக்கும் போது கருங்கற்களைத் தாக்கும். இன்னொன்று ஹேங் ஓவர் ஆகும்போது அது கவசம்

போல் செயல்பட்டு வண்டல் மண்ணைக் கடலுக்குள் இழுக்கும். இந்தச் செயல்முறை தொடர்ச்சியாக டிக் கம்ப்ரெஷன் விளைவை உருவாக்குகிறது . இதனால் மணல் குன்றுகள் சரிந்து கடலில் கரைந்து நீர் உறிஞ்சும் நிலைப்பாட்டில் இருந்து குறைந்து போகிறது.

கடலரிப்பின்போது கடற்கரை ஓட்டிய கருங்கற்கள் அலைகளின் வேகத்தை தடை செய்யும்போது அதன் வேகம் கல் கொட்டிய இடத்திற்கு அருகில் போய் குத்திடுகின்றன. அவ்வாறு அலைகள் குத்திடும்போது மண் சரிவுகள் மிகுந்த அளவில் ஏற்பட்டு, ஊருக்குள் கடல் நீர் புகுந்து விடுகின்றன. அதனால் கடற் கரைக்கு அருகில் இருக்கும் வீடுகள் இடிந்து, சேதம் அடைந்து விட நேரிடுகிறது. அதுமட்டுமன்றி கடலிலிருந்து வரும் படகுகளைக் கரைதட்ட முயலும்போது, கடல் சீற்றத்தால் கருங்கற்களின் மீது கட்டுபாடின்றி மோதி உடைந்துவிடுகிறது. மீனவர்களும் இறக்க நேரிடுகிறது. இந்த அவலநிலை கருங்கற்கள் கொட்டிய காலத்திலிருந்து தொடர்கிறது.

தற்பொழுது தமிழகம் புதுவையில் மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் புதிதாக கட்டப்பட்டு வரும் நிலையில் அங்கே பெருவாரியாக கருங்கற்கள் கொட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்நிலையில் தமிழ்நாடு பகுதியான கடலூர் முதுநகரில் துறைமுக விரிவாக்க பணி நடைபெறுவதால், அதன் அருகில் இருக்கும் ஊர்களான தேவனாம்பட்டினம், தாழங்குடா, உப்பிலவாடி போன்ற தமிழக கடற்கரை கிராமங்கள் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருகின்றன. அதற்கு அடுத்த புதுவையின் தெற்கு பகுதிகளான மூர்த்திக்குப்பம், நல்லவாடு, புதுகுப்பம், பூரணாங்குப்பம் சின்ன

வீரரம்பட்டினம், பெரிய வீரரம்பட்டினம் ஆகிய ஊர்களுக்கு கடல் அரிப்பு மிகுந்த அளவில் ஏற்பட்டு வருகின்றது. அதே போன்று தமிழ்நாடு விழுப்புரம் மாவட்டத்திற்குட்பட்ட தந்திராயன் குப்பம், பொம்மையார்பாளையம் போன்ற ஊர்களில் கருங்கல் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டதால் கடல் நீரானது மாற்றம் அடைந்து தெற்கு வடக்காக உள்ள ஊர்களான பிள்ளைச்சாவுடி, பெரிய காலாப்பட்டு, சின்ன காலாப்பட்டு, கனக செட்டிகுளம் ஆகிய கிராமங்களில் கடல் நீர் ஊருக்குள் புகும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. புதுச்சேரியிலுள்ளபதினேழுமீனவக்கிராமங்களும் கடல் அரிப்பால் பாதிப்படைப்போகிறது என்பது உண்மை.

முதலில் கடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் சீற்றங்கள் ஆகிய இயற்கை சீற்றங்களை ஒருபோதும் கட்டுப்படுத்த இயலாது. ஆனால் அதை எதிர்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை முன்கூட்டியே ஆயத்தப்படுத்துதல் அல்லது துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். செய்கூலி சேதாரம் என்ற அளவில் இல்லாமல், கல்கொட்டுவது, மக்களின் நலன் கருதிய மிகச்சீரிய திட்டமிடுதலை அரசு முன்னெடுக்க வேண்டும். துறைமுக விரிவாக்க திட்டங்கள் தயாரிக்கும் போது அல்லது துறைமுக வாயிலில் ஆழப்படுத்தப்படும்போது கிடைக்கும் மணற் குவியல்களை எடுத்து வேறெங்கும் கொண்டு சென்று அப்புறப்படுத்தாமல் அதற்கு

அடுத்து பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் கடற்கரை ஓரப்பகுதிகளில் கொட்டி அதை மேடுபடுத்தலாம். கடற்கரைமேடுகள் ஆவதோடு கடல்நீர் ஊருக்குள் நுழையா வண்ணம் தடுப்பரண்களாகவும் அது பயன்படக்கூடும். இதற்கு மண் அள்ளும் கப்பல்களைப் பயன்படுத்தலாம். அடுத்து வடக்கு தெற்காக கற்கள் கொட்டுவதை நிறுத்தி, கடலில் இருந்து கிழக்கு மேற்காக கொட்டுவதால் நிறைந்த பயன் உண்டாகும். கடற்கரையிலிருந்து கரையிலிருந்து கிழக்கு மேற்காக இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் நீளமாக கொட்ட வேண்டும் . அடுத்து ஐந்து அல்லது ஆறு கி.மீட்டர் இடைவெளி விட்டு அதேபோன்று குறுக்கு வெட்டாக கற்களை கொட்ட வேண்டும். புதுச்சேரி கடற்கரைக்கு இதுபோல் ஐந்து அல்லது ஆறு குறுக்குப் பாலங்களை அமைத்தாலே போதுமானது. கொட்டப்படும் கற்கள் கருங்கற்களாக இல்லாமல் , முக்கோண கல்லாக இருப்பது சிறப்பு. அந்தக் கற்கள் மண்ணை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொள்ளும் தன்மை உடையவை. மணல்கள் கடல் சீற்றத்தால் எங்கும் போகா வண்ணம் பாதுகாக்கும். மண் அதே இடத்தில் மீண்டும் வந்து நிறைய கூடும். மீனவர்கள் தொழில் செய்வதற்கும் பாதுகாப்பாக அமையும்.

புதுவைக்கு வருவாயீட்டும் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்கன மீன்பிடித் தொழில்த்துறை சுற்றுபுற சுற்றுலாத்துறை. சுற்றுலா துறையின் வருவாய் கடற்கரையை மையமிட்டே இயங்குகிறது. கடலும் கடற்கரையும் சார்ந்த இயங்கும் சுற்றுலாத்துறை இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வது அவசியமாகிறது. மீனவர்களின் பாரம்பரிய மீனவர்களின் நல வாழ்வை பாதுகாப்பது அரசின் கடமையாகவும் இருக்கிறது. இது பொதுமக்களின் கடமையும் கூட. வருமுன்னர் காப்பது போல் மீனவர் பழங்குடியினர் பாதுகாக்க, கடலில் வேண்டிய வசதிகளை அரசு அமைத்து தர வேண்டும். ஆக கடல்வாழ் மக்களின் வாழ்வாதாரம் இதுவரை கடலின் கைகளில் இருந்திருந்தது. இப்போது அரசின் கைகள் இருக்கிறது. மீனவ மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை கை கொள்வதும் கைவிடுவதும் அரசின் கையிலே இருக்கிறது.

எது தோல்வி

விண்மீன் வீழ்ந்தது
இது தோல்வியா?
பூ உதீர்ந்தது
இது தோல்வியா?

வீழ்வதெல்லாம் தோற்பதற்கல்ல
வீழ்ந்தனவெல்லாம் வீணாமல்ல

சிதறிப் போன மழைத்துளிகளெல்லாம்
மீண்டும் மேகமாய் பிறப்பெடுக்கவில்லையா?

வெற்றிச் சரித்திரம்
புரட்டிப் பார்
தோல்வி - படி ஏறியதை நீ அறிவாய்

ஒற்றை மின்குமிழுக்கு ஆயிரம் தோல்வியாம்
பகர்ந்தது - எடிசனின் வெற்றிச் சுடர்

உன்னால் முடியாதாம்
ஊர் தூற்றியதாம்
வாய் பேசியதாம்
இது தோல்வியா..?

எது தோல்வி?
நீ கண்ட கனவுகளை கலைய விட்டது

எது தோல்வி?
உன் நினைவுகளை அலைய விட்டது

மறந்து போ தோல்விகளை -
அவமானங்கலையல்ல
உன் விண்ணின் வர்ணம் நீ தீட்டு
வெற்றி நாளை உன் கையில்

எப்.ஹகீமா நசீர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

வீசுகமழ் தென்றலைப்போல் வருடும் காதல் வருடும் காதல்!

வீசுகமழ் தென்றலைப்போல் வருடும் காதல்
விரிமலராய் அழகுறவே சிறக்கும் போதில்
கீசகீசெ னவேபறவைச் சத்தம் கேட்கக்
கீழ்வானில் சொங்கதிரோன் சுடரைப் பாய்ச்ச
நேசமுடன் நீயருகில் நிற்கும் போது
நெகிழ்கின்றேன் நெஞ்சினிக்கும் சுவையில் நானே!
தூசெனவே போகட்டும் துன்ப மெல்லாம்
துய்த்தீடுவோம் நம்வாழ்வைத் தூய அன்பால்!

கவிதையைப்போல் வாழ்ந்தீடுவோம் வாராய் பெண்ணே!
கற்கண்டு தமிழமுதின் சுவைதான் என்னே?
செவியினிக்கப் பாடிடுவோம் அமுதக் கானம்!
செப்புகிறேன் உன்னழகே புலரும் வானம்!
புவிபோற்ற நிலைக்கட்டும் இறவாக் காதல்!
புனிதமெனப் போற்றிடும்தெய் வீகக் காதல்!
கவிபடைப்போம் காலமெல்லாம் காதல் போற்றி!
கனவுகளும் சிறகெடுத்துப் பறக்கும் வானில்!

என்மனத்தை மீட்டுகின்ற இசையே நீதான்!
எழிலெனவே காண்கின்றேன் இனிய காட்சி!
அன்புடனும் பரிவுடன் பழகும் பாங்கை
அகம் நிறைத்தேன் மகிழ்வுடனே இயற்கை சாட்சி!
பண்ணிசைத்துப் பாடிடுமே நிறைவில் உள்ளம்!
பரவசமாய் ஒலித்தீடுமே உயிரின் ஓசை!
மண்ணுலகில் வாழ்கின்ற நாளும் நீளும்!
மனத்தினிலே காதலெனும் சுடரை ஏற்ற!

முனைவர் ஓசூர் மணிமேகலை

தூய்மை உறவு

மயிலாடுதுறை க. இராஜசேகரன்

நூல் மதிப்புரை

மயிலாடுதுறை க.ராஜசேகரன் அவர்கள் எழுதிய 'தாய்ப்பால் உறவு' சிறுகதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் 15 சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அனைத்து சிறுகதைகளும் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானவை மற்றும் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவை.

இதில் இடம் பெற்றுள்ள அனைத்து கதைகளுமே வேறு வேறு கதைக்களங்களில் பயணப்பட்டாலும் அடிப்படையாக 'விவசாயம்' என்ற ஒற்றைக் கோட்டில் செல்கின்றன.

ஒவ்வொரு கதையும் ஆரம்பம் முதல் அதன் இறுதிவரை அல்லது அதன்தீர்வு வரை செல்லும் வழியில் பயணப்படும் பாதை முழுவதும் காணப்படும் வர்ணனை நடை மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. தொய்வின்றி செல்வதால்

விறுவிறுப்பை அதிகம் கூட்டுகிறது.

உதாரணமாக 'எல்லாமே இலவசம்' என்கிற கதையில் புத்தம் புதிதாக 'நேர வங்கி' என்ற ஓர் அழகிய காண்பெயர் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இது பல வெளிநாடுகளில் நடைமுறைகளில் இருந்து வந்தாலும் இந்தியாவுக்கு இது புதிய விஷயம். இதை பலர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை அல்லது நிறைய பேர் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் தன் வீட்டிலேயே இதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கும்பொழுது தனது மனைவி சாவித்திரியையே அதை சுப்ரமணியன் உணர வைப்பதாக கதை முடிவது அழகிய ஒரு நிறைவைத் தருகிறது.

அதேபோல் குட்ட குட்ட குனியும் ஒரு விவசாயி அவன் முட்டுச் சந்தில் முட்டும் போது எப்படி உயிர் கொண்டு எழுவான், எப்படி தனி மனிதனாவான், எப்படி தனி ஒரு முதலாளியாக மாறுவான், தானே தன் பொருளுக்கு விலை வைப்பான் என்பதை 'வெவசாயி' கதை மூலமாக அழகான ஐடியா உடன் முடிவை தந்த விதம் விதம் பாராட்டிற்குரியது.

வெயிலில் வியர்வை வழிய கஷ்டப்பட்டு, பாடுபட்டு, பொருள்களை விற்கும் சிறு வியாபாரிகளிடம் அடாவடியாக அடிமாட்டு விலைக்கு பொருள்களை விலை கேட்கும் அடாவடி அமுதா போன்றவர்களுக்கு ஓர் அழகிய அறிவுரையாகவும் எந்த நேரத்திலும் திடீரென்று ஏற்படக்கூடிய எதிர்பாராத விபத்துகளை எப்படி சாதுரியமாக சமாளிப்பது என்ற கருத்தையும் இணைத்து அழகான

நூலாசிரியர் க. இராஜசேகரனுடன்

மதிப்புரை எழுதிய சி. முஹம்மது நீஜாமுத்தீன்.

கதையாக தந்திருந்தார் கதாசிரியர் தனது 'கத்தி' என்ற கதையின் மூலம்.

இந்த சிறுகதை 'தினமலர் வாரமலர்' இதழில் 2019 ஆம் ஆண்டில் வெளியான சிறுகதை என்பது சிறப்பு!

வங்கி ஊழியரின் தரக்குறைவான பேச்சினால் ஒருவர் எப்படி வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நிலைக்கு செல்கிறார் என்கிற சம்பவத்தைக் கூறும், மூன்று பக்கக் கதையாக சாவி வார இதழில் வெளிவந்த 'அந்த வார்த்தைகளுக்கு நன்றி' என்கிற கதை இப்பொழுது வந்தால் ஒரு

பக்கக் கதையாக பிரசுரம் ஆகிட வாய்ப்புள்ள கதை.

நீங்களும் இந்த நூலை வாங்கி படிக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆகவே இதன் சிறப்பு களை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

நூல் பெயர் : தாய்ப்பால் உறவு
ஆசிரியர் : மயிலாடுதுறை க.ராஜசேகரன்
பதிப்பு : சந்தியா பதிப்பகம்
தொலைபேசி : 044-2489-6979
பக்கங்கள் : 162 / விலை: ரூபாய் 160

காதுகுத்து - வைபோகம்

பாசமென்னும் பிடியிலே
பாரம்பரிய வழியிலே
தாய்மாமன் மடியிலே
தங்கரத கொடியிலே
மேளதாளம் முழங்கவே
உறவுமுறைகள் மகிழவே
நாடிவரும் இன்பமே
கோடியென பெருகவே
கூடிநின்ற அனைவரும்
அன்பினில் உருகவே
காதுகுத்து கல்யாணம்
யானைமேலே ஊர்கோலம்
ஆண்டவனும் கீழிறங்கி
அருளாசி வழங்கவே
சிறப்பாக நடந்தேறுது
சீர்மிகும் வைபோகம்

- லீ. லியாகத்அலி

மலரை சுற்றிடும் வண்டி

மணக்கும் தீசையல்லாம்
வருகை புரிந்து!
மோகன ராகத்தை
பாடத் தீர்ந்து!
மல்லிதழ் திறந்து
உள்ளே நுழைந்து!
தேனை ருசுத்து
தீனமும் மகிழ்ந்து!
மதுவில் மயங்கி
மகரந்தம் வாழங்கி!
உலகினில் என்றும்
உறவுக் கொண்டாட
வாசம் பிடித்து
வடம் அடிக்கும்!
மலரைச் சுற்றிடும்
மன்மத வண்டே!

- லீ. லியாகத்அலி

காலமாகாது காலம்

சரித்திரத்தில் நிலைத்து வாழ்கின்ற காலம்
கொரியாவினும் சிரியாவினும் வாழும் காலம்
திரிந்தாலும் தெளிந்தாலும் நிற்காது ஓடும்
வறியவரையும் கடந்து வனப்புடனே சுழலும்

நல்லது கெட்டது என்பது காலத்திற்கில்லை
சொல்லும் செயலுமே நிர்ணயிக்கும் அதனை
வெல்வதும் தோற்பதும் அவரவர் முயற்சியில்
நில்லாது ஒழுங்குடனே நடைபோடும் காலம்

சங்க காலத்திலும் கற்காலத்திலும் ஓடிவது
அங்கம் களைக்காது சுறுசுறுப்பில் இயங்குவது
தொங்கலின்றி தொடர்ந்து முன்னேறும் அது
மாங்காது மயங்காது துடிப்புடனே வாழ்வதது

நீரழிவினும் நில நடுக்கத்திலும் நில்லாதது
பேரழிவையும் கடந்து கடமை ஆற்றிடுமது
வீரப் போர்களிலும் நில்லாது நடப்பதது
நேரத்தின் ஒழுங்கில் தவறாத காலமதுவே

பிறப்பும் இறப்பும் எவ்வுயிர்க்கும் என்றுமுண்டு
சிறப்பாகக் காலத்திற்கு அவை என்றுமில்லை
இறப்பின்றி நிலைத்து இயங்கும் வல்லமையிது
உறக்கமும் கிறக்கமும் இல்லாத இயக்கமது

ஆலகால நஞ்சும் தோற்றோடும் காலத்திடம்
ஓலமிட்டு நமனும் அஞ்சியோடும் காலமிது
தாளகதியில் இடைநிற்றல் இன்றி ஓடுவதது
காலமாகாது காலம் என்றும் என்றென்றும்.

கவிஞர் மல்லாங்குடிசன்

சுயநல எண்ணம் சுத்தமாக அழிந்தது
அதீத அன்புடன் அப்பா ஆனதும்
பொறுப்புகள் தாங்கும் பொறுமை வளர்ந்தது
பதவியுயர்வு தானாக பிள்ளை பெற்றதும்
துளியும் இல்லை தரணியில் பொறாமை
தன்னலம் கருதாமல் தனயனைக் காப்பார்
எந்த நேரமும் ஓயாத உழைப்பு
தன்னிலும் பார்க்க தனயன் நிலை உயரவே

முகத்திலே ஏதும் சலனம் இல்லை
அகத்தினுள் ஆயிரம் அன்பும் பாசமும்
கற்றுக்கொள்ள கண்ணிய ஆசான்
பெற்றுக்கொள்ள பூத்திருக்கும் பிரியம்
தம் பிள்ளை தரம் உயர்த்துவார்
தம்முயிரைச் சிறிதும் பொருட்படுத்த மாட்டார்
அக்கறையான பேச்சு அர்த்தமுள்ள கண்டிப்பு
அதிலே அடங்கி இருக்கும் ஆழ்ந்த இரகசிய அன்பு

வாழ்க்கையில் பிழைக்கக் கற்றுக் கொண்டேன்
விடும் பிழைகளையவர் அவ்வப்போது சுட்டியதில்
எனக்கே தெரியாமல் எத்தனை முத்தங்கள்
இரவில் தூக்கத்தில் எத்தனை தலைக்கோதல்கள்
இனிய கண்டிப்போடு ஊட்டிவிடும் பாசம்
உண்ணாமல் உறங்கிய இரவு வேளைகளில்
அசராமல் எதிர்த்து நிற்கும் அத்துணை பலம் நெஞ்சில்
எத்தனை துன்பங்கள் இடிபோல் இறங்கினாலும்
கலைந்த போர்வை போர்த்திடும் பாசம்

கண் மறையும் வரைக்கும் கையசைப்பார் வீதியில் நின்று
கண்கள் பணிக்க கதறும் உள்ளம்
கதை கதையாக காதில் அவர் ஒலிகள்
பேச்சிலும் மூச்சிலும் பிரியமுள்ள அப்பா
பிரிந்தாலும் நெஞ்சில் பெருங்கடலாய் இருப்பார்

Dr ஜலீலா முஸம்மல்
ஏறாவூர், இலங்கை

பாடசாலையில் வைரவிழாக் கொண்டாட்டத்துக்காக தட்புடலாக ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. வகுப்பறைக்குள் நுழைந்த ஆசிரியர் 'பிள்ளைகளே ஓங்க எல்லாருக்கும் தெரியும் எங்கட பாடசாலையின் வைரவிழா நடைபெற இருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சில எங்கட வகுப்பில இருந்து பேச்சுக்காக முகுந்தனைத் தெரிவு செஞ்சிருக்கோம். முகுந்தன் இன்னும் நல்லாப் பேசனும் விழாவுக்கு கல்வி அமைச்சர் வாராரு அவர்ட கையால பரிசு வாங்கலாம்' என்று கூறி அமர்ந்தார் ஆசிரியர். முகுந்தனின் சந்தோசத்திற்கு அளவேயில்லை. ஓடிப்போய் அம்மாவிடம் சொல்லும் வரை இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

பாடசாலை நிறைவுற்றதும் ஓடிவந்து மூச்சு விடாமல் அம்மாவிடம் விடயத்தைச் சொல்லி முடித்தான். 'அம்மா எனக்கு சப்பாத்து இல்லியே; விழாவுக்கு சப்பாத்து போட்டு புதுச்சீருடை போட்டு வரச்சொன்னாங்கம்மா' கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் கூறினான். மெதுவாக அவனைப்பேசிசமாளித்துவிட்டாள் சரோஜா

அன்று பாடசாலை விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது அமைச்சரின் வருகையுடன் விழா ஆரம்பமாகியது. சபையாரின் பல்த் கரகோசத்திற்கு மத்தியில் மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

முகுந்தனும் தனது பெயரை அழைக்கும் வரை காத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அறிவிப்பாளர் 'இதோ அடுத்த நிகழ்வாக தனது பேச்சுத்திறமையால் உங்கள் உள்ளங்களை கொள்ளையடிக்க வருகிறார் ராஜேஷ்...' இந்த அறிவிப்பைக் கேட்ட முகுந்தனின் மனம் சுக்குநூறாகிப் போனது. வாடிய முகத்துடன் தனது வகுப்பாசிரியரை நோக்கினான் அவருடன் மற்ற ஆசிரியர் பேசுவது அவனது செவிகளில் இடியாய் விழுந்தது.

'என்ன சேர் முகுந்தனைத்தானே நான் தெரிவு செய்திருந்தேன் இப்போ எப்பிடி ராஜேஷுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கீங்க' விழாப் பொறுப்புகளை மேற்கொள்ளும் ஆசிரியரிடம் வகுப்பாசிரியர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

'இங்க. பாருங்க சேர் முகுந்தன் பேச்சில கெட்டிக்காரன்தான் ஆனா பாருங்க கந்தல் சீருடையும் கிழிஞ்சு சப்பாத்துமாக அவன மேடையேற்ற முடியுமா? அதுவும் அமைச்சருக்கு முன்னாடி இவன இந்தக் கோலத்துல மேடையேத்தினா நமக்குத்தானே அசிங்கம். அது தான் ராஜேசுடைய பெயரைக் கொடுத்திட்டன்' என்று சொல்வதை ராஜேஷும் கேட்டான் அவனது பிஞ்சு மனம் கலங்கியது. ஒரு கணம் தாமதியாது பக்கத்தில் இருந்த முகுந்தனின் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு வேகமாக மேடையேறினான் அவன்.

எல்லோரும் என்ன நடக்கப்போகின்றதென வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். 'இதோ உங்கள் முன்னிலையில் முகுந்தன் சிறப்பாக உரையாற்றுவார்' என்று கூறி முகுந்தனைத் தட்டிக் கொடுத்துக் கரகோசமிட்டவனாக மேடையிலிருந்து இறங்கினான் ராஜேஷ்.

முகுந்தனின் கம்பீரமான பேச்சில் அவை அதிர்ந்தது. அமைச்சர் உட்பட வந்திருந்த பிரமுகர்களும் கரகோசமெழுப்பி முகுந்தனை உற்சாகப்படுத்தினர்.

முகுந்தனின் தோற்றத்தை அவதானித்த அமைச்சர் அவனைப் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டறிந்து அவனது கல்விச் செலவுகளைத் தான் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார்.

தனக்கு இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கிய ராஜேஷைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டான் முகுந்தன். அங்கே ஒரு நேச நதி ஓடிக் கொண்டிருந்து.

எங்கருந்தோ வந்தாள்

எழுதியவர்கள் :

அத்தியாயம் 1 : வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்

அத்தியாயம் 2 : ருக்மணி வெங்கடராமன்

அத்தியாயம் 3 : கி. இரகுநாதன்

அத்தியாயம் 4 : விஜி சீவா

கதை நெறியாளுமை : விஜி சீவா

ஒவியம் : லீனா கிரீதர்

அத்தியாயம் 1

வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்.

மேகங்கள் உரசிக் கொண்டு கரிய நிறத்தில் பயணிக்க, இடிகள் மத்தளம் இசைக்க, 'அவளின்' நினைவுகள் அவனைச் சீண்ட, அந்த அதிகாலையில் 'ஹோ' என்ற குரலுடன் பெய்தது மழை..!

'மழை விட்டாலும் தூவானம் விடாது போலிருக்கே..?!' என குமரன் நினைக்கையில், ஏனோ இன்று வனிதாவின் ஞாபகம் சற்று அதிகமாகவே திமிறுகையில்....

'தம்பி...' என்றழைத்த குரல் கேட்டு சக்கர நாற்காலியோடு திரும்பினான். கையில் காபி டப்பரா செட்டுடன் சமையல்காரர் சங்கரன் ஐயர்.

கையிலிருந்த தூரிகையை மேஜை மேல் வைத்து விட்டு, அவர் தந்த காபியை துளித் துளியாக ரசித்து குடித்தபடியே....

‘ஐயரே... தினம் உங்க காபியைக் குடிச்சாலே ஒரு புத்துணர்ச்சி வருதே ஏன்..? அதுல சர்க்கரையோட உங்க பாசத்தையும் சேர்த்துப் போட்டதாலா? பேஷ். பேஷ்.. ரொம்ப நன்னா இருக்கு.’ என்று புன்னகையுடன் சொன்ன குமரன், சக்கர நாற்காலியில் செருகி வைத்திருந்த ஊன்று கோலை எடுத்து ஊன்றியவாறே எழுந்தான்.

‘...அப்புறம் ஐயரே... இன்னிக்கு முக்கியமான நாள். சீக்கிரம் புறப்படணும்.. பிரேக் பாஸ்ட் ரெடி பண்ணிடுங்க’ என்றான்.

அம்மா லஷ்மிக்குப் பிடித்த ஆகாய வண்ண சட்டையையும் அதற்குத் தகுந்த காற்சட்டையையும் அணிந்து கொண்டான்.

‘ஐயரே... டிரைவர் வாசு வந்தாச்சா? அவருக்கு காபி, பிரேக் பாஸ்ட் தந்துடுங்க. நம்ம சமையல்கார அம்மாவோட பையனுக்கு ஸ்கூல் பீஸ் கட்டிடுங்க... மறந்துடாதீங்க.’

‘சரிங்கய்யா’.

தன் தாய் லஷ்மியின் மாலை சூட்டப்பட்ட படத்தினருகே குனிந்து, கண்களை மூடி...

‘அம்மா.. இன்னிக்கு உங்க ஆசிர்வாதத்தால உங்க பேருல ஒரு இல்லம் ஆரம்பிக்கப் போறேன். எனக்காக நீங்க பட்ட கஷ்டங்கள் அவமானங்கள் எத்தனை!?’ கலங்கினான் குமரன். ‘இவன் மாடு மேய்க்கத்தான் லாயக்கு,

சாணி தட்டி பொழப்பு நடத்து, நொண்டிப் பயலுக்கு திமிரைப் பார்த்தயா, ஏழைக் குசம்பு’... கடவுளே... அத்தனை வார்த்தைகளையும் தாண்டி, என் நிழலாகவும் கண்களாகவும் இருந்து என்னை பாதுகாத்தீங்க. உதிரத்தை மட்டும் இல்லாம.. உங்க கண்களையும் எனக்குத் தந்துட்டுப் போயிட்டீங்க..’ நினைவுகள் கண்ணீராய்ப் பெருகின.

குமரனின் எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்ட சங்கரன் ஐயர்,

‘தம்பி..குமரா.. உங்கம்மா தன்னோட கண்கள் வழியா, உங்க மூலமா இந்த உலகை பாக்கறாங்க...! கவலைப்படாதீங்க, நீங்க மனசு வேதனைப்பட்டா அவங்க ஆன்மா வேதனைப்படும்... வேண்டாம் தம்பி, சந்தோசமா இருங்க.’ என்றார்.

‘எங்கம்மா என் தெய்வம் ஐயரே!. பல துறைகளில் என்னை முன்னேற்றி என்னைத் தலைநிமிர வச்சவங்க... நான் தலைநிமிரும் போது அவங்க இல்லையென்னு வருத்தமா இருக்கு... ம்...’.

ஒரு கிண்ணத்தில் ராகி மாவு கஞ்சியைப் போட்டு குமரனிடம் தந்தபடி கனிவுடன் பார்த்தார் சங்கரன் ஐயர்!

சமையல்கார அம்மா ஐயரிடம், ‘நல்ல நிலமை வந்தாலும், பழசை மறக்கக் கூடாதுன்னுதான், தினமும் காலையில் குமரன் அய்யா கஞ்சி குடிக்கிறாரு!’ என்று சொல்லிக் கொண்டே, தான் தொடுத்து வைத்திருந்த பூக்களை எடுத்து சுவாமி படங்களுக்கு சாத்தியவாறு, ‘கடவுளே... அப்பா அம்மா இல்லாத ஏழைக் குழந்தைங்க வாழ்க்கையில் படிச்ச முன்னேற போறாங்க

Power Point Stories – 8

பவர் பாய்ண்ட் கதைகள் – 8

வினா கேள்வி

குமரனால.. லஷ்மி அம்மா ஒரு புண்ணியவதி. ஒரு இரக்கமுள்ள நல்ல புள்ளையை இந்த உலகத்துக்கு தந்துட்டு போயிருக்காங்க.. இந்தப் பிள்ளைக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கை அமைச்சு கொடு கடவுளே...’ என்று மனம் உருகினார்.

வீட்டின் சுற்றுச்சுவரின் உள்ளே ஒரு சிறு பிள்ளையார் கோவில்.. அபிஷேகம் முடிந்து, அலங்காரத்துடன் ஜம்மென்று அமர்ந்திருந்தார் பிள்ளையார். ‘பிள்ளையாரே... மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று சொல்வாங்க.. என் மாதாவையும், தெய்வமாகிய உங்களையும் பார்த்துதான் நான் வளர்ந்திருக்கேன்... எல்லோரும் நலமாயிருக்க அருள்புரி பிள்ளையாரப்பா: தலையில் குட்டிக் கொண்டு காரில் ஏறினான்.

டிரைவர் வாசு, “...ஒரு நிமிஷம் ஐயா..! உங்க சக்கர நாற்காலிய மடிச்சு எடுத்துகிட்டு வந்துடறேன்..” என்றான்.

குமரன் புன்னகைத்தபடி, “இப்போ மனசுல புதுசா தெம்பு வந்திருக்கு வாசு” “இனிமே வீட்டிலேயே கூட சக்கர நாற்காலி தேவைப்படாது. இந்த வாக்கிங் ஸ்டிக் போதும்..” என்றான்.

கார் புறப்பட்டது.

அப்பொழுது தூரத்தில் எங்கோ வெடிச் சத்தம் கேட்க, குமரனின் மனதில் நினைவுகள் அலைமோத... கண்கள் கேள்விக் கண்களாடும் வான் நோக்கின..!

அத்தியாயம் 2
ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

குமரனின் நினைவுகள் பின்னோக்கிச் சென்றன.

பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் வயலூர் கிராமத்தில் பள்ளி ஆசிரியர் ரங்கனின்

இறுதி ஊர்வலத்தில் பள்ளி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பொதுமக்கள் என ஊரே கலந்து கொண்டது.

‘இப்படி அல்ப ஆயுசுல போயிட்டாரே...! இவர் பையன் குமரனுக்கு பத்து வயசுதான் ஆகுது, காலும் ஊனம்.... என்ன செய்யப் போறானோ?’ என்றனர் பரிதாபத்துடன் சிலர்.

மழைச்சாரலுடனும், வாணவேடிக்கையுடனும் இறுதி யாத்திரை நகர்ந்தது. அப்பொழுது வானத்தில் வெடித்துச் சிதறிய நெருப்பின் ஒரு துளி, எதிர்பாராத விதமாக சிறுவன் குமரனின் கண்ணில் பட... “அம்மா” என்று ஒரு நொடிதான் அலறியவன், சட்டென ஒன்றும் நடக்காதது போல் சென்றான்; அப்பாவின் ஊர்வலம் தடைபடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில்!

மறுநாள் குமரனின் கண்ணைக் கவனித்த அவன் தாய் லெட்சுமி, பதட்டத்துடன் ‘என்னப்பா ஆச்சு...? கண் இப்படி வீங்கி இருக்கே?’ என்று பதறினாள்.

“நேற்று ஊர்வலத்துல நெருப்பு பட்டுச் சுமா... கண் புண்ணாயிருச்சி மா... கண்ணு மங்கலா தெரியுது.’ குழந்தையின் கேள்வியில் கலங்கிப் போனாள் தாய்.

உடனேகிராமத்து அரசுமருத்துவமனையில் குமரனைச் சேர்த்தாள்.

பரிசோதித்த மருத்துவரோ ‘கண்ணில் நெருப்பு பட்டதால கொஞ்சம் வெந்து போச்சுமமா... உடனே நீங்க குழந்தையை சென்னையில் இருக்கிற அரசு மருத்துவ மனையில் காட்டுங்க... கண்ணைக் காப்பாத்திடுவாங்க’ என்றார்.

பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் ‘லெட்சுமி மா... என் உறவினர் விலாசம் தரேன். அவரைப் பாருங்க.. உங்களுக்கு உதவி செய்வார். குமரனின் பிற்கால வாழ்க்கைக்கு பட்டணத்தில் படித்தால் தான் நல்லது’ என்று கூறினார். அவரின் யோசனை குமரனின் வாழ்க்கையைத் திசை மாற்றியது!

.....

மறுநாள் குமரனை நன்கு பரிசோதித்த மருத்துவர், தயங்கியபடி கூறினார். “...சாரி மா... முழு கண் பார்வையும் திரும்பாது. ஆனா... மேற்கொண்டு பாதிப்பு அடையாம பாத்துக்கலாம். இரண்டு மாதத்துக்கு ஒரு முறை ‘செக்கப்’ வரணும்.... கவலைப்படாதீங்க...’ என்றவர், மாத்திரை, சொட்டு மருந்துகளுடன், தைரியத்தையும், தன்னம்பிக்கையையும் கொடுத்தார்.

அன்று முதல் குமரனே லெட்சுமியின் வாழ்வானான்... அவனை முன்னேற்ற அயராது பாடுபட்டாள்.

அரசு பள்ளியில் குமரன் சேர்ந்தான். படிப்பில் முதலிடம் பெற்றான் . சில சமயம் மற்ற மாணவர்கள் அவனின் புறத்தோற்றத்தை கிண்டலடித்தாலும், படிப்பதில், எழுதுவதில் சிரமம் இருந்தாலும், வகுப்பில் ஆசிரியர் பாடம் நடத்தும் போதே உன்னிப்பாய்க் கவனித்ததால், பள்ளித் தேர்வில் முதல் மதிப்பெண் பெற்றான்.

படம் வரைவதிலும் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இருந்தான் குமரன். அவன் கைவண்ணத்தில் பள்ளியின் சுற்றுச் சுவர் மின்னியது.

அவனின் திறமையையும், தன்னம்பிக்கையையும் கண்ட தலைமையாசிரியர், ஒரு நாள் அவனிடம், ‘குமரன்... இந்த வருடம் தேசிய அளவில் நடைபெறும் ஓவியப் போட்டியில் நீ அவசியம் பங்கு பெற வேண்டும்... நிச்சயம் உன் விடாமுயற்சி வெற்றியடையும்’ என்றார்.

அதைக் கேட்டு பொறாமை கொண்ட மாணவர்களோ ‘ஆமாம். அரைகுறை பார்வையோடு இவன் போட்டியில் பங்கு கொண்டு சாதிக்க போறானாம்... நல்ல காமெடி ...’ என்று நகைத்தனர்.

குமரன் எதையும் பொருட்படுத்தவில்லை. சாதிக்க வேண்டும் என்ற வெறி மட்டுமே அவனுள் கோலூன்றியது!

லெட்சுமிக்கு கிடைப்பதோ குறைவான பென்ஷன் தொகை... சிங்கார சென்னையில்

வாடகை, தண்ணீர் என்று எல்லாமே விலை கொடுத்து வாங்க முடியாமல் சிரமப்பட்டாள்.. ஒரு வீட்டில் சமையல் வேலையும் செய்தாள். விடுமுறை நாட்களில் குமரன் உதவிக்கு செல்வான். அந்த எஜமானி 'கண்ணும் தெரியாது. காலும் நொண்டி. இவனை வேற ஏன் அழைச்சுட்டு வர?' என்று இரக்கம் இல்லாமல் கூறுவாள்.

எதையும் கண்டுகொள்ளாமல் குமரன் பாத்திரம் தேய்த்து அம்மாவிடமிருந்து உதவுவான். 'அம்மா சமையல் வாசனை மூக்கை துளைக்குது. கொஞ்சம் எனக்கு தாம்மா...!' என ஒரு நாள் பசியில் கேட்டு விட்டான்.

அம்மா குமரனின் தலையை வருடியபடி சொன்னாள் ...

'உண்ணீர் உண்ணீர் என்று உபசரியாத் தம் மனையில் உண்ணாமை கோடி பெறும்' என்று ஓளவையார் சொன்னதை, நான் சின்ன வயசுல படிச்சிருக்கேன் குமரா. அவர்களாக விரும்பி சாப்பிட கொடுத்தால் மட்டுமே நாம சாப்பிடணும். கேட்டு வாங்கி சாப்பிடக்கூடாதுப்பா... புரியுதா கண்ணு...'

அதைக் கேட்டுக் கொண்டே அங்கு வந்த எஜமானி 'ஏழையா இருந்தாலும் இதுக் கெல்லாம் குறைச்சலில்லை...' என்றாள்.

குமரனின் மனதில் பதிந்த பல அவமானங்கள் அவனின் ஓவியத்தில் வெளிப்பட்டன.

'மனிதரில் இத்தனை நிறங்களா...' என்ற தலைப்பில், 'கோபமான எஜமானி, பணிவான பெண்மணி, அருகில் வருத்தத்துடன் ஒரு சின்ன பையன்...' என ஒரு படத்தை சிரமப்பட்டு வரைந்தான். அவன் சிரமப்பட்டு வரைவதைக் கண்டு லெட்சுமி மனம் கலங்கினாலும், அவனுடைய ஓவியத்தின் அழகைக் கண்டு வியந்தாள்..

கண்ணுக்கு மிக அருகில் வைத்து வரைய வேண்டி இருந்தாலும், மிக தத்ரூபமாய் ஓவியத்தில் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் வல்லவனானான் குமரன்.!

அந்த வருடம் தேசிய அளவில் நடைபெறும் ஓவியப் போட்டியில் அந்த ஓவியம் பங்கு பெற தயாரானது..

ஓவியப் போட்டி முடிவுகள் வெளிவரும் முன்னர் பல நிகழ்வுகள் நடக்கப் போவதை, தங்கள் வாழ்வின் மற்றொரு அத்தியாயம் தொடங்கப் போவதை அறியாமல்... குமரனும் லெட்சுமியும் மகிழ்ந்திருந்தனர்..!

அத்தியாயம். 3
கி. இரகுநாதன்

'வா வ...! நீங்க பிறவிக் கலைஞர் குமரன்... இவ்வளவு சிறப்பாக ஒருவர் ஓவியம் வரைய முடியுமா..? சான்சே இல்லை..'

குமரனுக்கு அந்தப் பெண் குரலின் இனிமையும், அதில் தெரிந்த கனிவும் மனதில் இன்னதென்று விவரிக்க இயலாத உணர்வைத் தந்தன. அம்மா, ஆசிரியர்கள், நட்புகள் என எப்போதும் கூடவே இருக்கும் நெருங்கிய ஒரு சிலரைத் தவிர அவனுடைய ஓவியத்தை வேறு யாரும் இதுவரை பாராட்டியதில்லை. குமரனுக்கு என்ன பேசுவதென்றே தெரியாமல் 'நீ... நீங்க..??' என்றான்.

'ஓ..! சாரி...சாரி..! நான் வனிதா..! நானும் இந்தப் போட்டியில் இருக்கறேன். உங்க ஓவியம் 'மனிதரில் இத்தனை நிறங்களா..?'... வேற லெவல்... கை கொடுங்க...'

குமரன் கைகளை நீட்டினான். அவன் அணிந்திருந்த கறுப்புக் கண்ணாடியில் அவள் முகம் சரியாகத் தெரியவில்லை; கழற்றினான்.

‘ஐயோ குமரன்...! உங்களுக்கு க...ண்..? கடவுளே இதென்ன சோதனை..?’ வனிதா தன் கண்களில் துளிர்ந்த கண்ணீரைத் துடைத்த வாறு சட்டென அவன் கைகளைப் பற்றினாள்.

‘ஐஸ்கட்டியில் பஞ்சை தோய்த்து எடுத்தால் இப்படித்தான் மெத்தென்றும், சில்லென்றும் இருக்குமா..?’ குமரன் தன்னுடைய பார்வைக் குறைபாட்டை முதன்முதலாக நொந்து கொண்டான். ‘கடவுளே.. நான் என்ன பாவம் செய்தேன்..? என் பார்வையை ஏன் அரை குறையாக வைத்தாய்...?’

‘அழாதீங்க குமரன்..! உங்க கூட யார் வந்திருக்காங்க..?’

‘அம்மா வந்திருக்காங்க வனிதா.. இங்க தான் இருந்தாங்க... ‘அம்மா... அம்மா..’ அழைத்த வுடன் அருகில் வந்த லட்சுமி...

‘ஓவியத்தையும், பேரையும் ரிஜிஸ்டர் பண்ணனுமாம்.. எங்க போகணும்னே தெரியல.. டெல்லியில யார்கிட்ட கேக்கற துன்னும் புரியல..’ என்றாள் வருத்தத்துடன்.

‘அம்மா.. இவங்க வனிதா! இவங்களும் ஓவியப் போட்டில கலந்துக்க இங்க வந்திருக்காங்க..’ என்றான் குமரன்.

வனிதா லட்சுமியின் கைகளைப் பற்றி கண்களில் ஒத்திக் கொண்டாள். ‘கவலைய விடுங்கமா.. குமரனின் ஓவியத்தைப் பார்த்தேன். கண்டிப்பா இந்த ஓவியம் தான் முதல் பரிசு பெறும். குமரனைப் போல ஒரு ஜீனியஸ் உங்களுக்கு மகனா பொறந்ததற்கு நீங்க கொடுத்து வெச்சிருக்கணும்..’ வனிதா உணர்ச்சி வசப்பட்டு லட்சுமியை அணைத்துக் கொண்டாள்.

‘நீங்க இங்கயே உட்காருங்க மா..!! நான் போய் உங்களோட ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பார்மாலிட்டீஸ் எல்லாம் முடிச்சிட்டு வரேன்..’ என்றாள். குமரனைப் பற்றிய தகவல்களையும், அந்த ஓவியத்தையும் வாங்கிக் கொண்டு பதிவுக்கான இடத்தை நோக்கிச் சென்றாள்.

லட்சுமி தன் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரை

புடவையில் துடைத்துக் கொண்டாள். குமரனின் சிறுவயது முதல், கல்லூரிப் படிப்பு வரை அவனது முன்னேற்றத்துக்கு காரணமான ஒவ்வொருவரையும் நினைத்து ஆனந்த கண்ணீர் உகுத்தாள் தாய்.

இந்த தடவை ஓவியப் போட்டியில் பங்கேற்றே ஆக வேண்டும் என்பதில் முனைப் போடு இருந்தான் குமரன். லட்சுமிக்கு மகனின் நம்பிக்கையை குறைக்க விருப்பமில்லை. அவளுடைய தாலி அடகுக் கடைக்குப் போனதைப் பற்றி குமரனும் அறிய வாய்ப்பில்லை. ‘வீட்டுக்காரம்மா கொடுத்தாங்க...’ என்று குமரனிடம் சொன்னதோடு நிறுத்திக் கொண்டாள். இதோ டெல்லிக்கும் வந்தாயிற்று. ‘கண் கண்ட தெய்வம் போல எங்கிருந்தோ வந்தாள் இந்த வனிதா...? நன்றாக இருக்கட்டும்..’ லட்சுமி... மீண்டும் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். ‘இவளைப் போல் ஒரு பெண், குமரனுக்கு மனைவியாக வந்தால்...?’

வந்தால்...??

வனிதா அருகில் வந்தாள்.

‘இந்தாங்க மா..! இந்த அட்டையை பத்திரமா வெச்சுக்கோங்க. குமரனோட நம்பர் நாத்தி எட்டு.’ என்றாள்

.....

குறித்த நேரத்தில் விழா ஆரம்பமானது. யார் யாரோ ஓவியம் பற்றி பேசினார்கள். கடைசியில் வெற்றியாளர்கள் பெயர்...

குமரன் சீட்டின் நுனியில் நகத்தைக் கடித்தவாறு அமர்ந்திருந்தான். ஓவியமே மூச்சு என்று வாழ்ந்திருந்தான். வெற்றி பெறுவோமா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி அல்ல... தன் திறமைக்கு இது ஒரு அங்கீகாரம்.. அவ்வளவே. மெல்ல பக்கவாட்டில் திரும்பிப் பார்த்தான். லட்சுமி இருகைகளை கூப்பி தன் இஷ்ட தெய்வத்திடம் வேண்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு... ஊஹும்.. இதுவரை இல்லை. கடைசியாக.. முதல்

பரிசு... முதலில் தலைப்பு அறிவிக்கப்பட்டது. 'மனிதரில் இத்தனை நிறங்களா?' மேடையில் இருந்த பெரிய திரையில் அவன் வரைந்த அந்த ஓவியம் காட்டப்பட்டது. கைதட்டல்களால் அரங்கம் அதிர்ந்தது.

'இந்த சிறப்பான ஓவியத்தை வரைந்தவர்...' என்று சொல்லி அறிவிப்பாளர் நிறுத்த.. அரங்கம் சட்டென்று அமைதியானது. அந்த அமைதியை கெடுக்க விரும்பாமல் சற்று நேரம் அனைவரையும் பார்த்தபடி நின்றிருந்த அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார்... 'அவர் பெயர்.. புது டெல்லியைச் சேர்ந்த... வ...னி...தா...!'

பலத்த கரகோஷத்துக்கிடையே வனிதா மேடையைத் தொட்டுக் கும்பிட்டு மேடையேறினாள்.

கூட்டத்தினரை நோக்கி கைகளை உயர்த்தி ஆட்டினாள். கூட்டத்தினரின் கைத்தட்டல் அடங்கவேயில்லை.

குமரன் விக்கித்து நின்றான். தன் காதுகளையே நம்ப முடியாமல் தாயைப் பார்த்தான். பெயரை அறிவிப்பதற்கு முன்பே ஆர்வத்துடன் எழுந்து நின்று கொண்டிருந்த லட்சுமி, அதிர்ச்சியடைந்து நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொண்டு கீழே சாய்ந்தாள்.

.....

'சொல்லுங்க.. பார்வ...சாரி... பவித்ரா..! என்னால் உங்களுக்கு என்ன ஆகணும்..?' என்றான் குமரன்.

'அடுத்த மாசம் டில்லியில் ஓவியப் போட்டி... அதில் நீங்க...'

'ஓ..! அப்படியா..? எனக்கு ஓவியம் வரையத் தெரியாது. நீங்க தப்பான அட்ரஸ் தேடி வந்திருக்கீங்க..'

குமரன் சொன்னதை பவித்ரா கேட்டாற் போல் தெரியவில்லை.

'இந்த முறை பரிசு மூன்று லட்ச ரூபாய்...'

'ரொம்ப சந்தோஷம்..' குமரன் எழுந்து கை கூப்பினான். கதவின் பக்கம் கைகாட்டினான். 'போய் வரீங்களா..?'

பவித்ரா நகரவில்லை. 'இந்த முறை ஓவியப் போட்டியில் மாறுதல் இருக்கு.. ஓவியர்கள் அங்கேயே வரையணும். ஒவ்வொருத்தர் வரையறதும் வீடியோ எடுக்கப்படும்..'

'நான் வேலைக்காக ஒரு இண்டெர்வியூக்குப் போகணும்.. நீங்க புறப்படறீங்களா..' என்றான். சட்டென டேபிளின் மீது ஓங்கிக் குத்தினான். 'ஏற்கனவே ஒரு பெண்ணை நம்பியது என் மடத்தனம்..' என்றான்.

'வனிதா போலவே எல்லாப் பெண்களும் இருப்பார்கள் என்று நீங்கள் நினைப்பது கூட...' என்றாள் பவித்ரா.

குமரன் அதிர்ச்சியுடன் அவளைப் பார்த்தான்.

'நீங்க யாரு..? வனிதா பற்றி உங்களுக்கு எப்படி தெரியும்..?'

பவித்ரா அவனுக்கு பதிலளிக்காமல் எழுந்து கதவை நோக்கிச் சென்றாள், 'இந்த நேரடி ஓவியப் போட்டியில் நீங்க முதல் பரிசு வாங்கினா, உங்கம்மா பேர்ல நீங்க ஆரம்பிக்க நினைச்சிருக்கற 'குழந்தைகள் காப்பக'த்துக்கான முதல் பணமாகவும் அது இருக்கும்...'

அதிர்ச்சி விலகாமல் குமரன் நிற்க, அங்கிருந்த ஒரு மேசையில் போட்டியைப் பற்றிய பதிவுத்தாளை வைத்துவிட்டு அசன்றான்..

.....

ஒரே நாளில் தன் வாழ்க்கை நிலை உயரும் என்று குமரன் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. 'விபரீத எண்ணங்கள்' எனும் தலைப்பு மேடையிலேயே அறிவிக்கப்பட்டு, ஓவியர்கள் வரைவதை வீடியோ எடுக்கப்பட்டு, அடுத்த நாள் வெற்றியாளர்கள் பட்டியல்...

முதல் பரிசைத் தவிர அனைத்துப் பரிசுகளும் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் நடுவர்

பேசினார்.

‘கடந்த முறை ஓவியப் போட்டியில் நடந்த சில தவறுகளை தவிர்ப்பதற்காகவே இந்த முறை போட்டியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டு ஓவியர்கள் வரைவதை நேரடியாகவே வீடியோ எடுக்கப்பட்டது’

மண்டபத்தில் கூடியிருந்தவர்கள் ஆர்வம் அதிகமானது.

‘இந்த முறை பரிசுத் தொகை முழுவதையும் தானே ஏற்றுள்ளவர் தொழிலதிபர் திரு இளங்கோ அவர்கள்...

பலத்த கைத்தட்டல்...

‘இன்றைய போட்டிக்கான ஒருங்கிணைப்பு பணிகளைச் செவ்வனே செய்து முடித்த இன்னொருவர்..... கடந்த முறை நியாயமாக முதல் பரிசு கிடைத்திருக்க வேண்டியவரின் தாய் மோசமான ஹார்ட் அட்டாக் ஏற்பட்டு மறைந்த போது, மொத்த மருத்துவ செலவுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு, இறந்தவரின் மகனுக்கே கண் மாற்று அறுவை சிகிச்சை செய்து அவருக்குப் பார்வை மீண்டும் வர முழு முதல் காரணமாக அமைந்தவர்...’

கூட்டத்தினர் மட்டுமில்லை.. குமரனும் ஆவலுடன் பார்த்தான்...!!

‘..இளங்கோ அவர்களின் மகள் பவித்ரா...’ வந்திருந்தோர் அனைவரும் ஒரு சேர எழுந்து நின்று கைதட்டினர். குமரனின் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாக கண்ணீர் வழிந்து கொண்டே இருந்தது. ‘தன் தாய் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டதில் இருந்து, தனக்கு கண்ணைப் பொருத்தி தான் ஊருக்கு வந்து சேரும் வரை தனக்கு உதவி செய்தது யார்..?’ என்று இதுவரை விடை தெரியாத பல கேள்விகளுக்கு இன்று பதில் கிடைத்து விட்டது..’

ஓவியப் போட்டியில் அவனுக்கு முதல் பரிசு கிடைத்ததைப் பற்றியோ, எல்லோரும் வந்து கைகுலுக்கி அவனை மேடை மீது ஏற்றியது பற்றியோ, புன்னகையுடன் இளங்கோ

அவனை வரவேற்று பரிசளித்து அனைத்து மகிழ்ந்ததோ... எதுவுமே அவனுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை..!!

‘பவித்ரா....!! பவித்ரா..!!’

.....

நினைவுகளில் இருந்து மீண்டாலும் குமரனின் கண்களில் இப்போதும் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டு தான் இருந்தது. அந்தப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் எல்லோருடைய பார்வையும் அவன் பக்கம் திரும்பியது. அவன் வரைந்த ஓவியங்கள் அனைத்தும் விற்றுத் தீர்ந்தன. அதில் வந்த பணம் தன் நெடுநாளைய கனவான ‘குழந்தைகள் காப்பகம்’ ஒன்றை சொந்தமாக கட்டும் முயற்சிக்கு உதவியது. காப்பகம் கட்ட பவித்ரா தன் தந்தையிடம் பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னதை உறுதியோடு... மறுத்து விட்டான்.

இதோ இன்று தன் கனவு இல்லம் - லட்சுமி காப்பகம் - திறப்பு விழா.

பல்வேறு உணர்வுகள் மனதில் கொந்தளிக்க காரை விட்டு இறங்கினான் குமரன். அவனைப் பார்த்ததும் அவசர அவசரமாக வந்த பவித்ரா கால் இடறி கீழே விழுந்தாள். சற்றே விலகிய புடவையில் அவள் கால் தெரிந்தது. கால்... செயற்கை கால்..!!

‘நான் ஹெல்ப் பண்ணவா..?’ என்ற பரிச்சயமான குரல் கேட்டு குமரன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

வனிதா...!!!

அத்தியாயம் 4.
விஜி சிவா

அந்த ஓவியத்தின் மேலிருந்து ஒரு சிறு பாம்பு அவளை எட்டிப் பார்த்தது..! 'பாம்பு தானா...?' நன்றாக உற்றுப் பார்க்க... அந்தப் பாம்பிற்கு இரண்டு தலைகள் தெரிந்தன! அவளின் பார்வை பயத்துடன் ஊர்கையில், சுவரின் ஓரமாய் மற்றொரு பாம்பு... பல வண்ணங்களில்...! 'என்ன இது..? எப்படி இவ்வளவு பாம்புகள் திடீரென இந்த அறைக்குள் வந்தன...?' கறுப்பு நிறத்தில் ஒரு பாம்பு நெளிந்தபடி அந்த ஓவியத்தின் மீது செல்ல, ஓவியத்திலிருந்த அழகிய மனிதர்களின் நிறங்களை அது உறிஞ்சிக் கொண்டதோ என்னவோ; மனிதர்களின் முகங்கள் அகோரமாய் மாற ஆரம்பித்தன! 'இது எப்படிச் சாத்தியம்..?. பாம்பு விசத்தைக் கக்கியதா... இல்லை...?!

சட்டென ஊர்ந்தபடி வனிதாவை நோக்கி வந்த பாம்புகள், அவள் காலிலும் கையிலும் ஏறத் தொடங்க... அவள் அலறினாள். கடிக்க முயன்ற ஒரு பாம்பின் தலையை இறுக்கிப் பிடிக்க, அது அவளைப் பார்த்து விகாரமாய் நகைத்தது..!

'ஐயோ... அப்பா...'

வனிதா கத்தினாள். பூட்டியிருந்த கண்ணாடிக் கதவைத் தட்டினாள். 'யார் பூட் டிணீங்க? பிளீஸ் சீக்கிரம் கதவை திற...ங்...'

அவளைப் பேச விடாமல் ஒரு பாம்பு அவள் கழுத்தைச் சுற்றி இறுக்கியது..!

'என்னை ஏன் இந்த அறைக்குள் பூட்டினார்கள்...?' மூச்சுத்திணற, 'அப்பா.. பவி..' என

அலற முயன்று முடியாமல் போக... அவளின் வியர்வைத் துளிகளில் பல பாம்புகள் எட்டிப் பார்த்தன!

அவளின் வெளிறிய முகத்தை, அலறலின் அதிர்வை... அந்தக் கண்ணாடிக் கதவின் மறுபுறம் நின்று அவளின் அப்பா அசையாமல் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை அப்பொழுதுதான் கவனித்தாள்..! அவளின் பயம் கண்டு ஏளனமாய் நகைத்தார்! 'அப்பா... அப்பா... என்னை மன்னிச்சிடுங்க..' என்று பார்வையாலே கதறினாள்..!

ஆனாலும் அவர் அக்கதவைத் திறப்பதாய் இல்லை...!

வனிதா அலறினாள்... கதறினாள்... கெஞ்சினாள். இறுதியில் மயங்கி சரிகையில்...

யாரோ கதவைத் திறக்கும் ஓசை கேட்டது!

அவள் உடலின் படபடப்பு, வியர்வையில் தெரிய... யாரோ அவளைத் தொட்டார்கள் !

.....

'வனிதா... வனிதா எழுந்திரு... இங்க பாரு; நான் பவி வந்திருக்கேன்...' பவித்ரா பதட்டத் துடன் அவளை அணைத்தபடி தண்ணீரைத் தெளித்தாள்.

'பவி... பவி... பாம்பு... அப்பா..' கலங்கிய கண்களுடன் பிதற்றியபடி, நெஞ்சம்படபடக்க தன் தங்கை பவித்ராவை இறுக அணைத்தபடி, அந்த அறையைச் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே அழுத வனிதாவின் கண்ணீர்த் துளிகள் நடுங்கின..!

'அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்ல... பயப்படாதே வனி, நானிருக்கேன்! பாம்பெல்லாம் எதுவுமில்ல... அங்க பாரு.' அக்காவைத் தன் தோளில் சாய்த்து சமாதானப்படுத்தினாள் பவித்ரா.

வனிதா மீண்டும் அறையைப் பார்த்தாள்...

அந்த அறை முழுவதும் பலவிதமான

ஓவியங்கள்.... சிறியதும், பெரியதுமாய். பல வண்ணங்களைப் பூசிக் கொண்ட தூரிகைகள்...! அவள் மகிழ்வின் உலகமாய் அன்றிருந்த அறை.. இன்று..?

‘வனி... எத்தனை நாட்கள் நீ இப்படியே இருக்கப் போகிறாய்...? நீ எவ்வளவு தைரிய சாலி, திறமைசாலி தெரியுமா...’

‘ஆனா... ஆனா... நான் நல்லவ இல்லையே பவி’ கைகளில் முகம் புதைத்து அழுதாள்.

‘இல்லை வனி...! நீ ரொம்ப நல்லவ. அதனால் தான் நீ உன்னை இப்படி காயப் படுத்திக்கிற.’

‘.....’

‘நான் சொல்றதை இப்பயாச்சும் கேளு வனி.’

‘நான் என்னடி செய்வேன்.? நான் செய்த பாவத்துக்கு மன்னிப்பே இல்லை பவி...’ பெரிதாய் அழ ஆரம்பித்த வனிதாவை பவித்ரா இம்முறை சமாதானப்படுத்தவில்லை. அவள் அழுது ஓயும் வரைக் காத்திருந்தாள்..!

‘தெரியாம செய்த தவறுக்கு, மன்னிப்பு கேட்கணும்.. தெரிஞ்சே செய்த தவறுக்கு, தண்டனை அனுபவிக்கணும்... இது தான் நாம் வாழும் வாழ்க்கையை அர்த்தமாக்கும்னு நான் நம்புறேன் வனி!’

‘நான்.. எப்படி.. என்னால முடியாது பவி...’ வனிதாவின் குரல் கரகரத்தது.

‘உன் நல்ல குணங்களை, உன் கர்வமும், புகழ்ச்சிக்கு மயங்கும் உன் கெட்ட குணங்கள் எனும் பாம்புகள் விழுங்கி விட அனுமதிக்காதே...! ‘தகுதியற்ற புகழ்ச்சி அழகிய விசம்’ வனி.. அந்த விசம் நம்மை அழிக்கும்..!’

அமைதியாய்.... மிக மிக அமைதியாய் இருந்தாள் வனிதா.

பவித்ரா அவள் தலையை வருடியபடி சொன்னாள். ‘வனி... நீ என் அக்கா மட்டும் இல்லை. என் குழந்தையும் நீதான்!’

சட்டென உடல் குலுங்க பவியை அணைத் தவள் ‘பவி... நீதான் என் அம்மா... பத்து வயசலிருந்து எனக்கு எல்லாமுமாகவும் நீயும்

கவிதையின் காதலி

காதலன் கண்கள் மட்டும் அல்ல

அவன் கடிதமும் கண்டு நாணினேன்

காகிதத்தை தொட்டதும் சுட்டது விரல்கள்

பட்டது என்ன உன் கைரேகையோ

விரிந்த கண்கள் இமைக்க மறந்ததே

சிரித்த இதழ்கள் லயித்து கிடந்ததே

பலமுறை படித்தாலும் ஒருமுறையும் சலிக்காது

கவிதையே எனது காதலன் ஆனான்

படித்து முடிக்காமலே ரசிக்க தொடங்கிவிட்டேன்

முடிக்க முடியாமல் மீண்டும் வாசிக்கிறேன்

- ரா. சவிதா ராஜேஷ்

காதல் சமர்

என் உயிரின் மறுபெயரும் நீயாக
என் உணர்வுகளில் உலவுவதும் நீயானாய்
நாடி நரம்பெங்கும் நளினைமாய் நடைபயின்று
நகர்கிறாய் நொடிதோறும் மின்காந்த
அலையாய்

இதயப் பரணில் உள்ளொளி நீயாக
ஒளிரும் நினைவுகளால் நான் நிலவாகிறேன்
உனைக் கணமும் பிரிந்திடா வரம்
கேட்க விழைகிறேன் இரு கரங்களேந்தி

நித்தமும் உன் நினைவலைகள் சித்தத்தில்
மோத சமர் செய்து தோற்கிறேன்
தொடரும் உன் சிந்தனைகள் நாளும்
தொட்டெழுதிப் போகும் காதல் வரலாறு

வஃபீரா வஃபி

அப்பாவும் இருக்குறீங்க.... நன்றி கெட்டவ
நான்... என்னை மன்னிச்சுடு பவி... என
பவியின் காலைத்தொட...

‘வனி... நீதான் எங்க உயிர்...’ என பவியும்
கண் கலங்கினாள்.

.....

மறு நாள்...

குமரனின் விபரம் அறிய , அந்த அலுவலகம்
நோக்கி விரைந்த அந்த இரு சக்கர வாகனம்...
தன் கட்டுப்பாட்டை இழந்து எதன் மீதோ
மோத, தூக்கி எறியப்பட்ட வனிதாவின்
தலைக்குள் ஏதோ செல்ல... குமரனின் முகமும்,
அவனின் ஓவியமும், பாம்பும் மங்கலாய்த்
தெரிய... வனிதா நினைவிழந்தாள்.!

வண்டியுடன் சாய்ந்த பவித்ராவின் ஒரு
காலில் ஏதோ ஏறி இறங்க ‘அப்பா...! வனி..’
கத்தியபடி மயங்கினாள் பவித்ரா.

‘எஸ் குமரன்... வனிதா ஆக்சிடெண்ட்ல
தற்காலிகமாக நினைவிழக்கல...’ பெருமூச்சு
விட்டபடி தொடர்ந்தாள் பவித்ரா...
‘நிரந்தரமா நினைவிழந்திட்டா...’

”என்ன சொல்..றீங்க பவித்ரா...’ அதிர்ச்சி
யில் வார்த்தைகள் தடுமாறின குமரனுக்கு.

‘ஆம் குமரன்... உங்களுக்கும் உங்க
அம்மாவிற்கும் அவள் செய்த துரோகத்துக்கான
தண்டனை... அவள் நினைவுகளை இழந்தாள்;
நான் காலை இழந்தேன்...!’

‘பவித்ரா..’

‘அவ.... உங்கள மட்டும் மறக்கல குமரன்...
அவளோட நாட்டியத்தை, ஓவியத்தை...’
சுற்றே தயங்கி.. பின்னர் தொடர்ந்தாள்...
‘சொந்த அப்பாவால் பத்து வயசு வரை
பாலியல் ரீதியாகத் துன்பப்படுத்தப்பட்டத...
நாங்க அவளக் காப்பாற்றி தத்தெடுத்துக்
கொண்டத... அவளின் கடந்த கால
நினைவுகளிலிருந்து அவள் மீளினும்னு
நானும் அப்பாவும் கொடுத்த பாசத்தை...
அவளே எங்கள் வாழ்க்கையாகிப் போனத...
எல்லாவற்றையும் மறந்துட்டா!’ பவித்ரா கண்
கலங்கியபடி வனிதாவின் தலையை வருட,
குமரனின் கை பவித்ராவின் கண்ணீரைத்
துடைக்க....

குமரனின் கலங்கிய கண்களும், நடுங்கிய
விரல்களும்... ஆயிரம் அர்த்தங்களை பவித்ரா
விற்கு உணர்த்திற்று!

வனிதா.... அதே புன்னகையுடன், தன்
கைகளிலும், சன்னல் கம்பிகளிலும் விழும்
மழைத்தூறல்களை உற்றுப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள்!

‘டப்’... சட்டென கை தட்டி, தெறிக்கும்
மழைநீரைப் பார்த்து சிரித்தது... அந்த ‘இருபது
வயதுக் குழந்தை!’

(முற்றும்)

போதை

ஏஸ்.மைக்கேல் ஜீவநேசன்
தேனி.

ஒரு வெகுஜன இதழ் நடத்தும் சிறுகதை இலக்கியப் போட்டியில் கலந்து கொள்ள கதைக்கான கரு தேடிக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள் இரவு நிசப்தமான வேளையில், 'ஐயோ மகனே!' என்று ஒரு பெண்ணின் குரல் ஈனஸ்வரமாக கேட்டது. சில மாதங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்த அச் சம்பவம் என்னை நிரடியது. பின்பு அதையே கதையாக திரிப்பதுயென முடிவு செய்தேன்.

பெரிய கவுண்டர் வீட்டு காலிமனையில்தான் அந்தக் குடிசை இருக்கிறது. கவுண்டரின் வீட்டை கட்டி முடிக்க வந்தவர்கள் தான் பவானியும், ஈசுவரியும். பின் அங்கேயே தங்கி விட்டார்கள். பவானிக்கு ஓய்வின்றி வேலை நடக்கிறது. கொத்தனார் வேலையானாலும் வருமானத்திற்கு குறை வில்லை. தனது ஒரே மகன் நந்தாவை கவனிக்க ஆள் இல்லாததால் ஈசுவரி வேலைக்கு செல்வதில்லை. பகலெல்லாம் வறுத்துவிடும் வெயிலில் வேலை பார்க்கும் பவானிக்கு இரவில் சிறிது தீர்த்தம் போட்டால்தான் நன்றாக தூக்கம் வரும். இதற்காக தனித்து குடித்தவன் பின் கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து குடிக்கலானான். இதனால் அவன் வரும்படி பாதிக்கும்மேல் பாழாய் போனது. இதனால் குடும்பத்தில்

குழப்பமும், சலசலப்பும், சில நேரங்களில் குடுமிச் சண்டையும் நடந்தது. அதற்குப் பின் சற்று அதிகமாகவே குடிக்கலானான்.

தெருவில் குழந்தைகளுடன் குமரச்சம் போட்டுக் கொண்டிருந்த நந்தா, அப்பாவின் ஞாபகம் வந்ததும் வீட்டிற்கு வந்தான். கண்ணாடி டம்பளரில் பிராந்தியை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தான் பவானி. அருகில் கண்மார்டு ஊறுகாய் இருந்தது. நந்தா, ஈசுவரியின் கையை பிடித்து இழுத்து தனக்கும் ரஸ்னா வேண்டும் என்று அழுதான். 'அப்பாவுக்கு மட்டும் ரஸ்னா. எனக்கு இல்லையா?' என்று கேட்டான். ஈசுவரி கோபத்தில் அவனை அடித்தாள். பகலெல்லாம் கொளுத்தும் வெயில். இரவிலும் குமைகிறது. குழந்தைக்கு தாகம் நாக்கை வறட்டுகிறது. நந்தா, ரஸ்னா கேட்டு அழுவதும் ஈசுவரி எரிச்சலில் போட்டு அடிப்பதும் நித்தம் நடக்கும் செயலாகிப் போனது. பின்பு, தானும் வேலைக்கு செல்வது என்று முடிவெடுத்து நந்தாவை கவுண்டரின் வயதான அம்மாவிடம் பார்த்துக் கொள்ள சொல்லிவிட்டு ஊர்கோடியில் இருக்கும் சாமிக் கண்ணுவின் வீடு தளம் போடும் பணியில் பவானியுடன் சித்தாளாக சென்றான்.

என்னருகில் நீயிருந்தால்...

விழியசைவில் விந்தைகள்
புரிகிறாய் நீதானே

இதயத்தில் இடம்
தந்தேன் உனக்காகவே

என்னுயிரில் கலந்தவளே
உணர்வில் உறைந்தவளே

என்னருகில் நீயிருந்தால்
உலகமும் உள்ளங்கையிலே

இளமை ராகமே
இனிமை கீதமே

வாழ்வது வசந்தமாகுமே
இல்லறமது இனித்தீடுமே

ஊடலில்லா தாம்பத்தியம்
உன்னதமான அற்புதமே

இதழோரச் சிரிப்பினிலே
உள்ளந்தான் மகிழ்ந்தீடுதே

விரல்களின் பிணைப்பினிலே
நாதங்கள் இசைத்தீடுதே

முழுமதியாய் நெஞ்சமதில்
ஒளியை தருகிறாயே

கீழ்வானச் சிவப்பது
உதட்டோரம் பதிந்ததே

அழகான தேவதையே
அன்பால் கவர்ந்திட்டாயே....

பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்.

அன்றுதான் அந்த சோகம் நடந்தது. நந்தாவுக்கு பகலில் ரஸ்னா வாங்கிக் கொடுக்க ஆளில்லை. ஆனாலும், அவனாகவே மணிநாடார் கடைக்கு ஓடினான். 'காசு கொடுக்கலையா கொம்மா'-வென சொல்லி நந்தாவின் தலையில் ஒரு செல்லக் கொட்டு வைத்து அனுப்பிவிட்டார் நாடார். இங்கும் அங்குமாக ஓடிப் பார்த்த போது அவனுக்கு பளிச்சென ரூபகம் வந்தது. கழிவறைக்கு ஓடிச் சென்று பாட்டில் நிறைய இருந்த ஆசிட்டை பார்த்த போது அவனுக்கு ரஸ்னாதான் நினைவுக்கு வந்தது. அதுவும் அப்பா வாங்கிக் குடிக்கும் பியரைப் போல் இருப்பதால் பாட்டிலின் மூடியை திறந்து வாயில் ஊற்றிவிட்டான். கொஞ்சம் வயிற்றுக்கு ள்ளும் சென்றது. கொஞ்சம் முகத்தில் சிந்தியது. பாட்டிலை கீழே போட்டதால் கால் பொசுங்கிப் போனது. அழக்கூட முடியாமல் நந்தா கழிவறையை விட்டு வெளியே வந்து விழுந்து கிடந்தான். நீண்ட நேரத்திற்குப்பின் கவுண்டரின் அம்மா பார்த்து அலறினாள். பவானியும், ஈசுவரியும் ஓடி வந்து நெஞ்சில் அடித்துக் கொண்டார்கள். பின்பு, அரசு மருத்துவமனையில் கோமாவில் இருந்த நந்தா இறந்தே போனான். அதற்குப் பின்பு அடிக்கடி ஈசுவரியின் அழுகுரல் தீனமாக கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும். பவானியும் வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிப் போனான்.

வெள்ளைத் தாளில் கதையை எழுதி முடித்து, ஒட்டு, பூச்சு, நாகாசு வேலைக ளெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு தபால் உறையில் போட்டு முகவரியை எழுதினேன்.

ஒரு வழியாக கதை சிருஷ்டிப்பு முடிந்து நிமிர்ந்த போது என் எழுத்தாள நண்பன் மதுரை மணாளன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். தன்னிடம் மூன்று நூறு ரூபாய் நோட்டுகள் இருப்பதாகவும் ஒயின் ஷாப்புக்கு சென்று நன்றாக குடிக்கலாம் எனவும் வேண்டினான். நான் எனது சட்டையை போட்டுக் கொண்டு மனைவியிடம் சொல்லிவிட்டு புறப்பட்டேன். என் மகன் ஜீவன் நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

நகர் புறத்திலிருந்து சற்று வெளியே மனிதச் சந்தடி குறைவான இடத்தில்தான் மதுபானக்

கடை உள்ளது. நானும் இலக்கிய நண்பனும் சிறிது சிறிதாக போதையேற்றிக் கொண்டு இலக்கிய உரையாடலில் இறங்கினோம். ந.பிச்சமுர்த்தி முதல் தேவிபாரதி வரை எங்கள் விவாதம் இருந்தது. மாலைச் சூரியன் தன் மஞ்சள் - சிகப்பு நிற தீற்றல்களை கீழ் வானத்தில் வரைந்திருந்தான். இருள் கவிழ்ந்துவிட்டிருந்தது. நண்பனுக்கு முழு நேர இலக்கியப் பணி. வீட்டில் வறுமைதான் வாழ்கிறது. மனைவியின் சொற்பவருமானமும், வணிக இதழ்கள் அனுப்பும் சன்மானமும்தான் அவன் மானத்தைக் காக்கிறது.

ஒரு வழியாக வீட்டிற்கு புறப்பட்ட போது பாதை இரண்டாக தெரிந்தது. இருந்த சில்லறையில் கை நிறைய பக்கோடா வாங்கிக் கொண்டேன். வீட்டையும் முன் பக்கோடா தீர்ந்து போய்விட்டிருந்தது. சுய நினைவுகளில் வாங்கிச் செல்லும் போதெல்லாம் ஒரு பிட்டு கூட வாயில் கரையாது மகன் ஜீவனுக்கு தருவேன். புத்தி பிறழ்ந்திருக்கிறது. மனைவியின் கோபாவேசப் பார்வையை தவிர்த்துவிட்டு படுக்கைக்கு சென்றேன். அம்மா முற்றத்தில் அமர்ந்து முனங்கிக் கொண்டிருந்தாள். எப்படி தூங்கிப் போனேன். தூங்கவில்லை தூக்க மயக்கம். ஆனால், ஒரு கொடுங் கனவு வந்தது.

அந்த பிரதான சாலையில் ஒரு ஈக்காக்கை கூட இல்லை. சோடியம் விளக்கு தன் ஒளியை பரவலாக பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தது. சற்று முன் உயரப் பறந்த ஈசல்கள் தரையில் ஏறும்பாக ஊறிக் கொண்டிருந்தன. என்னை நோக்கி கோமதி பாட்டி தலை தெறிக்க ஓடி வருகிறாள். அவள் முகம் அலங்கோலமாக இருந்தது. ஏதோ விபரீதம் நடந்துவிட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தேன்.

'டேய்!, உன் மகன் ஜீவன் ஆசிட்ட குடிச்சிட்டான்டா. சங்கீதா மருத்துவ மனைக்கு உங்க அம்மாவும் பொண்டாட்டியும் தூக்கிக்கிட்டு போயிருக்காங்க. தல விழுந்தி ருச்சுடா பிள்ளைக்கு!'-என்றாள்.

பதட்டமும், ஆவேசமும் கூட தலை தெறிக்க ஓடுகிறேன். அந்த பிரதான சாலையில் ஓடி, ஓடி பின்பு நின்றேன். சங்கீதா மருத்துவ மனை

நம்மூரில் இல்லவே இல்லையே. ஏமாற்றம். சட்டென்று விழித்துப் பார்த்த போது உடம்பு வியர்த்திருந்தது. மணி இரவு இரண்டு என்றது. அய்யோ, கொடுங்கனவா? எழுந்து பார்த்தேன். என் மகன் தாறுமாறாக படுத்துக் கிடந்தான்.

விடிந்தது. விடுமுறை நாள் என்பதால் நிதானமாக யோசித்து எங்கள் பூர்வீக அரண்மனை வீட்டில் எங்கெல்லாம் மீதியுள்ள மதுபாட்டில்களை ஒளித்து வைத்திருக்கிறேன் என்று தேடித் தேடி சேகரித்த போது ஒரு கோணிநிறைய பாட்டில்கள் கிடைத்தன. முதல் முறையாக இதற்காக மனது வெட்கப்பட்டது. புதிய சேர்மானமாக நானே தயாரித்து ஒரு குளிர்மான புட்டியில் கலந்து வைத்திருந்த 'காக்டெய்ல்' எனப்படும் உருப்படி மட்டும் கிடைக்கவில்லை. நீண்ட தேடலுக்குப் பின் ஒரு மனதாக கோணிப்பையை சுமந்து கொண்டு குப்பையில் வீசிவிட்டு வந்தேன். ஆம், வரும் வழியில்தான் அந்த காட்சியை கண்டேன். அது நான் எழுதிய கதையின் திருப்புமுனை அல்லது உச்சக் காட்சி.

பெரிய கவுண்டர் வீடு இப்போது காலிமனை அல்ல. நவீன மோஸ்தரில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பங்களா. ஆனால், கவுண்டரின் நல்ல மனது ஓலைக் குடிசை கலைக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அந்த சாலையில் தனது வீட்டுச் சாமான்கள் ரோட்டில் கிடக்க அருகில் ஈசுவரி நிதானமின்றி இருந்தாள். பவானியோ தோல்பாவை பொம்மை போல் தலை கவிழ்ந்து ஆடிக் கொண்டிருக்கிறாள். ஒரு ஓரமாக ஒதுங்கி நின்று என்ன நடந்தது என்று விசாரித்து தெரிந்து கொண்டேன். ஈசுவரிக்கு சற்று ஓவராகிவிட்டது. தன்வீடு எது என்று தெரியாமல் கவுண்டர் வீட்டுக்குள் புகுந்து 'சலம்பல்'- செய்திருக்கிறாள். அது கணவனிடமிருந்து வந்த தொற்று. பாவம் என்று பார்த்து வந்த கவுண்டர்ச்சிதான் குடிசையில் இருந்த சாமான் சுட்டுக்களை தூக்கி வெளியே போட்டு விட்டாள்.

இரண்டு வேலையாட்கள் குடிசையை பிரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மலைக்க வைக்கும் மலேசியா

மருத்துவர்.க.கலைவேந்தன்.

தலைவர்,

அகில உலக தமிழ்நண்பர்கள் சமூக இயக்கம்

மற்றும்

புகையிலையில்லா சமுதாய இயக்கம்.

மலைக்க வைக்கும் மலேசியா தொடர் கட்டுரையின் அறிமுக பகுதியை படித்து பாராட்டு தெரிவித்த அத்தனை தமிழ்நெஞ்சம் வாசகர்களுக்கும் நன்றிகள்...

நூறு புத்தகம் படித்து கற்றுக்கொள்வதை ஒரு பயணம் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கும்...அது வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கும் பெரும்பயனுள்ளதாக இருக்கும்... பயணங்கள் இயற்கை சூழலை ரசிப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் மனிதர் களின்

வாழ்க்கைசூழலைபுரிந்துகொள்ளவும்உதவும்... அவ்வகையில் அயல்தேசத்து பயணங்கள் அள்ள அள்ள குறையாத அமுதசுரபியாக பல அற்புத அனுபவங்களையும் சில சிரமங்களையும் அதனூடாக அறிவுத்தெளிவையும் வழங்கும்...

சென்றபகுதியில் வெளிநாட்டு பயணத்திற்கு தேவையான திட்டமிடல் விமான நிலையத்தில் நுழைவதிலிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்று விளம்பி யிருந்தேன்... உள்நாட்டு பயணத்திற்கு அவசியமில்லாத பல முன்னேற்பாடுகள் வெளிநாட்டு பயணத்திற்கு மிக மிக அவசியம்... அவற்றை பற்றி பிறகு விரிவாக அலசுவோம்...

மலைக்க வைக்கும் மலேசியா என்று இக்கட்டுரைக்கு நான் தலைப்பிட்டதற்கு காரணம் மலேசியா தேசம் ஒரு அழகு தேசம்... அறிவான தமிழர்களோடு மிகவும் நெருக்கமான பிணைப்புள்ள ஒரு தேசம்... காதலுக்கு அடையாளமான ரோஜா இங்கிலாந்து நாட்டின் தேசியமலரென்றால் உடலுக்கு நன்மை பயக்கும் மூலிகைப் பூ அழகான செம்பருத்தி பூ மலேசியா தேசத்தின் தேசிய மலர்... மலேசியா தேசத்தை பற்றி இன்னும் சில விவரங்களை தெரிந்து கொண்டால் ஆச்சரியமாக இருக்கும்...

மலேசியா தென்கிழக்காசியாவில் உள்ள ஒரு நாடு...மலாய் மற்றும் ஆங்கிலத்தை பிரதான மொழியாக கொண்ட நாடு...

மலேசியா தென்கிழக்காசியாவில் கூட்டாட்சி; அரசியல்சட்ட முடியாட்சி கொண்ட ஒரு

வியட்நாம் நாடுகளுடன் நில எல்லைகளையும் கொண்டுள்ளது.

மலேசியாவின் தலைநகரம் மற்றும் மலேசியாவின் மிகப்பெரிய நகரம் கோலாலம்பூர் ஆகும். புத்ராஜெயா நடுவண் அரசின் நிருவாகத் தலைநகரம் ஆகும்.

32 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் தொகையைக் கொண்டுள்ள மலேசியா உலகின் 44-வது மக்கள் அடர்த்தி கொண்ட நாடாகும். ஐரோவாசியா கண்டத்தின் தென்முனையான தஞ்சோங் பியாய் மலேசியாவில் தான் அமைந்து உள்ளது.

மலேசியாவின் மொத்த பரப்பளவு 329,847 சதுர கிலோமீட்டர்கள் (127,350 சதுர மைல்கள்).

மக்கள் தொகை 32 மில்லியன்

தீபகற்ப மலேசியாவின் மக்கள் தொகை மட்டும் 20 மில்லியன். தற்போது மலேசியாவின் மக்கள் தொகை 3.2 கோடி. இவர்களில் பெரும்பான்மையினர் மலாய் மக்கள். இவர்களுக்கு அடுத்து சீனர்களும் இந்தியர்களும் கூடுதலாக வாழ்கின்றனர்.

பெரும்பான்மையான மலேசிய மக்கள் இஸ்லாம் சமயத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இஸ்லாம் மதம் மலேசியாவின் தேசிய சமயமும் ஆகும். மலாய் மொழி தேசிய மொழியாகும்.

நாடாகும். 13 மாநிலங்களையும்; மூன்று நடுவண் மண்டலங்களையும் கொண்டுள்ளது. மலேசியத் தீபகற்பம், கிழக்கு மலேசியா (மலேசிய போர்னியோ) என இரண்டு பிராந்தியங்களாக, தென்சீனக் கடலினால் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது.

கோலாலம்பூர் மலேசியாவின் தலை நகரமாகவும், நடுவண் அரசின் மையமாகவும் விளங்குகிறது. புத்ராஜெயா நடுவண் அரசின் நிர்வாக, நீதித்துறைகளின் தலையாய மையமாக விளங்குகிறது.

அரசாங்கத்தின் கொள்கையின்படி பகாசா மலேசியா என்று அழைக்கப்படுகிறது. பகாசா மலேசியா என்றால் மலேசிய மொழி. இருப்பினும் சுட்டம் பகாசா மெலாயு அல்லது மலாய் மொழி என்றே சுட்டுகிறது.

மலேசியத் தீபகற்பத்தின் வடக்கே தாய்லாந்து நாட்டுடன் நிலம்; கடல் எல்லைகளையும்; தெற்கே சிங்கப்பூர்; வடகிழக்கே வியட்நாம்; மேற்கே இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளுடன் கடல் எல்லைகளையும் கொண்டுள்ளது.

மலேசியாவின் கிழக்கு மலேசியா பகுதி; புருணை, இந்தோனேசியா நாடுகளுடன் நில, மற்றும் கடல் எல்லைகளையும்; பிலிப்பீன்சு,

1957-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து விடுதலை பெற்றது மலேசியா... மலேசியாவின் மாமன்னரை யாங் டி பெர்துவான் அகோங் என்று அழைக்கிறார்கள். இப்போது பகாங் மாநிலத்தின் ஆறாவது மன்னர் சுல்தான் அப்துல்லா மாமன்னராக உள்ளார். இருபதாம் நூற்றாண்டில் கூடுதலான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற்ற நாடுகளின் பட்டியலில், மலேசியா இரண்டாவது இடம் பிடித்தது.

தமிழ் பின்புலத்துடன் மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்கள் மலேசியா தேசத்தின் மாபெரும் வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையல்ல... நம்தமிழினத்தின்தொப்புள் கொடி உறவுகளால் தமிழ் இன்னும் முழுவீச்சுடன் தன் அறிவுக் காற்றை மலேசிய மண்ணில் வீசிக்கொண்டிருக்கிறது... பல் இடங்களில் தமிழ்நாட்டில் கருப்பூர் போலவே உணர்வு ஏற்படும் வகையில் நம் தமிழ்மக்கள் இன்னும் தமிழர் வாழ்வியலை நடைமுறையில் கடைபிடித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்...

நீண்ட காலமாக மலேசிய நிலப் பகுதிகளுக்கும் தமிழர்களுக்கும் தொடர்புகள் உள்ளன.

மலேசியத் தமிழர்கள்

மொத்த மக்கள்தொகை

ஏறத்தாழ 3,831,200... மலேசியாவில் வாழும் 80 சதவீதம் இந்தியர்கள் தமிழர்களே.. இந்த மக்கள் தொகையில், பெரும்பான்மை 80% பேர் தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கையைச் சேர்ந்த இந்தியத் தமிழ் இனக் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகும். மதரீதியாக பார்த்தால் இந்து 92.39% கிறிஸ்தவம் 3.87% இசுலாம் 3.48% வேறு 0.26% என்று வகைப்படுத்தலாம்...

பெருமளவிலான தமிழர்களின் மலேசியக் குடியேற்றம் பிரித்தானிய ஆட்சியின் போது தொடங்கியது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு அப்போதைய மலாயா பிரித்தானிய அரசாங்கம் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தது.

அந்த வகையில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து சென்றவர்களில் பெரும்பான்மையினர் இப்போதைய மலேசியத் தமிழர்கள் ஆவார்கள். இருப்பினும், சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தே தமிழ்ச் சமூகங்கள் மலாயாவில் குடியேறி உள்ளனர்.

அகில உலக தமிழ் நண்பர்கள் சமூக இயக்கத்தின் மூலமாக நடைபெறும் பல்வேறு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை அங்கீகரிக்கும் வகையில் முத்தமிழ் முரசு என்ற விருதினை வழங்க ஈப்போ தமிழ்ச்சங்கம் மூலமாக அழைப்பு விடுக்கப்பட்டபோது பெருமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் உணர்ந்த அதே தருணம் பயணத்தை திட்டமிடுவது முக்கிய பணியாக மாறியது... இடையில் அவ்வப்போது செய்தித் தாள்களில் படிக்கும் சில சம்பவங்கள் கொஞ்சம் பதட்டத்தையும் கூட்டியது...

சென்ற ஆண்டு வெளிநாட்டுக்கு அடிக்கடி பிஸினஸ் தொடர்பாக பயணிக்கும் பெண் ஒருவரின் பணம், பாஸ்போர்ட், செல் அடங்கிய பையை மலேசிய ஏர்போர்ட்டின் அருகில் யாரோ திருடிச் சென்றுவிட, அந்தப் பெண் மிகுந்த சிரமத்துக்குள்ளானார்.. இது நடந்து கிட்டதட்ட நான்கைந்து மாதங்கள் ஆன பிறகுதான், அதுவும் அந்தப் பெண் செல்வாக்கு மிகுந்தவர் என்பதால் எப்படியோ நாடுவந்து சேர்ந்துவிட்டார். அப்படியெல்லாம் நிகழாமல் இருக்க முன்தயாரிப்பு மிக அவசியம் என்பதை மனம் உணர்த்தியது...

பொதுவாக அனைவருமே விரும்பும் விஷயம் வெளிநாட்டு பயணம். வெளிநாட்டுப் பயணம் என்பது ரொம்பவே சுவாரஸ்யமான விஷயம். புதுப்புது இடங்களை ரசிக்கலாம். புதிய மனிதர்கள் மற்றும் புதிய அனுபவங்களை

சந்திக்கலாம். புதிய கலாச்சாரங்கள் மற்றும் புதிய பொருட்களை பார்க்கலாம். வாழ்வின் மகிழ்ச்சியான, மறக்கமுடியாத தருணமாக வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் இருக்கும். ஆனால் அதற்கு முறையான திட்டம் அவசியம். சரியான முன் ஏற்பாட்டோடு பயணித்தால் பல சங்கடங்களை தவிர்க்கலாம். வெளிநாடு போகிறவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் சில உண்டு.

பாஸ்போர்ட் மற்றும் விசா- வெளிநாட்டு பயணத்திற்கான மூல முதல்வர்கள் இவர்கள் தான். வெளிநாடு சென்று சொந்த நாடு திரும்பும் வரை இவற்றை பத்திரமாக பாதுகாக்க வேண்டும். பாஸ்போர்ட் இல்லையேல் நாடு திரும்புவது கடினமாகிவிடும். எனவே இவற்றை யாரிடமும் ஒப்படைக்கக்கூடாது. நமது கண்காணிப்பிலே இருக்க வேண்டும். நீங்கள் தனியாக பயணம் மேற்கொண்டாலும் வெளிநாடுகளில் கழிப்பறை களில் கூட கொக்கி இருக்கும். அங்கு உங்களது பையை மாட்டிக் கொள்ளலாம். வரும்போது ஞாபகமாக பையை எடுத்துக்கொண்டு வர வேண்டும். வெளிநபர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு கழிவறை செல்ல வேண்டியது இல்லை. ஆண்கள் பாஸ்போர்ட் வைக்க வசதியாக இருக்கும் பெல்ட்டை பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்தது மணி டிரான்ஸ்ஸ்பர், நீங்கள் எந்த நாட்டுக்குச் செல்கிறீர்களோ அந்த நாட்டுப் பணத்தை இங்கேயே மாற்றிச் செல்லலாம். ஆனால் அதற்குரிய ரசீதுகளை நீங்கள் கட்டாயம் வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்த நேரத்திலும் அந்தப் பணம் குறித்த சந்தேகங்கள் அதிகாரிகளுக்கு வந்து ஆராய வாய்ப்பு உண்டு. அயல்நாட்டுக்குச் சென்றவுடன் விமான நிலையத்திலே மாற்றிக் கொள்ளவும் வசதி உண்டு. எங்கே மாற்றி னாலும் ரசீது அவசியம். வெளிநாட்டில் இருக்கும் உங்கள் உறவினர்கள் தாங்கள் பணத்தைத் தருவதாக கூறினாலும் அவர்கள் வீட்டுக்குச் செல்லும் வரையிலாவது கொஞ்ச மாவது உங்களிடம் அந்த நாட்டு பணம் கையிருப்பில் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்த முக்கியமான விஷயம் எடை. டிக்கெட்

எடுத்த உடனே இருப்பதை எல்லாம் அள்ளி பையில் திணிக்காதீர்கள். அந்த டிக்கெட்டில் எவ்வளவு எடைக்கு பொருட்களை எடுத்துச் செல்லலாம் என குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அந்த அளவு என்ன என்பதைப் பொறுத்துப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். சில ஏர்லைன்ஸ் நிறுவனங்கள் 20 கிலோவுக்கு அனுமதி அளிக்கலாம். சில ஏர்லைன்ஸ் நிறுவனங்கள் வெறும் ஏழு கிலோவுக்குக் கூட அனுமதி அளிக்கலாம். அவற்றைப் பார்த்துக்கொள்வது நல்லது. அதிலும் ஒருவருக்கு ஏழு கிலோ அனுமதி எனும்போது நீங்கள் நான்கு பேர் என்றால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகத்தான் ஏழு கிலோ எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

ஒரே பையில் 20 கிலோ இன்னொரு பையில் 8 கிலோ என எடுத்துச் செல்லக் கூடாது. அதுமட்டுமின்றி கேபின் லக்கேஜில் சுத்திரிக்கோல், சேவிங்செட் மருந்துகள், கிரீம்கள் போன்ற ஒரு சில பொருட்கள் தடை செய்யப்பட்டிருக்கும். அவற்றை லக்கேஜ் பையில்

எடுத்துச்செல்வது சிறந்தது. பொதுவாகவே தேவையில்லாமல் அதிக பொருட்களை எடுத்துச் செல்வது பயணத்தை கடினமாக்கும். அதனால் முக்கியமான பொருட்களை தேவையான அளவில் எடுத்துச்செல்வது நல்லது.

வெளிநாட்டு உணவு சாப்பிட கஷ்டமாக இருக்கும் என்கிற பட்சத்தில் சப்பாத்தி, எண்ணெய் இல்லாத தக்காளி தொக்கு போன்ற உணவுகளை தயாரித்து லக்கேஜ் பையில் வைத்து ஓரிரு நாட்களுக்கு எடுத்துச்செல்லலாம். லெக்கேஜில் இடம் இருக்கும் பட்சத்தில் கெட்டுப்போகாத உணவுகளான கேக், பிரெட், பிஸ்கெட் போன்றவற்றையும் எடுத்துச்செல்லலாம். போய் இறங்கியவுடன் உணவகத்தைத் தேடிச் செல்ல நேரம் இல்லாத பட்சத்தில் அவசரத்திற்கு இது உதவும்.

அடுத்தது ஆடம்பரமான நகைகளை தவிர்ந்துவிடுங்கள். போகும் இடத்தில் அவை தொலைந்து போனாலோ, களவு போனாலோ அவற்றை தேடிக்கொண்டிருக்கவோ காவல் துறையில் புகார்கொடுத்து அலையவோ நமக்கு நேரம் இருக்காது. வீண் செலவும் ஆகும். அடிப்படையாக தேவையான நகைகள் அல்லது குறைந்தபட்ச நகைகளை அணிந்து செல்வது பாதுகாப்பானது. வெளிநாடு செல்லும்போது புதிதாக எதையாவது முயற்சிக்கிறேன் என்று வயிற்றுக்கு ஒப்புக்கொள்ளாததை சாப்பிட்டு வயிற்றை கெடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். சென்ற இடத்தில் உடல்நலம்பாதிக்கப்பட்டால் வெளியில் சுற்றுவதற்கு பதிலாக மருத்துவமனையைத் தேடி அலைய வேண்டி இருக்கும். வெளிநாட்டு பயணி என்றால் மருத்துவமனை பில் பல மடங்கு கூட்ட வேண்டிவரும் என்பது ஞாபகத்தில் இருக்கட்டும்.

உடன் வந்தவர்களுக்கும் தொல்லை. நாமும் வெளியே செல்ல முடியாது. அவர்களுக்கும் நம்மை விட்டுச்செல்ல சங்கடமாய் இருக்கும். நீங்கள் பேக்கேஜ் டூர் போகிறீர்கள் என்றால் எந்த எந்த இடம் கூட்டிச்செல்வது என்பது பயண ஏற்பாட்டாளர்களின் பொறுப்பு. ஆனால் நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் செல்கிறீர்கள் என்றால் எங்கெங்கே போவது, எப்படிப் போவது என்பதை

முன்னரே தீர்மானிக்க வேண்டும். அங்கு சென்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தால் நமது பொன்னான நேரம் வீணாகும்.

அங்கு தெரிந்தவர்கள் இருந்தால் இங்கிருந்தே அவர்களிடம் விசாரித்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் இருக்கவே இருக்கிறது கூகுள். அதில் அலசி ஆராய்ந்து ஓரளவு விஷய ஞானத்தோடு செல்வது நல்லது. போன இடத்தில் டிவி பார்க்கிறேன் பேர்வழி என்று இரவில் தூக்கத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டால் மறுநாள் தாமதமாக புறப்பட வேண்டி இருக்கும். எங்கு சென்றாலும் காலையில் செல்வது பலவகையில் சிறந்தது. கூட்டம் இருக்காது. வெயில் தெரியாது. காலையில் கிளம்பினால் அன்று நிறைய இடங்களை பார்க்கலாம் லட்சங்களில் பணத்தை செலவழித்துச்செல்வதால் நாம் வீணாக்கும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் காசுதான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

செக் லிஸ்ட் போட்டு பொருட்களை எடுத்துச்செல்வது போல ஒவ்வொரு ஹோட்டலிலும் அறையைவிட்டு புறப்படும் போது அந்த செக்லிஸ்ட்டை சரிபார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். புதிதாக வாங்கிய பொருட்களையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். புதிதாக பார்த்த ஆர்வத்தில், பார்க்கும் பொருட்களை எல்லாம் வாங்க தோன்றலாம். வாங்குவது பெரிய விஷயமல்ல. அவற்றின் தரத்தை கவனித்து வாங்க வேண்டும். அத்துடன் அவற்றை பத்திரமாக கொண்டு வந்து சேர்க்க முறையான பேக்கிங் அவசியம். இல்லையென்றால் அங்கு வாங்கிய பொருட்கள் இங்கு வந்து சேர்வதற்குள் பயன்படாமல் போய்விடும்.

எப்படி நீங்கள் வாங்கி வரும் சில பொருட்களுக்கு வரி விதிப்பார்களோ அது போல நீங்கள் வாங்கும் சில பொருட்களுக்கு பிடிக்கப்படும் வரியில் குறிப்பிட்ட சதவிகித வரிப்பணத்தை (ஜிபிஎஸ்) உரிய பில் மற்றும் அதற்கான விண்ணப்பத்தைக் காட்டி விமானநிலையத்தில் திரும்ப பெற்றுக்கொள்ளும் வசதியும் உண்டு. இது நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடலாம். அதையும் விசாரித்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள். தினசரி

என்னென்ன செலவு செய்தோம் என்பதை ஒரு குறிப்பேட்டில் குறித்துக்கொள்வது நல்லது. அசதியாக இருக்கிறது மறுநாள் எழுதிக் கொள்ளலாம் என்று தள்ளிப் போட்டால் நிறைய விஷயங்கள் மறந்து போகலாம்.

எவ்வளவு செலவு செய்தோம் என்று எழுதி வைத்தால் எதெல்லாம் வீண் செலவு எதையெல்லாம் அடுத்த முறை தவிர்க்கலாம் என்றும் தெரிந்து விடும்.

உரியதிட்டம், சரியான முன்னேற்பாடு, கவனம் இவை உங்கள் பயணத்தை மேலும் இனிமையாக்கும். வெளிநாட்டுப் பயணத்தை வெற்றி யோடு முடிக்க இவை கட்டாயம் அவசியம்.

இவைபோன்ற தகவல்களை திரட்டி மூணையின் ஒரு மூலையில் வைத்துக்கொண்டு மலேசியா பயணத்திற்கு தயாரானேன்... இரவு 11:20 மணிக்கு ஏர் ஏசியா விமானத்தில் பயணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது... மூன்று மணி நேரம் முன்னதாகவே சென்னை விமான நிலையத்தை அடைந்தேன்... டிக்கெட் மற்றும் பாஸ்போர்ட் காட்டினால் தான் உள்ளே நுழைவதற்கே அனுமதி... தயாராக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்த அதிகாரியிடம் காட்டிவிட்டு உள்ளே நுழைந்தால் பயணம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாகவே விமான நிலையத்தில் ஒரு பரவசமான அனுபவம்...!!!

தொடர்ந்து பேசுவோம்...

தமிழ்நெஞ்சம் 2023 ஜூலை

சமயோசித புத்தி

இரவில்படுக்க போகும் முன் திருடன் ஒருவன் தோட்டத்தில் புதரில் மறைந்திருப்பதை தெனாலி ராமன் பார்த்துவிடுகிறான்... திருடன் என்று கத்தினால் நிச்சயம் மற்றவர்கள் பிடிப்பதற்குள் ஓடிவிடுவான்... தனிப்பட்ட முறையில் தெனாலிராமனால் முடியாது...

மனைவியை கூப்பிட்டு வாய்கொப்பளிக்க தண்ணீர் கேட்கிறான்..

சொம்பு சொம்பாக கொண்டு வந்து கொடுக்கிறான். புதரில் மறைந்து இருக்கும் திருடன் மீது தண்ணீரை வாயில் ஊற்றிக் கொப்பளிக்கிறான்..

“என்னது.. எவ்வளவு தண்ணீர் வந்து கொடுப்பது நிறுத்தமாட்டியா” என்று கேட்கிறான் மனைவி. “என்னது எதிர்த்தா பேசுகிறாய்” என்று சொல்லிக் அவள் மேல் துப்புக்கிறான்.

“என்னது கேட்பதற்கு ஆளில்லையா..” அறை துவங்குகிறான் மனைவி..

தெனாலி ராமன் வீட்டில் என்ன பிரச்சனை என்று பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவர்கள் வருகிறார்கள்.. “என்ன தெனாலிராமா இது” கேட்கிறார்கள்..

“பாருங்கள்.. எவ்வளவு நேரமாக இந்த ஆளின் மீது துப்புக்கிறேன்.. ஒன்றுமே சொல்ல வில்லை.. ஒரு தடவை துப்பியதும் ஊரை கூட்டி விட்டான்” என்கிறான் தெனாலிராமன்...

திருடன் பிடிபடுகிறான்...

சமயோசிதத்தின் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது இந்த கதை... திருடன் பிடிபட்டது இருக்கட்டும் ...

அவன் போனதுக்கு அப்புறம் தெனாலிராமன் அறைத் துவங்குகிறான் யாரும் கண்டுக்கல....

எனவே சமயோசித புத்தி சம்சாரத்திடம் செல்லாது என்று காலங் காலமாய் உணர்த்துகிறது இந்தக் கதை...

ஸ்ரீராம் கோவிந்த்

தனியாக உறங்குகிறோம்

குற்ற உணர்ச்சியில்
தன்மான எழுச்சியில்
புழுக்களாய் நெளிவோம்
எங்க நெளிதலிலும்
சுகம் கண்டார்கள்

எங்க உணர்ச்சிகளை கொன்றோம்
உணர்வுகளை கொன்றோம்
எண்சாண் சதைகளை
கூறுபோட்டு ரசித்தார்கள்
அதுதான் எங்களுக்கு
சோறு போட்டது

எப்படி இதற்கு உடன்பட்டோம்
ஏனிந்த நிலைக்கு ஆளானோம்
நதிமூலம் வேண்டாம்
பெற்றவர்களை ஏமாற்றினோம்
ஏமாற்றப்பட்டோம்
இன்று வரை
எங்களை ஏமாற்றிக் கொள்கிறோம்

இதிலிருந்து மீண்டாலும்
நாங்க போற்றப்பட மாட்டோம்
அதனால்தான்
மீள்வதற்கு தயாராவதில்லை
எங்களுக்கான பெயர்கள்
சமூகத்தில் நிறைய உண்டு

வசைமொழியில் நாங்க இருப்போம்
திசைகள் தோறும்
எங்களுக்கென்ற இடம்
ஒதுக்குப்புறமாய் உண்டு
மின்னும் நட்சத்திரமும்
நாங்களும் ஒன்றுதான்

பகலில் எங்களுக்கு
வேலை இல்லை
நிலவைப் போல
தேய்ந்துக் கொண்டிருப்போம்
தேய்ந்து விட்டால்
மதிப்பிழந்து போவோம்

வாழும் வரை
நாங்க இருப்பது நரகம்
தனியே உறங்குவதில்லை
மரணம் எங்களை
அரவணைக்க தாமதிக்கும்
அரவணைக்க வரும்போது
நிம்மதியும் அமைதியும்
கிடைக்கப் போகும் மகிழ்வு

மரணத்திற்கு பிறகே
கல்லறையில் நாங்க
தனியாக உறங்குகிறோம்
அதுதான் எங்களுக்கான
சொர்க்கமா இருக்கு

செ. இலட்சுமணக்குமார்

ஈரோடு

ஜூலை 2023 தமிழ்நெஞ்சம்

முத்தமிழ் கலசம்

இருமாதத்திற்கொருமுறை

நாலா஁து ஆண்டில்
அடியெடுத்து
஁ைக்கீறாம்.
஁ாழ்த்த஁ம்.

இதுவரை வெளிவந்த சஞ்சிகைகளைத் தரவிறக்கம்
செய்து வாசிக்க எமது இணையதளத்திற்கு விஜயம்
செய்யுங்கள்!

www.muththamizh-kalasang.com

இருமாதங்களுக்கொரு முறை இணைய இதழாகவும்,
அச்சிதழாகவும் வெளிவருகிறது. ஁ங்கள் படைப்புகளை
அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி

muththamizh.kalasang@gmail.com

